

UNIwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu

FAKTYUM

KWARTALNIK INFORMACYJNY NR 1/2025

ISSN 1899-2978

50 lat eskulapa
25 lat faktów

◀ Na okładce: fragment elewacji domu studenckiego Eskulapa

W NUMERZE

Głosem Rektora	3
<i>SENAT UMP</i>	
Senat w skrócie	6
<i>UCZELNIA</i>	
Konkurs ABM rozstrzygnięty	8
Do czego jest nam potrzebna ewaluacja?	12
<i>HISTORIA</i>	
25 lat faktów	15
Pół wieku Eskulapa	23
<i>INWESTYCJE</i>	
Przebudowa Eskulapa nabiera tempa	30
CTK: nowy rozdział. Nowa era egzaminowania	33
<i>PREZENTACJA JEDNOSKI</i>	
Centrum Innowacyjnej Technologii Farmaceutycznej	38
PORT – student w kryzysie	42
<i>WYDARZENIA</i>	
33. Finał WOŚP	45
#Zorganizowani dla kandydatów	48
Odpowiedzialność w centrum uwagi	51
Kurs przygotowawczy do Olimpiady Biologicznej – wspieramy talenty!	54
Komunikacja level up	55
<i>KONFERENCJE</i>	
4 th Polish Zebrafish Society Meeting	59
VI Poznański Dzień Chorób Rzadkich	62
Fundament zdrowia Polaków – skuteczna profilaktyka nowotworów	64
Kongres Europejskiego Towarzystwa Ginekologii w Rydze	70
COMET 2025	71
Kongres „Zdrowie Europy” – priorytety zdrowotne w centrum uwagi	72
<i>WYKŁADY</i>	
Profesor Bennett T. Amaechi – zaproszenie na wykład	73
<i>Z ŻYCIA SZPITALI KLINICZNYCH</i>	
Budowa CZSK	75
Uniwersytecki Szpital Kliniczny w Poznaniu	78
80 milionów dla USK	82
Ginekologiczno-Położniczy Szpital Kliniczny im. Heliodora Święcickiego	84
Ortopedyczno-Rehabilitacyjny Szpital Kliniczny im. Wiktora Degi	87
<i>KSZTAŁCENIE PODYPLOMOWE</i>	
Strefa po dyplomie	94
<i>NAUCZANIE W JĘZYKU ANGIELSKIM</i>	
Strefa PUMS	98
<i>UCZYĆ LEPIEJ</i>	
Technologie aktywizujące studentów w edukacji asynchronicznej	101
<i>PASJE PRACOWNIKÓW</i>	
Żelazny człowiek	104
<i>ZAPROSZENIE NA WYKŁAD</i>	
Stres, depresja i choroba Alzheimera	109
Stopnie naukowe	110
Nadchodzące konferencje w Centrum Kongresowo-Dydaktycznym UMP	111

FAKTYUMP

Kwartalnik informacyjny nr 1/2025, Rok XXI
ISSN 1899-2978
Redaktor naczelna: Joanna Tykarska-Radzio
e-mail: fakty@ump.edu.pl
Redakcja: Dominika Bazan, Justyna Gornowicz-Porowska,
Ewelina Gowin, Rafał Staszewski
Fotografie (jeśli nie podano inaczej): Mirosław Baryga
Skład i opracowanie komputerowe:
Bartłomiej Wąsiel (Wydawnictwo Naukowe UMP)
Korekta: Wydawnictwo Naukowe UMP

WYDAWCA
Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
ul. Fredry 10, 60-701 Poznań
www.ump.edu.pl

DRUK
Wydawnictwo Naukowe UMP
ul. Bukowska 70, 60-812 Poznań
www.wydawnictwo.ump.edu.pl

WYDAWNICTWO NAUKOWE
UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO
IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO
W POZNANIU

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych tekstów.

Numer zamknięto 28 kwietnia 2025
Zam. nr 67/2025. Nakład: 350 egz.
© Copyright by „Fakty UMP”, UMP

GŁOSEM REKTORA

BEZ ZNIEKSZTAŁCENÍ

Wybitny historyk i myśliciel Yuval Noah Harari na łamach „The New York Times” opublikował inspirujący tekst o prawdzie. Rzeczywiście, dziś wiemy nieprawdopodobnie dużo o świecie w porównaniu z poprzednimi pokoleniami. Jednakże pomimo tej wiedzy nadal spora część społeczeństwa wierzy w zadziwiające kłamstwa. Dlaczego tak się dzieje? Przyczyn jest wiele, ale jedną z nich jest fakt, że prawda bywa niepokojąca i może być bolesna.

Prawda czy fikcja?

W wielkiej polityce często prawda jest traktowana instrumentalnie i uważana przez wielu za mit służący wygraniu wyborów i sprawowaniu władzy. Osobiście głęboko jednak wierzę w siłę szczerzej komunikacji. To właśnie w ideę uniwersytetu wpisane jest poszukiwanie prawdy. W ten sposób postrzeganie roli prawdy musi skutkować nieuciekaniem od niej także w wymiarze organizacyjnym i zarządczym naszej uczelni. Obiecałem to społeczności akademickiej, rozpoczynając swoją kadencję. Sytuację UMP przedstawiłem na listopadowych radach wydziałów – planuję takie spotkania dwa razy w roku, więc w czerwcu ponownie zawitam do Państwa. Jednakże doceniając rolę mediów społecznościowych, rozwijamy komunikacyjnie także i te kanały. Zapraszam zatem do obserwowania uczelnianego konta na Facebooku i Instagramie, gdzie na bieżąco można zapoznawać się z efektami naszej wspólnej pracy, która zmienia uczelnię.

Uniwersyteckie wyzwania

Jednym z kluczowych pytań i wyzwań, przed którymi stoi nasza uczelnia, jest wizja rozwoju kadr. Zarówno nauka, jak i dydaktyka – by sprostać oczekiwaniom współczesnego świata – wymagają „świeżej krwi” i w nie

mniej stopniu rozwoju tych, którzy pracują już wiele lat. Co oczywiste, nie można uprawiać efektywnej nauki kosztem dydaktyki, a dobrze nauczając, marnować talentów naukowych. Każdy z tych obszarów jest równie ważny na UMP. Warto także spojrzeć na nowe pokolenie osób, które chcą związać swoją drogę zawodową z uniwersyteciem. Przywoływany przeze mnie work-life balance nie jest fikcją, ale realnym oczekiwaniem młodych ludzi. Podjęliśmy zatem dyskusję o możliwym większym sprofilowaniu działalności akademickiej. Obszar dydaktyki posiada już wdrożoną ścieżkę rozwoju zawodowego. Wspólnie z panią prorektor prof. Dorotą Zozulińską-Ziółkiewicz oraz dziekanami pracujemy nad optymalizacją programów kształcenia. Muszą one nie tylko spełniać oczekiwania studentów, uwzględniać wykorzystanie nowoczesnych technologii, ale też wzmacniać ideę studiowania (*Universitas*), która przecież w zasadniczy sposób różni się od licealnego przekazywania wiedzy. Wiedzy, która dziś jest dostępna praktycznie na wyciągnięcie ręki. Zatem przededefiniowanie roli wykładowcy akademickiego jest bardzo ważne. Już teraz zwiększyliśmy liczbę godzin samokształcenia, rozwijamy nowoczesny e-learning, dostosowaliśmy programy do standardów na poszczególnych kierunkach oraz rezygnujemy z działań, które nie przynoszą realnych efektów (jak np. prace licencjackie). W mojej opinii gruntowna

zmiana, która przyniesie lepsze wyniki, będzie dopiero możliwa, kiedy sprecyzujemy i określimy zadania w ramach pensów przypisanych zarówno do nauki, jak i dydaktyki. Takie propozycje poddam szerokiej dyskusji jeszcze w tym roku akademickim. Chcemy być silnym naukowo ośrodkiem akademickim oraz miejscem, gdzie dydaktyka jest priorytetem.

Decyzje ekonomiczne

Ostatnie tygodnie to dobry czas pod względem ilości pozyskanych środków inwestycyjnych dla UMP. Po wielu mozolnych negocjacjach i spotkaniach domknęliśmy kluczowy projekt Krajowego Planu Odbudowy, złożony jeszcze przez prof. Andrzeja Tykarskiego. Dofinansowanie dla zrealizowanych i nowych inwestycji wyniesie 190 mln zł. Należy jednak pamiętać i mieć na uwadze, że globalny koszt realizacji zadań inwestycyjnych wyniesie ponad 200 mln zł, więc częściowo to uczelnia będzie finansować te projekty, czyli sponaować wkład własny czy płać podatek VAT. Cieszy mnie olbrzymi front prac budowlanych i z podziwem patrzę na to, jak z tym wyzwaniem radzą sobie służby techniczne i administracyjne naszej uczelni. O remoncie domu studenckiego Eskulap już Państwa informowałem. Decyzję o remoncie podjąłem już w pierwszych dniach urzędowania, nie zważając na to, czy uzyskamy środki z KPO. Podpisałem także umowy na drugi etap modernizacji Collegium Anatomicum oraz gruntowny remont Zakładu Patomorfologii Klinicznej przy ul. Przybyszewskiego w ramach projektu KPO. Na ostatniej prostej jest jeszcze jedna kluczowa decyzja dotycząca finalnego kształtu Collegium Varia. Przypomnę, że to budynek, który nie ma finansowania zewnętrznego, a jego koszt z wyposażeniem ze środków uczelni szacujemy na ok. 100 mln zł. Dlatego – choć umowa została podpisana w sierpniu zeszłego roku – staramy się dostosować funkcję budynku do dzisiejszych uwarunkowań. Jak tylko dopełnimy wymagań formalnych, poinformuję Państwa o zadaniach, jakie będziemy tam realizować.

Każdego z nas żywo interesują kwestie wynagrodzeń. Uczelnia otrzymała na ten cel subwencję w wysokości 15,9 mln zł. Może się wydawać, że to znacząca kwota, ale pamiętajmy, że zatrudniamy blisko 2700 osób. Dlatego też w porozumieniu ze związkami zawodowymi postanowiliśmy zróżnicować wysokość podwyżek w zależności od dochodów. Będą one kształtować się pomiędzy 3 a 6% i zaczną obowiązywać od lipca br. Uzyskane środki, a także poszukiwanie zewnętrznych źródeł finansowania na kolejne inwestycje (np. parkingi) uprawniają mnie do oficjalnego zakomunikowania – będzie dodatkowa premia, tzw. czternastka! O szczegółach poinformuję Państwa w mailingu.

50 + 25 = 75

Uczelnię tworzą ludzie. To nie tylko nowoczesne mury i laboratoria (te naprawdę mamy na najwyższym poziomie, co możemy zaobserwować, odwiedzając zachodnie uczelnie). Akademickość wymaga wymiany myśli, kontaktów i wzajemnej interakcji. Wymaga, byśmy się choć trochę lubili. Zaczęliśmy od szkoleń i spotkań w administracji, bo wierzymy, że dobra współpraca wymaga integracji i myślenia nie kategorią działu, a wspólnoty uniwersyteckiej. Czas rozszerzyć działania. W dniach 23–24 maja zapraszam wszystkich na pierwsze w historii święto UMP. Będziemy je obchodzić wraz z jubileuszem 25-lecia programu Erasmus. W piątek 23 maja obędzie się m.in. uroczysta gala z tej okazji z koncertem Sławka Uniatowskiego. A drugiego dnia wspólny piknik, na którym będziemy mogli spróbować przysmaków świata w wykonaniu Karola Okrasy. Kolejnym wydarzeniem integrującym naszą społeczność będzie 50-lecie Wydziału Nauk o Zdrowiu, które zaplanowano na listopad br. Sumując te jubileusze, otrzymujemy liczbę 75. I dla dociekliwych – dokładnie tyle lat temu nasza uczelnia wyodrębniła się z Uniwersytetu Poznańskiego, uzyskując samodzielność. Bądźmy razem na tych wydarzeniach!

Władza polega zasadniczo na zmienianiu rzeczywistości, ale nie na tym, by przyjmować ją taką, jaka jest. Gdy w rękę trzymasz młotek, wszystko wokół wygląda jak gwoździe, gdy w rękę masz wielką władzę, wszystko wokół wygląda jak zaproszenie do robienia zamieszania – powiedział Yuval Noah Harari. Trzymajmy się prawdy, szczerze ze sobą rozmawiając, także o trudnych rzeczach. Tylko wtedy unikniemy zniekształcania rzeczywistości i robienia zamieszania.

prof. Zbigniew Krasiński
REKTOR

23 i 24 maja 2025

W PROGRAMIE

piątek, 23 maja

- uroczyste posiedzenie Rad Kolegiów Nauk
- wykład prof. Krzysztofa Kurka (UAM) „Wokół legendy Karola Marcinkowskiego”
- złożenie kwiatów pod pomnikiem Karola Marcinkowskiego
- warsztaty dla studentów, debata studencka
- **Gala UMP** – koncert Sławka Uniatowskiego „Sinatra. Wodecki. Zaucha”
- koktajl i odsłonięcie muralu upamiętniającego 25-lecie programu Erasmus na UMP

sobota, 24 maja

- „Smaki świata” Karola Okrasy
- ustanowienie rekordu Guinnessa w szyciu chirurgicznym
- walka bokserska Saleta vs Żurawski
- stoiska edukacyjne, bezpłatne badania i porady, atrakcje dla dzieci
- stoiska poświęcone higienie jamy ustnej i oferujące przeglądy stomatologiczne
- stoiska służb mundurowych
- wykłady i prelekcje

Święto Uniwersytetu

23 i 24 maja 2025, kampus UMP

Rektor UMP prof. Zbigniew Krasiński wraz ze społecznością akademicką serdecznie zapraszają **23 i 24 maja 2025 roku** na obchody **Święta Uniwersytetu**, jubileuszu **25-lecia** programu **Erasmus** oraz **50-lecia Wydziału Nauk o Zdrowiu**.

Spotkajmy się, aby wspólnie celebrować kolejny rok działalności UMP.

Szczegółowy program

<https://www.ump.edu.pl/swieto-universytetu>

Współfinansowane przez
Unię Europejską

POZnań*

SENAT UMP

SENAT w skrócie

TEKST: PROF. UMP DR HAB. JUSTYNA GORNOWICZ-POROWSKA

▲ Prorektor ds. promocji i organizacji prof. UMP dr hab. Justyna Gornowicz-Porowska

Podczas posiedzenia Senatu w dniu 26 lutego 2025 roku podjęto 24 uchwały dotyczące spraw organizacyjnych, dydaktycznych i pracowniczych istotnych dla funkcjonowania uczelni. Obrady rozpoczęły się od wyrażenia pozytywnej opinii senatorów i powołania prof. Tomasza Kotwickiego na funkcję prorektora ds. rozwoju.

W trakcie posiedzenia Senat uchwalił wynagrodzenia członków Rady Uczelni. W dalszej części zebrania senatorowie wyrazili zgodę na powołanie dr hab. Barbary Biedziak na kierownika Katedry i Kliniki Ortodontyki i Wad Rozwojowych Twarzy, prof. Grzegorza Dworackiego na kierownika Katedry Patomorfologii i Immunologii Klinicznej, prof. Filipa Rybakowskiego na kierownika Katedry Psychiatrii, dr hab. Wojciecha Ambrosiusa na kierownika Zakładu Neurochemii i Neuropatologii, prof. UMP dr hab. Adrianę Polańską na kierownika Zakładu Dermatologii i Wenerologii, prof. Juliana Malickiego na kierownika Katedry i Zakładu Elektro-

diologii, dr hab. Aleksandry Suwalskiej na kierownika Zakładu Zdrowia Psychicznego.

Pozytywnie zaopiniowano zatrudnienie dr. hab. Pawła Guta na stanowisku profesora uczelni w Katedrze i Klinice Endokrynologii, Przemiany Materii i Chorób Wewnętrznych, dr hab. Barbary Biedziak na stanowisku profesora uczelni w Katedrze i Klinice Ortodontyki i Wad Rozwojowych Twarzy, dr hab. Anny Barciszewskiej na stanowisku profesora uczelni w Katedrze i Klinice Neurochemii i Neurotraumatologii, dr. hab. Borisa Kramera na stanowisku profesora uczelni w Klinice Neonatologii.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o zatrudnienie nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy, którzy ukończyli 70. rok życia – prof. Elżbietę Kaczmarek zatrudniono na stanowisku profesora zwyczajnego w Zakładzie Bioinformatyki i Biologii Obliczeniowej, a prof. Stefana Sajdaka – na stanowisku profesora zwyczajnego w Klinice Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej.

Zgodnie z porządkiem posiedzenia Senat podjął uchwałę w sprawie utworzenia Instytutu Chorób Układu Nerwowego oraz uchwałę w sprawie uchwalenia Regulaminu Senackiej Komisji ds. Współpracy z Zagranicą.

Następne punkty obrad dotyczyły spraw dydaktycznych. Senat podjął uchwały w sprawie ustalenia programu studiów dla kierunku: inżynieria farmaceutyczna, studia stacjonarne drugiego stopnia, od naboru 2024/2025, programu Studiów Podyplomowych dla Nauczycieli w zakresie Edukacji Zdrowotnej, a także w sprawie zmiany uchwały nr 67/2023 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 26 kwietnia 2023 roku w sprawie ustalenia programu Studiów Podyplomowych „Terapie wspierające w onkologii – Supportive Cancer Care”.

Senatorowie zaakceptowali zmiany w Statucie Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu, w Statucie Ginekologiczno-Położniczego Szpitala Klinicznego im. Heliodora Święcickiego Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, w Statucie Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. Wiktora Degi Uniwersytetu Medycznego

im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu oraz w Statucie Szpitala Klinicznego im. Karola Jonschera Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Na koniec posiedzenia senatorowie zatwierdzili sprawozdanie rektora z wykonania strategii rozwoju Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu w latach 2020–2024.

W trakcie obrad Senatu w dniu 26 marca 2025 roku przegłosowano pozytywnie 18 uchwał dotyczących funkcjonowania uczelni w obszarach organizacyjnych, pracowniczych, dydaktycznych, naukowych, a także dotyczących dalszego umiędzynarodowienia UMP.

W ramach zmian organizacyjnych dokonano przekształcenia Katedry i Kliniki Chirurgii Stomatologicznej, Chorób Przyzębia i Błony Śluzowej Jamy Ustnej w Katedrę Chirurgii Stomatologicznej, Chorób Przyzębia i Błony Śluzowej Jamy Ustnej poprzez wyodrębnienie w jej ramach: Kliniki Chirurgii Stomatologicznej oraz Kliniki Chorób Przyzębia i Błony Śluzowej Jamy Ustnej.

W obszarze dydaktycznym podjęto uchwały w sprawie ustalenia programu studiów na kierunku: ratownictwo medyczne, studia drugiego stopnia stacjonarne i niestacjonarne, w roku akademickim 2025/2026 oraz w sprawie ustalenia programu Studiów Podyplomowych Medycyna Estetyczna. Zgodnie z porządkiem obrad senatorowie ustalili zasady rekrutacji na kierunek: ratownictwo medyczne, studia drugiego stopnia stacjonarne i niestacjonarne, w roku akademickim 2025/2026, a także dokonali zmiany uchwały nr 161/2024 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 19 czerwca 2024 roku w sprawie warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz sposobu jej przeprowadzenia na studia prowadzone w języku polskim w roku akademickim 2025/2026 na Uniwersytecie Medycznym im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Senat zatwierdził uchwałę w sprawie ustalenia terminów rejestracji on-line (założenia konta, wybrania aplikacji na poszczególne kierunki studiów), zatwierdzenia danych w programie rekrutacyjnym,

wniesienia opłaty rekrutacyjnej, składania wymaganych dokumentów, terminów ogłoszenia list rankingowych oraz list przyjętych na studia, a także terminów egzaminów wstępnych na I rok studiów na rok akademicki 2025/2026 oraz uchwałę w sprawie ustalenia limitów przyjęć na I roku studiów w roku akademickim 2025/2026 na Uniwersytecie Medycznym im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

W obszarze naukowym senatorowie uchwalili Regulamin Szkoły Doktorskiej, a współpraca międzynarodowa UMP została rozszerzona o Katholieke Universiteit Leuven (Belgia), Virginia Commonwealth University (USA), The Chinese University of Hong Kong Shenzhen (Chiny).

W ramach spraw pracowniczych powołano Komisję Dyscyplinarną dla Nauczycieli Akademickich w kadencji 2024–2028. Senat pozytywnie zaopiniował zatrudnienie dr. hab. Marka Bernarda na stanowisku profesora uczelni – etat dydaktyczny w Katedrze i Zakładzie Chemii Organicznej. Zatwierdzony został również wniosek o zatrudnienie nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy, którzy ukończyli 70. rok życia – prof. Jana Jaracza zatrudniono na stanowisku profesora w Klinice Psychiatrii Dorosłych.

W ostatnich punktach porządku obrad senatorowie zaakceptowali zmiany w Statucie Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu oraz w Statucie Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. Wiktora Degi Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Senat podjął uchwały w sprawie wyrażenia pozytywnej opinii dotyczącej zaciągnięcia pożyczki miejskiej z Wielkopolskiego Funduszu Rozwoju, Spółki Samorządu Województwa Wielkopolskiego przez Ortopedyczno-Rehabilitacyjny Szpital Kliniczny im. Wiktora Degi w Poznaniu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, jak również wyrażenia zgody na realizację inwestycji pn. „Modernizacja i poprawa efektywności energetycznej budynku Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. Wiktora Degi Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu”. ■

UCZELNIA

Konkurs ABM rozstrzygnięty

Na liście rankingowej opublikowanej przez Agencję Badań Medycznych w związku z Konkursem dla jednostek naukowych na realizację badań o charakterze aplikacyjnym w obszarze biomedycznym (2024/ABM/03/KPO) znalazły się jako projekty rekomendowane do wsparcia dwa projekty złożone przez Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu:

- 1** projekt pn. „Oparte na metodzie Design of experiments projektowanie technologii nanocząstek lipidowych do dostarczania miRNA w nieinwazyjnej, celowanej terapii astmy (miRNAsther)”, pod kierownictwem prof. UMP dr hab. n. farm. Pauliny Skupin-Mrugalskiej z Katedry i Zakładu Chemii Nieorganicznej i Analitycznej UMP. Numer wniosku: KPOD.07.07-IW.07-0117/24. Przyznana kwota wsparcia: **14 996 578,75 PLN**
- 2** projekt pn. „Badania zmierzające do opracowania nowej, innowacyjnej postaci farmaceutycznej do leczenia miejscowego łuszczyca zwykłej”, pod kierownictwem dr n. farm. Ludwika Piwowarczyk z Katedry i Zakładu Chemii Farmaceutycznej UMP. Numer wniosku: KPOD.07.07-IW.07-0043/24. Przyznana kwota wsparcia: **8 730 773,70 PLN**

1 PROJEKTOWANIE TECHNOLOGII NANOCZĄSTEK LIPIDOWYCH DO DOSTARCZANIA MIRNA W NIEINWAZYJNEJ, CELOWANEJ TERAPII ASTMY

TEKST: PROF. UMP DR HAB. PAULINA SKUPIN-MRUGALSKA

▲ Prof. UMP dr hab. Paulina Skupin-Mrugalska z Katedry i Zakładu Chemii Nieorganicznej i Analitycznej

Z uwagi na duże koszty społeczne i ekonomiczne astma stanowi jeden z kluczowych obszarów potrzeb zdrowotnych społeczeństwa i systemu ochrony zdrowia w Polsce i na świecie. Projekt „Oparte na metodzie Design of experiments projektowanie technologii nanocząstek lipidowych do dostarczania miRNA w nieinwazyjnej, celowanej terapii astmy (miRNasther)”, pod kierownictwem prof. UMP dr hab. Pauliny Skupin-Mrugalskiej z Katedry i Zakładu Chemii Nieorganicznej i Analitycznej, odpowiada na niezaspokojoną potrzebę medyczną opracowania nowych podejść terapeutycznych w astmie, a w perspektywie czasu ma doprowadzić do transferu badań podstawowych do bardziej zaawansowanych badań przemysłowych i zaowocować opracowaniem terapii dla pacjentów z astmą.

W realizację projektu miRNasther zaangażowany jest interdyscyplinarny zespół badawczy, który współtworzą przedstawiciele dwóch dyscyplin (nauk medycznych

i farmaceutycznych) oraz trzech jednostek Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu: Katedry i Zakładu Chemii Nieorganicznej i Analitycznej (prof. UMP dr hab. Paulina Skupin-Mrugalska, mgr inż. Karolina Kustrzyńska, mgr Mikołaj Czajkowski, Gabriela Sońska), Katedry i Zakładu Farmacji Fizycznej i Farmakokinetyki (dr hab. Katarzyna Kosicka-Noworzyń, prof. Marta Karaźniewicz-Łada, dr hab. Michał Romański, dr Anna Siemiątkowska, mgr inż. Agnieszka Nowak, Julia Kerner) oraz Kliniki Pneumologii, Alergologii Dziecięcej i Immunologii Klinicznej, Pracowni Badań Komórkowych i Molekularnych (prof. Aleksandra Szczepankiewicz, dr Beata Narożna, dr Wojciech Langwiński, dr Szymon Hryhorowicz, mgr Joanna Nowakowska, mgr inż. Joanna Czerniak, Gabriela Opęchowska, Agata Kazimierzczak). Te trzy zespoły stanowią trzy główne filary projektu miRNasther: technologiczny, (bio)analityczny i (przed) kliniczny. W realizację projektu zaangażowani są pracownicy UMP (w tym zatrudnieni w Zwierzętarni pod kierownictwem lek. wet. Emilii Cichej), doktoranci Szkoły Doktorskiej oraz studenci biotechnologii medycznej i farmacji. Wsparcie administracyjne zapewnia Dział Inwestycji i Rozwoju (Julia Krupa).

Założenia projektu miRNasther zostały przyjęte w oparciu o wcześniejsze badania prowadzone przez członków zespołu w projektach finansowanych m.in. przez Narodowe Centrum Nauki. Zespół prof. Aleksandry Szczepankiewicz wykazał, że konkretne rodzaje mikroRNA wpływają na zmianę ekspresji genów w płucach w modelu zwierzęcym astmy, a ponadto hamowanie jednego z miRNA za pomocą syntetycznego inhibitora prowadzi do zmniejszenia ekspresji genów związanych ze stanem zapalnym. Uzyskane wyniki jednoznacznie wskazują, że zastosowanie syntetycznych analogów i/lub inhibitorów miRNA może zmniejszyć stan zapalny w drogach oddechowych, a w konsekwencji może stanowić skuteczną, alternatywną metodę leczenia astmy.

Wyniki badań prof. Aleksandry Szczepankiewicz oraz kierunek badań zmierzający do terapeutycznego zastosowania miRNA zainteresowały grupę badawczą dr hab. Pauliny Skupin-Mrugalskiej, która od ponad 10 lat zajmuje się tematyką dostarczania leków z zastosowaniem liposomów i lipidowych nanocząstek. Pierwszy pomysł na nawiązanie współpracy między badaczami pojawił się już w 2021 roku, kiedy niezależnie realizowane projekty były na bardzo wstępnym etapie.

Trzy lata wystarczyły jednak, by współpracę można było zintensyfikować, połączyć doświadczenie w zastosowaniu miRNA w terapii astmy z opracowaniem zaawansowanych nośników leków i wzbogacić o nowoczesne metody bioanalityczne i badania farmakokinetyczne. Te działania zbiegły się z ogłoszeniem przez Agencję

Badani Medycznych Konkursu dla jednostek naukowych na realizację badań o charakterze aplikacyjnym w obszarze biomedycznym. W odpowiedzi na inicjatywę ABM zespół przygotował – z sukcesem – wniosek projektu miRNasther.

Badacze opracują formulację farmaceutyczną miRNA w lipidowych nanocząstkach do podania donosowego w modelu zwierzęcym i porównają skuteczność pojedynczych miRNA z mieszaniną trzech rodzajów miRNA w jednym nośniku, co jest wyzwaniem technologicznym, ale też analitycznym. Zespół Katedry i Zakładu Farmacji Fizycznej i Farmakokinetiki, którego liderem jest dr hab. Katarzyna Kosicka-Noworzyń, to eksperci w dziedzinie farmakokinetyki i bioanalizy. Dlatego w projekcie miRNasther możliwe będzie zbadanie biodystrybucji kompleksów miRNA/LNP i ocena skuteczności terapii.

Działania badawcze podjęte w projekcie miRNasther doprowadzą do opracowania formulacji nanocząstek lipidowych ukierunkowanych na nabłonek dróg oddechowych do dostarczania mieszaniny mikroRNA przeznaczonej do podania donosowego w nieinwazyjnej, celowanej terapii astmy, zwłaszcza postaci ciężkiej i niekontrolowanej.

Składamy podziękowania pani dyrektor Karolinie Michalak i pani kierownik Paulinie Kobelskiej (Dział Nauki, Innowacji i Zarządzania Projektami) za wsparcie administracyjne na etapie opracowania wniosku oraz panu Jackowi Wajdzie i pozostałym pracownikom Centrum Innowacyjnej Technologii Farmaceutycznej za pomoc w przygotowaniu laboratoriów.

2 BADANIA NAD NOWĄ, INNOWACYJNĄ POSTACIĄ FARMACEUTYCZNĄ DO LECZENIA MIEJSCOWEGO ŁUSZCZYCY ZWYKŁEJ

TEKST: DR LUDWIKA PIWOWARCZYK

Na łuszczycę cierpi ponad milion ludzi w Polsce i minimum 2% populacji światowej. Obecnie choroba ta postrzegana jest jako schorzenie systemowe, zwiększające ryzyko wystąpienia otyłości, cukrzycy, zaburzeń lipidowych, zespołu metabolicznego czy epizodów sercowo-naczyniowych. W ostatnich latach istotnie poszerzono armamentarium leków systemowych. Warto jednak zauważyć, że leki te, z uwagi na kosztochłonność oraz potencjalne działania niepożądane, przeznaczone są dla osób, u których choroba ma przebieg od umiarkowanego do ciężkiego, czyli dla około 20% chorych na łuszczycę. Pozostałym pacjentom zaleca się stosowanie u wszystkich chorych leki miejscowe, które stanowią także uzupełnienie terapii systemowych. Niestety nadal

brakuje leków do stosowania naskórnego cechujących się dużą skutecznością, które jednocześnie zapewniałyby komfort terapii.

▲ Dr Ludwika Piwowarczyk z Katedry i Zakładu Chemii Farmaceutycznej

W ramach projektu „Badania zmierzające do opracowania nowej, innowacyjnej postaci farmaceutycznej do leczenia miejscowego łuszczycy zwykłej”, pod kierownictwem dr Ludwiki Piwowarczyk z Katedry i Zakładu Chemii Farmaceutycznej, zostaną zrealizowane prace badawczo-rozwojowe zmierzające do opracowania nowej postaci farmaceutycznej z potencjałem jej przyszłego wykorzystania jako produktu leczniczego odpowiedniego do podania miejscowego u chorych w przebiegu łuszczycy zwykłej. Założenia projektu uwzględniają wstępne przygotowanie technologiczne produktu w skali laboratoryjnej. Zaproponowany unikalny i innowacyjny dobór substancji aktywnych zapewnia wszechstronne i wielokierunkowe działanie na skórę łuszczycową, w tym normalizację różnicowania keratynocytów, działanie przeciwzapalne, łagodzenie oraz przeciwdziałanie zmianom mikronaczyniowym.

Pierwszy etap badań jest ukierunkowany na opracowanie formulacji i nanoformulacji lipidowych do podania naskórnego. Inkorporacja wybranych związków naturalnych w nanoformulacjach lipidowych umożliwi przezwyciężenie ograniczeń wynikających

▲ Od lewej: prof. Violetta Krajka-Kuźniak, dr Dariusz Młynarczyk, prof. Izabela Muszalska-Kolos

z niskiej biodostępności związków czynnych, m.in. poprawiając ich stabilność chemiczną i biologiczną, zwiększając zdolności do ochrony substancji czynnych przed czynnikami degradującymi, przedłużając biologiczny okres półtrwania, poprawiając możliwości pokonania bariery stratum corneum, a w konsekwencji zwiększając skuteczność terapeutyczną. Ten etap badania koordynuje dr Dariusz Młynarczyk wraz z zespołem z Katedry i Zakładu Technologii Chemicznej Środków Leczniczych oraz Katedry i Zakładu Chemii Farmaceutycznej.

Kolejny etap zakłada ocenę cytotoksyczności oraz analizę wpływu na cykl komórkowy, apoptozę oraz stres oksydacyjny formulacji i nanoformulacji lipidowych z inkorporowanymi związkami w porównaniu ze związkami wolnymi. Do tych badań posłużą modele in vitro łuszczyca. Badania zostaną uzupełnione o wielokierunkowe panele przeciwzapalne. Dodatkowo zaplanowana jest ocena wpływu formulacji i nanoformulacji lipidowych na mikrobom skóry. Za ten etap badań odpowiada prof. Violetta Krajka-Kuźniak wraz z zespołem specjalistów z Katedry Biochemii Farmaceutycznej oraz Katedry i Zakładu Chemii Nieorganicznej i Analitycznej. Równolegle zostaną przeprowadzone badania toksykologiczne in vivo

z wykorzystaniem modelu danio pręgowanego (*Danio rerio*). Wybrany model wykazuje duże podobieństwo do skóry człowieka, co wykorzystywane jest w badaniach chorób skóry, w tym łuszczyca, i może pełnić istotną funkcję w odkrywaniu nowych leków dermatologicznych. Badania in vivo prowadzi: lek. wet. Emilia Cicha (Zwierzętarnia) oraz dr Mateusz de Mezer (Zakład Immunologii).

Ostatni, trzeci etap zakłada rozwój postaci farmaceutycznej w skali laboratoryjnej wraz z oceną fizykochemiczną i mikrobiologiczną sporządzonych preparatów, w tym przenikalności związków w modelu in vitro. Na tym etapie opracowany zostanie skład jakościowy i ilościowy preparatu do stosowania na skórę zmienioną łuszczycowo. Część zadań na tym etapie będzie realizowana z wykorzystaniem potencjału firmy farmaceutycznej w celu przeprowadzenia badań rozwojowych nad składem, w tym dostosowania technologii oraz opracowania opakowania dla wybranego preparatu. Prace na trzecim etapie koordynuje prof. Izabela Muszalska-Kolos wraz z zespołem ekspertów z Katedry i Zakładu Kosmetologii Praktycznej i Profilaktyki Chorób Skóry, Katedry i Zakładu Genetyki i Mikrobiologii Farmaceutycznej, Katedry i Zakładu Chemii Farmaceutycznej oraz Katedry i Kliniki Dermatologii. ■

UCZELNIA

Do czego jest nam potrzebna ewaluacja?

TEKST: PROF. MICHAŁ NOWICKI

▲ Prorektor ds. nauki
prof. Michał Nowicki

Obowiązek ewaluacji jakości prowadzenia badań naukowych jest zapisany w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W myśl ww. regulacji procedurze tej muszą się poddawać raz na cztery lata wszystkie jednostki naukowe oraz naukowo-dydaktyczne.

» *Nasz uniwersytet również podlega temu obowiązkowi?*

Do 2018 roku ewaluacja miała raczej zabarwienie prestiżowe. Owszem, im lepszy był jej wynik, na tym większą dotację naukową mogła liczyć ewaluowana jednostka, jednakże słaby wynik ewaluacyjny niespecjalnie uderzał w finanse uczelni, jej działalność dydaktyczną czy też kształcenie doktorantów. Wszystko zmieniło się właśnie w 2018 roku, gdy wynik

ewaluacyjny połączono z finansowaniem uczelni, a także uwarunkowano od niego możliwość prowadzenia szkół doktorskich. Co więcej – w przypadku uczelni o charakterze medycznym zastrzeżono, że kształcenie studentów na kierunku lekarskim nie może być prowadzone, gdy kształcąca jednostka uzyska niższą kategorię naukową niż B+.

» *A jak poszczególne kategorie przekładają się na znane nam ze szkół oceny?*

Kategoria A to, mniej więcej, piątka. Kategoria B to czwórka, a kategoria C równa się ocenie dostatecznej. Dodatkowo wyróżniono kategorię A+ – zastrzeżoną dla prymusów – a także kategorię B+, czyli takie koło ratunkowe dla uczelni i jednostek naukowych, które nie mają szans na kategorię A, ale muszą kształcić studentów (np. na kierunku lekarskim) oraz chcą prowadzić szkołę dokorską.

Jak pewnie wszyscy wiemy, od roku 2018 ewaluacji poddano poszczególne dyscypliny, a nie wydziały, jak to miało miejsce wcześniej. W efekcie wszystkich ww. zmian nasza uczelnia zdobyła dwie kategorie A (w naukach farmaceutycznych i naukach o zdrowiu) oraz jedną kategorię B+ (w naukach medycznych).

» *Na czym polega ewaluacja?*

W założeniach nie jest to skomplikowany proces. Oceniane są: aktywność publikacyjna pracowników reprezentujących daną dyscyplinę, zdolność do pozyskiwania grantów, sprzedaży usług badawczych i patentowania oraz wpływ na społeczeństwo i gospodarkę. To ostatnie jest oceniane przez ekspertów, pozostałe podlegają czysto matematycznym analizom.

» *Czy trudno uzyskać kategorię A?*

Znowu – można to opisać ogólnikowo lub niezwykle szczegółowo. W skrócie – każdy pracownik, który oświadczył, że prowadzi badania naukowe, w okresie objętym ewaluacją powinien być pierwszym autorem co najmniej trzech publikacji za 100 lub więcej punktów, a także legitymować się zdobyciem co najmniej jednego projektu. Biorąc pod uwagę fakt, że cztery lata

(fot. pressfoto/Freeplik)

są niedługim okresem, nietrudno zdać sobie sprawę z tego, że postawione przez ustawodawcę zadanie nie jest łatwe.

» *Czy ta poprzeczka nie jest do pokonania?*

Oczywiście, że jest. Wchodzimy jednak tutaj w zagadnienia bardziej matematyczne. Gdybyśmy w danej dyscyplinie mieli kilkunastu lub kilkudziesięciu pracowników, dopilnowanie, aby wszystkie osoby spełniły ww. warunki, jest zadaniem wykończonym. W sytuacji gdy w dyscyplinie: nauki medyczne osób prowadzących badania naukowe mamy ponad 600, jest rzeczą wiadomą, że nie wszystkie te osoby będą się charakteryzowały podobną aktywnością. Co więcej, wielu z nas jest zaangażowanymi dydaktykami oraz lekarzami, a to sprawia, że nie możemy poświęcać się wyłącznie typowej pracy naukowej. W efekcie instytuty naukowe, które nie prowadzą działalności dydaktycznej ani usługowej, koncentrując się wyłącznie na uprawianiu nauki, w ostatniej ewaluacji – w grupie nauk medycznych – uplasowały się praktycznie w czołówce, dystansując klasyczne uczelnie medyczne. Co więcej, ustawodawca zastrzegł, że w danej grupie ewaluowanych w określonej dyscyplinie jednostek nie mogą być wyłącznie jednostki z oceną A (lub ewentualnie A+). Muszą być w nich również takie z oceną B

oraz B+. A to oznacza, że szansa zdobycia kategorii A w tak nierównej konkurencji jest obciążona bardzo dużą trudnością.

» *Czy to wszystko nie zakrawa na tłumaczenie się? Przecież są uczelnie medyczne z kategorią A w naukach medycznych.*

Zgadza się. Pamiętajmy jednak, że kategoria B+ naszej uczelni w naukach medycznych jest wypadkową jeszcze wielu innych działań. Po pierwsze, zdecydowana większość uniwersytetów medycznych w Polsce otrzymała, w wyniku ewaluacji dokonanej przez Komisję Ewaluacji Nauki w 2022 roku, kategorię B+. Kategoria ta została jednak podniesiona przez ówczesnego ministra ds. nauki na wniosek rektorów poszczególnych instytucji. Nasz rektor o to nie poprosił. Po drugie, jesteśmy uczelnią, która ma jedną z najliczniejszych w Polsce grup pracowników, którzy zadeklarowali prowadzenie badań naukowych w naukach medycznych. A, tak jak powiedziałem wcześniej, łatwiej jest uzyskać dobrą kategorię w grupie kilkudziesięciu naukowców niż kilkuset. Wreszcie, po trzecie, aktywność naukowa pracowników jest zawsze konsekwencją finansowania nauki. A ta na naszym uniwersytecie w okresie ostatnich 8 lat była zatrważająco niska. I nie chodzi nawet o bezpośrednią dotację przyznawaną jednostkom na prowadzenie

badania naukowych, ale również o środki przeznaczone na administrowanie nauką czy też wsparcie w pisaniu projektów. Same inwestycje w mury i sprzęt – choć jak najbardziej potrzebne – nie wypełnią slotów publikacyjnych ani nie przyniosą nowych programów badawczych.

» *Do czego jest nam zatem potrzebny dobry wynik ewaluacyjny?*

Jednym słowem – do życia. Marzy nam się wszystkim kategoria A w każdej z dyscyplin. Ale to wymagałoby od nas niesłychanego wprost zaangażowania w napisanie jeszcze kilku publikacji lub zdobycie jeszcze kilku grantów. Kategoria B+ w naukach medycznych to bezwzględne minimum. Utrata tej kategorii w tej dyscyplinie sprawi, że będziemy musieli przestać kształcić studentów na kierunku lekarskim oraz zamknąć Szkołę Doktorską UMP. A to właściwie wiąże się z zamknięciem całej uczelni.

Od ponad pół roku mamy na UMP nowe otwarcie. Pojawiły się success fees za granty. Zwiększono budżety na publikowanie. Wprowadzono nowe konkursy grantowe. Tylko czy my jeszcze do tego stopnia identyfikujemy się z UMP, że w ciągu tych kilku miesięcy 2025 roku wykrzeszemy z siebie energię, aby pokazać się naukowo z jak najlepszej strony? ■

25 lat FAKTÓW

HISTORIA

„Fakty UMP” mają już ćwierć wieku. Z tej okazji poprosiliśmy dotychczasowe redaktorki naczelne naszego czasopisma o podzielenie się swoimi wspomnieniami z pracy nad uczelnianym periodykiem. O początkach i idei utworzenia „Faktów” opowiadają rzecznik prasowy ówczesnej Akademii Medycznej w Poznaniu prof. Jacek Wysocki oraz prorektor AM prof. Wanda Baer-Dubowska.

TEKST: PROF. WANDA BAER-DUBOWSKA, HELENA CZECHOWSKA, MAGDALENA KNAPOWSKA, PROF. ANITA MAGOWSKA, PROF. JACEK WYSOCKI

KRÓTKO O HISTORII

Prof. Jacek Wysocki, członek Rady Programowej i pomysłodawca powstania „Faktów AM”

Osoby pracujące długo na naszej uczelni pamiętają zapewne powtarzające się narzekania dotyczące bardzo słabego przepływu informacji w naszym środowisku. Szukając rozwiązania tego problemu, rektor prof. Janusz Gadzinowski powołał w roku akademickim 1993/1994 czasopismo uczelniane „AM na bieżąco”. Czasopismo – to zbyt odważna nazwa. Był to czterostronicowy biuletyn wydawany co 2 miesiące, który miał przybliżyć pracownikom uczelni najważniejsze wydarzenia. Twór amatorski – jedynym redaktorem był piszący te słowa rzecznik prasowy uczelni. Decyzję o wydawaniu gazetek akademickich podjęło wiele uczelni w Polsce, ba – nawet organizowano spotkania redaktorów tych wydawnictw. Nasza uczelnia nie była więc pod tym względem odosobniona. Dzisiaj patrzmy na tamtą gazetkę trochę z rozrzewnieniem, ale odegrała ona istotną rolę, którą może warto kiedyś przypomnieć. W roku 2000 dokonana się bardzo ważna zmiana – znika „AM na bieżąco” i pojawiają się dużo obszerniejsze „Fakty AM”, nie tylko znacznie bogatsze w treści, ale przede wszystkim stanowiące forum wymiany poglądów władz, pracowników oraz studentów naszej uczelni. Urosła objętość i pojawiły

▲ Prof. Jacek Wysocki

się redaktor naczelna i Rada Programowa. W 2007 roku nasza uczelnia zmienia nazwę na Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, a czasopismo na „Fakty UMP” – i tak zostało do dzisiaj.

Obserwując rozwój Jubilata, trzeba pamiętać, że czasopismo musiało zmienić charakter wraz z postępem środków masowej komunikacji. Dzisiaj o aktualnościach na uczelni dowiadujemy się prawie natychmiast za strony internetowej czy

◀ Pierwszy numer „Faktów AM” ze stycznia 2000 roku. Numer zawierał kolorową okładkę i 8 czarno-białych stron

profilu w mediach społecznościowych. Rolą czasopisma jest obecnie prezentowanie życia uczelni w bogatszy sposób, przedstawiając ciekawe osoby i osiągnięcia, jednocześnie nie unikając tematów dyskusyjnych. „Fakty UMP” publikują nie tylko na nasze wewnętrzne potrzeby, ale także promują naszą uczelnię na zewnątrz. W ostatnich latach wyraźnie widać, że czasopismo doskonale wypełnia swoje zadanie. Gratulacje dla aktualnego zespołu redakcyjnego i wszystkich autorów!

1999

**Prof. Wanda Baer-Dubowska,
prorektor AM w latach 1999–2002**

Początki „Faktów UMP” – relacja przewodniczącej Rady Programowej pierwszej edycji

Nowa kadencja władz Akademii Medycznej (1999–2002) i nowe czasy wymagały, obok opracowania strony internetowej uczelni, także nowego czasopisma przedstawiającego i komentującego uczelniane wydarzenia. Wprawdzie już wcześniej wydawano „Biuletyn AM”, ale ta zaledwie czterostronicowa publikacja już nie wystarczała. Z tego powodu nowe czasopismo było tematem już jednego z pierwszych posiedzeń kolegium rektorskiego.

Zadanie utworzenia nowego czasopisma, któremu nadano tytuł „Fakty AM”, powierzono prorektor ds. integracji międzywydziałowej i współpracy międzyuczelnianej i zagranicznej oraz nieformalnie także promocji uczelni. Prorektor natomiast zaproponowała jako redaktora naczelnego adiunkta w Zakładzie Historii Medycyny oraz absolwentkę studiów dziennikarskich dr Anitę Magowską. Propozycja została przyjęta i już w styczniu 2000 roku ukazał się pierwszy numer czasopisma. Jak informowała stopka redakcyjna, „Fakty AM” to czasopismo pracowników, studentów i absolwentów Akademii Medycznej, na którego łamach zamieszczane są informacje, artykuły poruszające tematykę społeczną, etyczną i naukową, publikowane są listy do redakcji oraz wspomnienia, a także prezentowane są sylwetki pracowników. Na członka Rady Programowej, obok piszącej te słowa, powołany został rzecznik prasowy AM i inicjator zmian dr hab. Jacek Wysocki.

Wydawcą czasopisma, z powodu niemożności podjęcia się tego zadania przez Wydawnictwo uczelniane, stała się Oficyna Wydawnicza Kontekst, która realizowała to zadanie minimalnym kosztem. Czasopismo było w tym czasie miesięcznikiem. Redaktor naczelna wykonywała swoją pracę pro publico bono.

Z racji zainteresowań redaktor naczelnej dużo miejsca, obok spraw bieżących, zajmowała prezentacja wybitnych historycznych

▲ Prof. Wanda Baer-Dubowska

postaci uczelni, np. prof. Wrzowska (nr 2/17, 2001), czy wydarzeń takich jak powołanie Polskiego Wydziału Lekarskiego na Uniwersytecie w Edynburgu (nr 5/14, 2001). Sporo miejsca zajmowały też zagadnienia etyczne, np. potrzeby deontologii lekarskiej (artykuł prof. Szulca, nr 5/14, 2001). W założeniach czasopisma przewidywano także zamieszczanie artykułów polemicznych i listów do redakcji. Ta formuła się jednak nie przyjęła. Tak jak w aktualnej formie czasopisma i innych czasopism uczelnianych zaczęła dominować prezentacja wydarzeń i osiągnięć uczelni.

W ciągu 3 lat (2001–2003) ukazały się 44 numery czasopisma. Władze nowej kadencji zdecydowały się powierzyć redakcję profesjonalnym dziennikarzom niezwiązanym zawodowo z uczelnią. Miesięcznik przekształcił się początkowo w dwumiesięcznik i ostatecznie w kwartalnik. Zmieniła się nazwa (w związku ze zmianą nazwy uczelni w 2008 roku), zmieniali się redaktorzy naczelni. Czasopismo jednak trwa i działa z powodzeniem. I to jest najważniejsze.

2000–2002

**Prof. Anita Magowska, pierwszy redaktor
naczelný „Faktów AM” w latach 2000–2002**

W styczniu 2000 roku ukazał się pierwszy numer „Faktów AM. Miesięcznika Informacyjnego Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu”. Prorektor dr hab. (wtedy) Wanda Baer-Dubowska za zgodą rektora prof. Leona Drobnika powierzyła mi obowiązki redaktora uczelnianego pisma. Pomysłodawcą był ówczesny rzecznik prasowy naszej uczelni dr hab. (wtedy) Jacek Wysocki.

▲ Prof. Anita Magowska

Diennikarstwo było moją pasją i nawet wykonywanym przez pewien czas zawodem, dlatego nowa funkcja ucieszyła mnie. Nie istniał pierwowzór, który mogłabym kontynuować, ale od kilku lat w Polsce ukazywały się świetne periodyki informacyjne innych szkół akademickich, np. wydawana od 1996 roku „Alma Mater UJ”. Tak jak one, „Fakty AM” zostały wyposażone w stałe działy i rubryki, oczywiście dostosowane do specyfiki naszej uczelni: „Z Senatu”, „Komentarz” (zawsze przedstawiciela władz uczelni, np. prorektora prof. Grzegorza Bręborowicza o współpracy AM z usamodzielnionymi rok wcześniej szpitalami klinicznymi), „Nauka”, „Sprawy Uczelni”, „Studenci”, „Szkolnictwo wyższe”, „Etyka”, „Z kart historii”, „Okolice medycyny”, „Okolice farmacji” (dwie ostatnie rubryki przedstawiały pozazawodowe zainteresowania pracowników uczelni), „Rodzinne tradycje” (o lekarzach od kilku pokoleń związanych z Wydziałem Lekarskim), „Wspomnienia” (np. prof. Kazimiera Brodzińska znakomitym piórem opisała swoją pracę w kierowanej przez prof. Stanisława Nowickiego I Klinice Chirurgicznej). Łamy uczelnianego pisemka odzwierciedlały także szersze problemy, np. odnotowany został protest pielęgniarek w styczniu 2001 roku w jednym ze szpitali klinicznych.

Byłam jedynym redaktorem miesięcznika, ale pracowałam nie całkiem samotnie. W stopce redakcyjnej każdego numeru umieszczałam nazwiska osób, które mi pomogły w jego przygotowaniu. W ten

sposób podkreślałam, że „Fakty AM” są dziełem zbiorowym pracowników, studentów i absolwentów. Zawsze respektowałam prawa autorskie w odniesieniu do fotografii (także konieczność uzyskania zgody osób fotografowanych, a w przypadku dzieci ich opiekunów) i cytatów (np. fragmentu wykładu prof. Tadeusza Tołłoczko wygłoszonego podczas XI Kongresu Naukowego Młodych Medyków).

Był to więc miesięcznik bardzo demokratyczny, co podobało się wielu czytelnikom. Z miesiąca na miesiąc coraz więcej osób informowało mnie o jakimś wydarzeniu, abym mogła o nim napisać. Po niespełna roku pracownicy uczelni coraz chętniej przysyłali swoje artykuły lub notki, a dr Marek Maciej Sikorski przekazywał rysunki satyryczne. Bardzo cieszyło mnie, że spontanicznymi współpracownikami bywają też studenci. Szkoda, że po zakończeniu mojej kadencji redaktora uczelnianego pisma zniknęła strona internetowa zawierająca wszystkie numery „Faktów AM” i za ich pośrednictwem dostarczająca wiedzy o życiu uczelni przed ćwierćwieczem.

Zajęcia, które lubimy, nie są ciężarem. Mimo redagowania „Faktów AM” realizowałam pensum dydaktyczne – jeśli była taka potrzeba, to wraz z nadgodzinami – i kończyłam rozprawę habilitacyjną. Z działalności redakcyjnej zrezygnowałam w połowie 2002 roku, posiadając stopień naukowy doktora habilitowanego.

2003–2007

Redaktorem naczelnym w latach 2003–2007 był Tomasz Brańka

2008–2011

Magdalena Knapowska, redaktor „Faktów UMP” w latach 2008–2011

Dwanaście lat to kawał czasu. Dopiero jubileusz „Faktów UMP” uświadomił mi, jak dawno nie było mnie na tych łamach. Redaktorka, która przemyciała w „Faktach” historię, gdzie tylko się dało, sama stała się jej częścią. Siedziałam w „faktowej” redakcji na parterze Aspirynki i z lubością opisywałam uczelniane budynki (głównie te stare) albo dzieje życia zasłużonych poznańskich medyków. Za oknem było dużo wolnej przestrzeni, gdzieś za nią wyłaniał się budynek Centrum Kongresowo-Dydaktycznego. Latem na piaszczystych ugorach kwitły maki. Centrum Biologii Medycznej nie istniało. Collegium Pharmaceuticum? Skąd! Pamiętam, jak na miejscu parkingu przed tym budynkiem stał wysłużony drewniany barak Studium Języków Obcych. Kiedy zaczynałam pracę na uczelni, nie było jeszcze Karolka, a przecież nawet

▲ Magdalena Knapowska

mnie wydaje się w tej chwili, że w perspektywie ul. Rokietnickiej tkwi od zawsze.

Mnóstwo katedr, teraz będących na wyciągnięcie ręki, trzeba było objeżdżać, wizytować, meldować się na rozmowy, z których miał powstać ciekawy tekst. A było nas tylko troje: fotograf Kazimierz Fryś, składający „Fakty” Tomasz Adamski i ja. Byłam wdzięczna za każdy tekst, którego nie musiałam sama pisać. Niektórzy się dziwili, że nie siedzę non stop w Aspirynce, skoro to moje miejsce pracy. A ja tymczasem poznawałam fakty, ludzi i miejsca, do których w innych okolicznościach nigdy bym nie dotarła. Mogłam np. zobaczyć więźbę dachową Collegium św. Marii Magdaleny albo porozmawiać z norweską specjalistką zdrowia publicznego prof. Mary Kalfoss o jakości życia osób starszych. Wydarzenia, konferencje, inauguracje... wszystko trzeba było opisać. Przez te cztery lata (2008–2011) towarzyszyło mi dziwne poczucie, że jestem trochę tutejsza – pracuję w końcu na uniwersytecie, a trochę obca – nie przynależę wszak do żadnej większej jednostki, oglądam uczelnię trochę z lotu ptaka, a trochę przez lupę, na dodatek jako stuprocentowy humanista (powoływanie się na doświadczenie klasy biol-chem byłoby w tym kontekście dość niepoważne). I pewnie dlatego mocniej i na dłużej przylgnęłam do trzech humanistycznych jednostek: do uczelnianego Wydawnictwa, do Studium Języków Obcych i – last but not least – do Katedry Historii Nauk Medycznych. Ciągnie wilka do lasu...

Czytelników dawnych „Faktów UMP” serdecznie a melancholijnie pozdrawiam. Nowej redakcji składam szczerze gratulacje z okazji jubileuszu. Wszystkich zaś gorąco zapraszam do Muzeum Narodowego, w którym teraz zarzuciłam kotwicę i chyba już nie odpłynę. Bo sztuka jest fantastycznym lekarstwem, co najmniej tak dobrym jak aspirynka. Na wszystko.

▲ Spotkanie redakcji i ostatnie przetarasowanie w makiecie, 2022 rok.
Od lewej: dr Rafał Staszewski, Bartek Wąsiel, za obiektywem redaktor naczelna Joanna Tykarska-Radzio

▲ Helena Czechowska

2012–2020

Helena Czechowska, redaktor „Faktów UMP” w latach 2012–2020

Rozpoczęłam pracę w „Faktach UMP” wiosną 2012 roku, wraz z inauguracją drugiej kadencji prof. Jacka Wysockiego na stanowisku rektora uniwersytetu. Chciałam redagować „Fakty UMP” tak,

żeby ich łamy były odzwierciedleniem bogactwa uczelnianych wydarzeń, forum wymiany myśli oraz prezentacji wybitnych i ciekawych osobowości, których na uczelni nie brakowało i nie brakuje. To założenie podzielał prof. Jacek Wysocki, który obdarzył mnie dużym zaufaniem i zapewnił pełną samodzielność w redagowaniu „Faktów UMP”.

Wielkim wsparciem była dla mnie także Dominika Bazan, odpowiedzialna za promocję uczelni, doskonale ją znająca, która przez wszystkie lata mojej pracy w „Faktach UMP” oprowadzała mnie, niekiedy krętymi, ścieżkami uczelnianego życia.

Realizując założenie funkcji informacyjnej „Faktów UMP”, uczestniczyłam w setkach wydarzeń, mniejszej i większej rangi, po czym relacjonowałam je na łamach czasopisma. Z wielką satysfakcją wspominam, że kiedy po 10 latach kończyłam pracę w „Faktach”, otrzymywałam informacje o niemal wszystkich odbywających się na uczelni wydarzeniach wraz z zaproszeniami na nie. To był skutek rzeczywistego wypełnienia roli informacyjnej akademickiej gazety.

Przez tę dekadę mojej pracy na uniwersytecie spotkałam najwybitniejszych luminary nauki, znakomitych lekarzy, farmaceutów, promotorów zdrowia, a co najważniejsze – mogłam poznać i opisywać na łamach „Faktów UMP” niezwykle efekty ich pracy. Uczestniczyłam w licznych sympozjach, konferencjach i wykładach, co było dla

UNIwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu

FAKTYUMP

KWARTALNIK INFORMACYJNY NR 1/2025

ISSN 1899-2978

50 lat eskulapa
25 lat faktów

▲ Joanna Tykarska-Radzio

▲ Mgr Dominika Bazan – z redakcją „Faktów UMP” związana od 2012 roku

mnie samej niebywale wzbogacające. Moja wiedza na tematy medyczne i zdrowotne stała się, jak sądzę, ponadprzeciętna...

W mojej pamięci pozostają niezwykli ludzie! Wielu z nich niestety już nie ma wśród nas. Ja, dzięki redagowaniu „Faktów UMP”, miałam szczęście i honor ich poznać...

Uniwersytet jest strukturą hierarchiczną, działającą według określonych reguł, od których raczej nie ma odstępstw. Niekiedy wydawało mi się to anachroniczne, żeby nie powiedzieć – nudne. Po latach pracy, uczestnicząc w tych cyklicznych wydarzeniach, przebiegających według określonego scenariusza, zrozumiałam, że w czasach nieprawdopodobnej zmienności mają one moc porządkującą, wręcz kojącą i dającą poczucie stałości w niepewnej rzeczywistości.

Zmieniają się czasy, odchodzą ludzie. Uniwersytety trwają.

2021

Od 2021 roku redaktorem naczelnym „Faktów UMP” jest Joanna Tykarska-Radzio ■

Jak się zmienialiśmy

- ▶ *objętość czasopisma wzrosła ponad dziesięciokrotnie – z 8 do średnio 100 stron*
- ▶ *druk czarno-biały zastąpiliśmy w całości kolorowym*
- ▶ *z periodyku informacyjnego zmieniliśmy się w czasopismo o charakterze informacyjnym i publicystycznym*
- ▶ *kiedyś materiały do redakcji dostarczane były w formie maszynopisów lub na dyskietkach — teraz redakcja pracuje w pełni on-line*
- ▶ *skład i szata graficzna zmieniały się zgodnie z duchem czasów*
- ▶ *początkowo „Fakty” były jedynie drukowane, dziś rozpowszechniamy je także elektronicznie*

Præsentē medico nihil nocet

ESKULAP

PÓŁ WIEKU ESKULAPA

TEKST: ŁUCJA STASIK

▲ Strona tytułowa prowadzonej przez studentów kroniki (ze zbiorów Centrum Obsługi Domów Studenckich UMP)

Pierwotny projekt miasteczka akademickiego Akademii Medycznej w kwadracie ulic Przybyszewskiego, Bukowskiej, Polnej i Marcelesińskiej był bardzo ambitny. Zakładano wybudowanie czterech budynków w typie falowca. Na potrzeby studentów miały powstać dwa bliźniacze akademiki, stołówka, hala sportowa z basenem pływackim oraz centrum kultury studenckiej. Niestety, mimo najszczerzej chęci środowiska akademickiego nie udało się tego pomysłu zrealizować w całości.

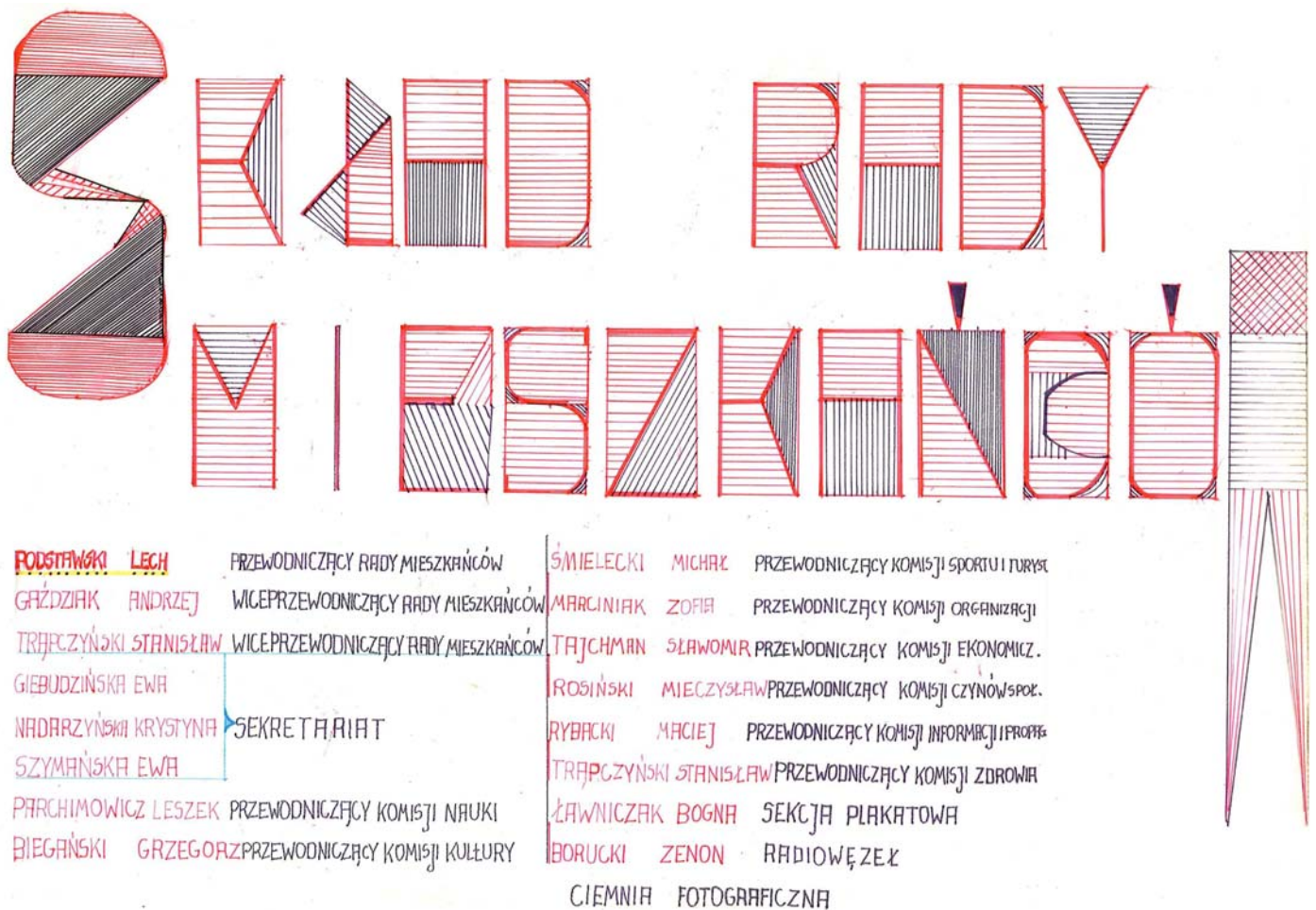
Eskulap, jako budynek dla uczeni priorytetowy, powstał jako pierwszy. Zaprojektowało go trzech poznańskich architektów: Stanisław i Lech Sternalowie oraz Witold Milewski. Akt erekcyjny nowego domu studenckiego wmurowano 16 października 1973 roku. Zanim jednak do tego doszło, już w kwietniu studenci angażowali się w prace przygotowawcze w ramach czynu społecznego – wycinali drzewa i oczyszczali teren. Dwa lata później, w końcu września, rektor prof. Roman Góral dokonał oficjalnego otwarcia akademika. Wstęga została przecięta nie nożyczkami, a skalpelem. Jednak to nie ten dzień był najbardziej wyczekiwany przez studentów. Najważniejsze wydarzenie miało miejsce nieco później, 5 października 1975 roku, kiedy to od wczesnych godzin porannych kilkuset przyszłych mieszkańców oczekiwało na zakwaterowanie.

Od samego początku w Eskulapie mieszkali studenci zarówno polscy, jak i zagraniczni, goście i pracownicy Akademii Medycznej. Liczba studentów z zagranicy znacznie wzrosła po wprowadzeniu na uczelni nauczania w języku angielskim. Na 13 piętrach mogło mieszkać ponad 830 osób. Pokoje zgrupowane były w tzw. segmenty – dwa pokoje dwuosobowe z przedsiódką, łazienką i toaletą. Na każdym piętrze znajdowały się pralnia i kuchnia. Na parterze zorganizowano część wspólną.

Prowadzona przez studentów Eskulapa kronika daje nam wgląd w barwne życie akademika. Organizowano mecze piłki nożnej, konkursy fotograficzne, turnieje brydża i tenisa stołowego. Wielkie emocje towarzyszyły tzw. piętriadom, podczas których mieszkańcy pięter rywalizowali w różnych konkurencjach. Wielkim wydarzeniem było pojawienie się projektora filmowego, ponieważ miał on służyć do wyświetlania filmów naukowych. Pierwszym obejrzanym przez studentów filmem była „Operacja pęcherza moczowego”. Organizowano spotkania z naukowcami, kursy i szkolenia, jak na przykład dofinansowany przez uczelnię kurs prawa jazdy czy kurs kroju i szycia.

Obok akademika działało Akademickie Centrum Kultury Studenckiej Eskulap. Klub,

◀ Budowa domu studenckiego Akademii Medycznej (dzisiaj Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu) Eskulap. Zdjęcie z 30 maja 1975 roku (fot. Stanisław Wiktor, źródło: cyryl.poznan.pl, sygn. CYRYL_1_1975_319_0007)

zwłaszcza w latach 80. ubiegłego wieku, był ostoją życia artystycznego i intelektualnego, i to nie tylko studenckiego. Wynikało to po części z faktu, że klub rozpoczął działalność w takich, a nie innych czasach. Dziś alternatywne działania artystyczne odbywają się w innych przestrzeniach. W późniejszym okresie klub był ważną dla Poznania sceną koncertową. Występowali na niej artyści światowego formatu.

W 2009 roku Eskulap przeszedł swój pierwszy poważny remont. Wymieniono część okien i przeprowadzono termomodernizację. W związku ze zmieniającymi się potrzebami mieszkańców wszystkie pokoje na 10. piętrze zostały zmienione na jednoosobowe.

„Przyznawanie miejsc rozpoczyna się co roku na przełomie kwietnia i maja” – mówi kierownik Centrum Obsługi Domów Studenckich UMP (COD) Mirosław Jackowiak. – „Pierwszeństwo mają zawsze studenci i doktoranci, którzy w akademiku mieszkają, a nie są na ostatnim roku studiów. Kolejne naboru, pod warunkiem dostępności miejsc, umożliwiają zmianę typu pokoju czy akademika oraz dają szansę zamieszkania osobom, które dotychczas nie mieszkaly w akademiku. Dodatkowo na przełomie sierpnia i września organizowany jest nabór dla studentów pierwszego roku. W trakcie roku akademickiego informacja o wolnych miejscach jest dostępna na naszej

stronie internetowej. Wszystkie formalności można załatwić przez WISUS. Nie trzeba składać żadnych papierowych wniosków. Podstawowym kryterium jest odległość od miejsca zamieszkania i odbywanie studiów w trybie stacjonarnym. Zakwaterowanie rozpoczyna się zazwyczaj 20 września. Mimo że miejsce jest przydzielone do końca czerwca, to jeśli są wolne miejsca, można zostać w akademiku przez okres wakacji. Wbrew pozorom akademik nie pustoszeje podczas letnich miesięcy. Kwaterujemy tam między innymi gości, uczestników letnich szkół i wymian. Lato to dla nas bardzo pracowity okres. W tym czasie są również przeprowadzane remonty”. „Eskulap zawsze cieszył się największą popularnością wśród studentów naszej uczelni” – mówi Wioletta Grobelna, która pracuje w COD od 21 lat. – „Jako największy z domów studenckich UMP stanowił centrum integracji i życia studenckiego”.

Wszyscy pracownicy zgodnie twierdzą, że dla nich najważniejsi są mieszkańcy. Więzi, które tworzą się podczas pracy, są nie do przecenienia. Pracownicy COD są często pierwszymi osobami, do których mieszkańcy zwracają się w różnych sytuacjach. Nawet po zakończeniu studiów nie zapominają oni ani o czasie spędzonym w akademiku, ani o osobach, które służyły im radą i pomocą. Świadczą o tym pocztówki, które przychodzą na adres jednostki, spotkania

▲ Skład pierwszej Rady Mieszkańców DS Eskulap (ze zbiorów Centrum Obsługi Domów Studenckich UMP)

► Rektor prof. Roman Góral przecinający wstęgę na tablicy pamiątkowej podczas uroczystego otwarcia DS Eskulap, wrzesień 1975 roku
Zakwaterowanie, 5 października 1975 roku (zdjęcia ze zbiorów Centrum Obsługi Domów Studenckich UMP)

po latach czy odwiedziny. Absolwenci chcą spacerować się korytarzami akademika i sprawdzić, czy coś się zmieniło.

A jeśli o zmianach mowa, to trzeba wspomnieć o tym, co teraz dzieje się w Eskulapie. W zeszłym roku miała miejsce wielka wyprowadzka i rozpoczął się kompleksowy remont. Wszyscy mieszkańcy mieli zapewnione zakwaterowanie na wakacje i kolejny rok akademicki w którymś z pozostałych domów studenckich UMP.

W nowym Eskulapie wszystkie pokoje będą jedno- i dwuosobowe. W każdym będzie miejsce do przygotowania posiłków, łazienka i toaleta. Zapewnienie mieszkańcom większej przestrzeni w pokojach i podwyższenie ich standardu to odpowiedź na zmieniające się oczekiwania studentów. Planowana jest też pralnia w piwnicy, rowerownia i suszarnia. W proces projektowania nowych wnętrz włączyli się studenci, którzy biorą udział w konsultacjach dotyczących zarówno przestrzeni wspólnych, jak i wyposażenia pokoi.

A co o Eskulapie sądzą jego mieszkańcy?

» *Wokół akademików i życia w nich narosło wiele stereotypów – dotyczących codziennych imprez, braku prywatności, trudnych warunków do nauki. Jak się mieszkało w Eskulapie?*

Zuzanna Tomkowiak: To prawda! Na temat akademików krąży wiele stereotypów i legend. Mało tego, większość z nich wykreowali właśnie mieszkańcy domów studenckich. No bo przecież kto będzie wspominał czas studiów, jak to super było zarwać nockę dla nauki przed egzaminem? Nikt! Za to niezapomniane imprezy na 11. piętrze, grillowanie i najdziwniejsze akcje zawsze zostaną nam w pamięci (no bo jaki student nie ugotował jajka w czajniku?). Należy pamiętać, że w Eskulapie mieszkali normalni studenci, którzy większość czasu spędzali nad książkami, a imprezy (które zdecydowanie nie odbywały się codziennie!) stanowiły potrzebny nam dodatek, aby się oderwać od podręczników i zintegrować ze społecznością. Imprezując, zawsze pamiętaliśmy o okazywaniu sobie szacunku. Oznajmialiśmy o wydarzeniu i zapraszaliśmy na nie na grupie oraz prosiliśmy o poinformowanie nas, jeśli komuś będzie za głośno. Zdarzało się, że łączyliśmy naukę z imprezą. Pamiętam, że bywały sytuacje, kiedy o drugiej w nocy po imprezie uczyliśmy się interpretacji zapisów EKG lub odpytywaliśmy się z leków. Dziwne, ale to w końcu medycy! W Eskulapie stworzyliśmy wcale niemałą rodzinę. Wszyscy zawsze mówiliśmy sobie zwykle „cześć” – czy się znaliśmy, czy też nie. Nigdy nie czuliśmy się sami. Zawsze się wspieraliśmy, czy to w wymianie notatek, czy w pożyczeniu fartucha na zajęcia lub blaszki do pieczenia. Wymienialiśmy się

▲ Piętnię na 10. piętrze DS Eskulap, 12 listopada 1979 roku (ze zbiorów Centrum Obsługi Domów Studenckich UMP)

▲ Uczestnicy studenckich zawodów biegowych zbierający się przed DS Eskulap, ok. 1980 roku (ze zbiorów Centrum Obsługi Domów Studenckich UMP)

swoimi doświadczeniami z zajęć akademickich, wiedzą i zawieraliśmy przyjaźnie z osobami z różnych kierunków. Akademik to miejsce dla każdego, dla tych spokojnych, nieśmiałych i dla tych, którzy kochają towarzystwo. Jedno jest pewne – można wynieść stamtąd wspomnienia na całe życie.

Dorota Przygrodzka: To prawda, że wśród studentów panuje przekonanie, że w akademiku mieszka ta bardziej imprezowa część społeczności akademickiej, ale faktem jest, że mieszkają tam „normalni” studenci, którzy podobnie jak ci niemieszkający w akademikach po prostu się kształcą. Imprez nie było codziennie. Z reguły większa impreza była organizowana w kuchni i na grupie ogłaszana była informacja, że takowa się odbywa. Były to imprezy dla każdego. Nie były potrzebne wloty, zwyczajnie – kto chciał, mógł przyjść. Znam dużo osób, które po prostu integrowały się w obrębie segmentu. Przychodziło kilka osób i siedziało maksymalnie do północy. Jeżeli było głośno, to można było przyjść zwrócić uwagę i każdy uszanował, że komuś hałas mógł przeszkadzać. W akademikach wbrew pozorom mieszkało bardzo dużo osób nieśmiałych, ale największą zaletą akademika, prócz możliwości poznania kogoś nowego w windzie czy przy podgrzewaniu jedzenia we wspólnej kuchni, było to, że oszczędzało się czas dojazdu na zajęcia. Dodatkowo lokalizacja biblioteki w niewielkiej odległości też jest

dużym plusem, jeśli chodzi o intensywną naukę przed egzaminami. Dużo osób nie wie, ale chociażby w Eskulapie są pokoje do nauki, gdzie można było sobie siedzieć w spokoju i chłonąć albo próbować chłonąć wiedzę. Mieszkanie w akademiku to jeden z najlepszych i najciekawszych okresów w moim życiu. Przede wszystkim oszczędziłam na czasie, jeśli chodzi o dojazd na uczelnię. Pod względem finansowym również była to dobra opcja dla kogoś, kogo nie stać po prostu na kawalerkę czy wynajem pokoju w Poznaniu. Moment wyprowadzki był bardzo trudny, bo człowiek przyzwyczał się do posiadania paczki znajomych piętro niżej albo ścianę obok, ale niestety trzeba było się spakować i poszukać alternatyw.

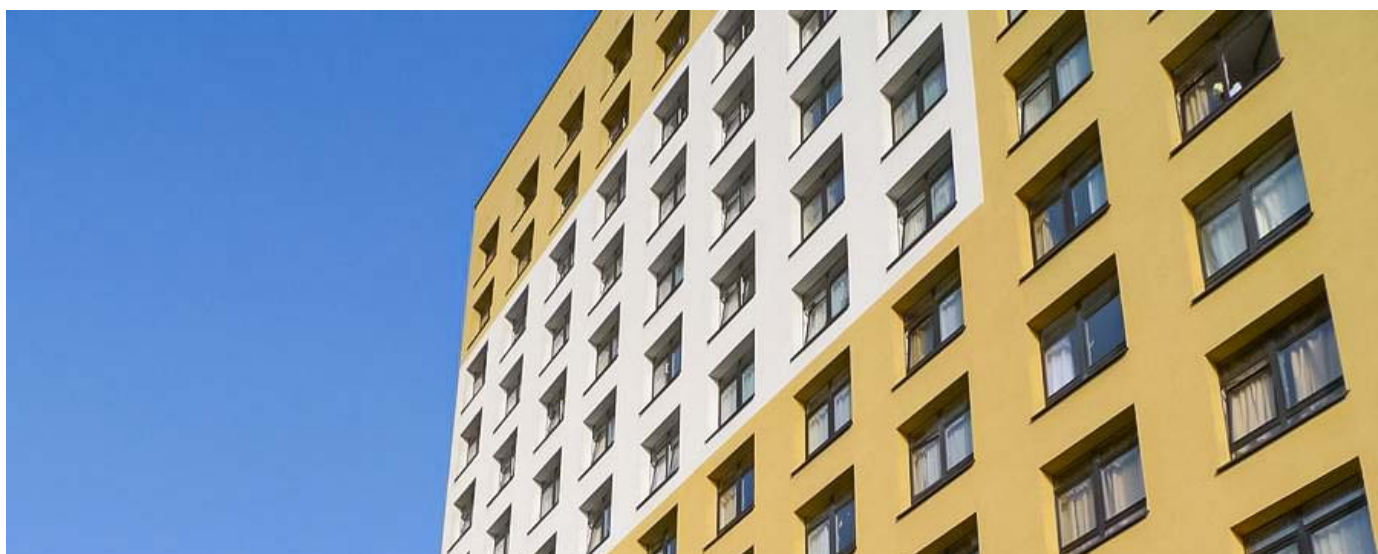
Igor Kowalski: W moim przypadku zamieszkanie w Eskulapie było strzałem w dziesiątkę. Dzięki temu miejscu udało mi się poznać wiele wspaniałych osób, z którymi utrzymuję kontakt do dzisiaj. Segmenty były czteroosobowe i było tam dosyć miejsca na wszystko, czego potrzebuje student do przeżycia. Nie miałem wrażenia też, że brakuje mi prywatności. Każdy miał możliwość znalezienia czasu tylko dla siebie pomimo mieszkania w segmencie z innymi osobami. Czas na naukę oraz warunki były odpowiednie. Nie miałem trudności, aby uczyć się w pokoju. W ciągu dnia akademik był spokojnym miejscem, gdzie niekiedy po korytarzach przemykali studenci

przygotowujący obiad. A co do ciągłych imprez, to jest to mit. Co prawda Eskulap słynął jako ten najbardziej rozrywkowy, jednak imprezy nie odbywały się codziennie. Zwykle w piątkowy lub sobotni wieczór. Każdy chętny mógł dołączyć. Klimat był genialny. Często tańczyliśmy poloneza lub belgijkę. Hałas nie niósł się bardzo po budynku, jeśli jednak komuś przeszkadzały zbyt głośne dźwięki, to zawsze na prośbę mieszkańców muzykę ściszałyśmy. W tygodniu również zdarzały się małe imprezki, ale głównie urodzinowe lub posiadówki w pokojach, jednak te spotkania zwykle nie trwały do późnych godzin nocnych. Okres ten wspominam z wielką nostalgią oraz uśmiechem. Zamieszkanie tam było jedną z lepszych decyzji, jakie podjąłem na studiach.

przyjaciół z rodzinnego miasta. Oczywiście każdy ma inne wymagania i każdy czegoś innego oczekuje, ale polecam każdemu spróbować mieszkania w akademiku, bo stwarza to możliwość przeżycia pięknych chwil, z których można się latami śmiać.

Igor Kowalski: Odpowiedź jest bardzo prosta: jeszcze jak! Budynek ten wyróżnia się kilkoma rzeczami – jest on najwyższy w tym rejonie i na naszym kampusie, a spośród naszych akademików jest tym, który pomieści największą liczbę osób. W ciepłe dni zapewniał miejsce do spędzania czasu na dworze, oferując swoje zielone ławeczki, przy których niejednokrotnie organizowano grillowanie, w którym brało udział nawet kilkadziesiąt

» *Czy Eskulap jakoś się wyróżnia spośród innych akademików UMP?*

Zuzanna Tomkowiak: Najpiękniejszymi na świecie zachodami słońca i ławeczkami pod Eskulapem, które o tej porze roku, gdyby nie aktualny remont, byłyby przepełnione studentami i zapachem grilla... No i chyba tymi imprezami... Cały UMP wiedział, że najlepsze z nich odbywają się nie gdzie indziej, jak w Eskulapie!

Dorota Przygrodzka: Przede wszystkim widokami. Jako jedyny ma widok na piękny wieżowiec Bałtyk. Druga strona z kolei zachwyca zachodami słońca i w godzinach wieczornych można obserwować lądujące na ławicy samoloty. W Eskulapie duży wkład w atmosferę miało grono portierów. Pani Ela знаła każdego, zawsze można było z nią chwilę porozmawiać. Dodatkowo można było szlifować język angielski, gdy jakiś student z English Division chciał się dogadać z portierem, a akurat ten nie do końca w języku angielskim był biegły. Mi osobiście akademik pomógł przeżyć pierwsze miesiące w nowym mieście bez paczki

osób. Wejście do tego budynku dawało poczucie bycia w takim klasycznym akademiku. Każdy student naszego uniwersytetu zna Eskulapa i to czyni go wyjątkowym. To oraz ludzie, którzy tworzyli to miejsce, podali pomocną dłoń, kiedy sobie nie radziłyśmy, czy służyli radą. Co ciekawe, to właśnie takie spotkania kształtowały nasze życie w tym miejscu, pomagały się nam rozwijać i tworzyć historię tego miejsca. Myślę, że to jedyny taki budynek na całym kampusie, który daje taką pozytywną energię, masę nowych doświadczeń oraz przeżyć. ■

Redakcja składa serdecznie podziękowania osobom, które poświęciły swój czas i przyczyniły się do powstania artykułu: pracownikom Centrum Obsługi Domów Studenckich: panu kierownikowi mgr. Mirosławowi Jackowiakowi, paniom Reginie Kubiak, Wioletcie Grobelnej, lic. Małgorzacie Bujak, lic. Beacie Grzybek; pracownikom Działu Inwestycyjno-Technicznego: panu kierownikowi mgr. inż. Adamowi Dyckikowi i pani lic. Sylwii Klesze; panom Grzegorzowi Chewuszczeni i mgr. inż. Markowi Woszczkowi; oraz studentom: paniom Zuzannie Tomkowiak, Dorocie Przygrodzkiej, Karolinie Włodarczyk i panu Igorowi Kowalskiemu.

PRZEBUDOWA ESKULAPA NABIERA TEMP

Rozpoczęta we wrześniu 2024 roku przebudowa Domu Studenckiego Eskulap to jedno z ważniejszych przedsięwzięć modernizacyjnych ostatnich lat. Umowę na realizację prac podpisano 27 września, a zaledwie trzy dni później – 30 września – wykonawca przejął teren budowy. Do końca grudnia zakończono rozbiórki wewnętrzne, a równolegle ruszyły prace projektowe nad dokumentacją wykonawczą, które planowo mają zakończyć się w marcu 2025 roku.

TEKST: SYLWIA KLECHA

Obecnie na budowie sporo się dzieje. Trwa uzupełnianie stropów po usuniętych instalacjach, a wnętrza powoli zaczynają nabierać nowego kształtu – montowane są ściany działowe w systemie suchej zabudowy. Na poszczególnych kondygnacjach wylane są posadzki betonowe, a równocześnie prowadzone są prace instalacyjne: zarówno elektryczne, jak i niskoprądowe. Dodatkowo rozpoczął się już montaż instalacji centralnego ogrzewania, co oznacza, że inwestycja wchodzi w kolejny etap realizacji.

Choć do zakończenia wszystkich prac jeszcze długa droga, już dziś widać, że Eskulap po modernizacji będzie nie tylko bardziej funkcjonalny, ale i znacznie bardziej komfortowy dla przyszłych mieszkańców.

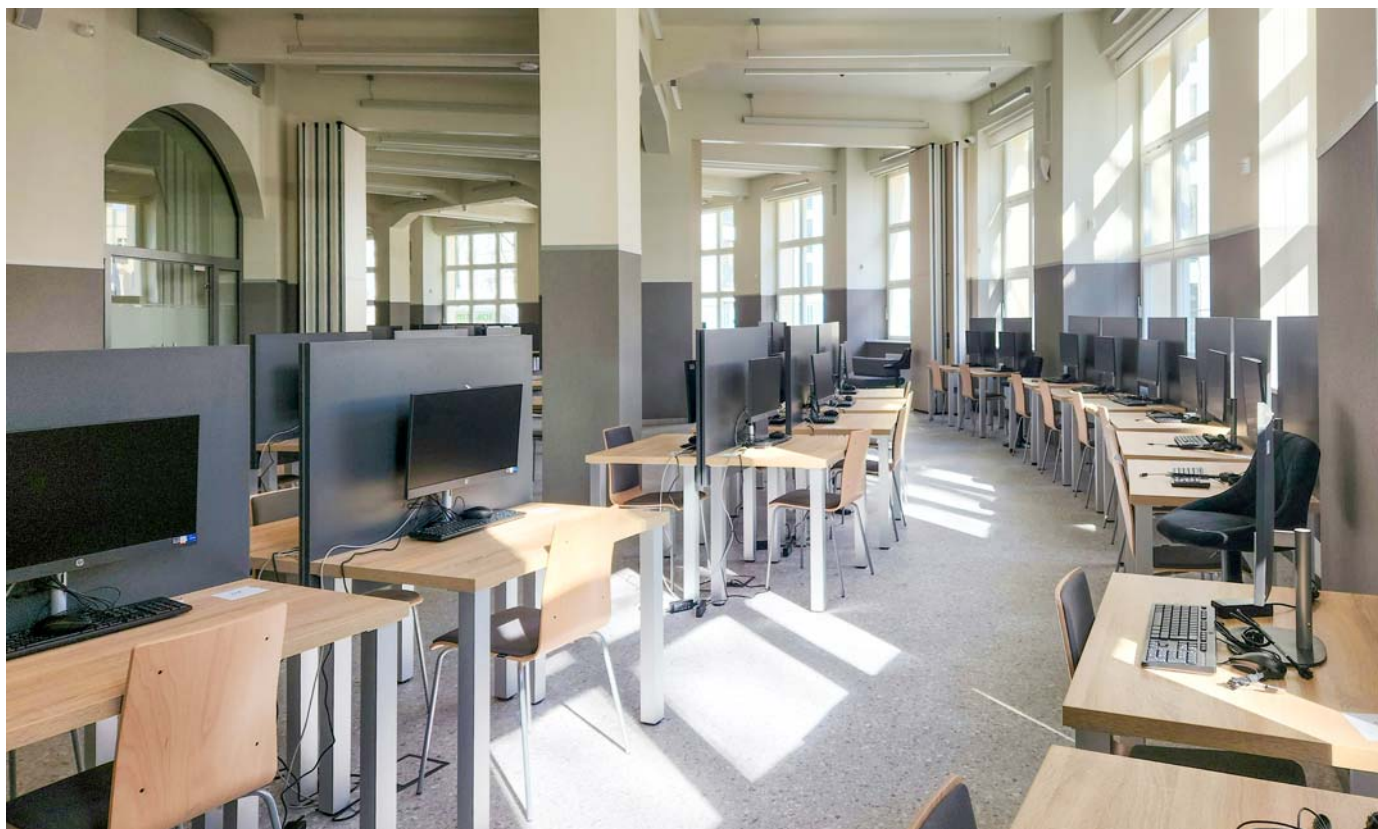
Dla Uniwersytetu Medycznego to ważna inwestycja w infrastrukturę studencką – pierwsza tak kompleksowa modernizacja tego obiektu od lat. Po przebudowie Eskulap zaoferuje nie tylko nowoczesne warunki mieszkaniowe, ale też lepsze przestrzenie wspólne i udogodnienia, które odpowiadają na potrzeby dzisiejszych studentów. Komfortowe warunki zamieszkania, nowoczesne systemy instalacyjne i przyjazne wnętrza mają wspierać zarówno codzienne funkcjonowanie, jak i koncentrację oraz odpoczynek po intensywnych dniach nauki. ■

CITK: nowy rozdział

INWESTYCJE

NOWA ERA EGZAMINOWANIA

OTWARCIE NOWOCZESNEJ SALI EGZAMINACYJNEJ

Z wielką radością informujemy o planowanym uruchomieniu nowej sali egzaminacyjnej, co stanowi przełomowy krok w podnoszeniu standardów przeprowadzania egzaminów na uniwersytecie. Jej powstanie to efekt wielomiesięcznych starań finansowych, skomplikowanego procesu logistycznego, budowlanego oraz współpracy wielu zaangażowanych zespołów. Salę usytuowano w historycznych murach dawnej Powszechnej Wystawy Krajowej (PWK lub PeWuKa, potocznie „Pewuka”). Tym samym dodano nowy rozdział do dziedzictwa edukacyjnego tego budynku.

TEKST: DR BEATA BURACZYŃSKA-ANDRZEJEWSKA

Dziedzictwo PWK – historia nowoczesności

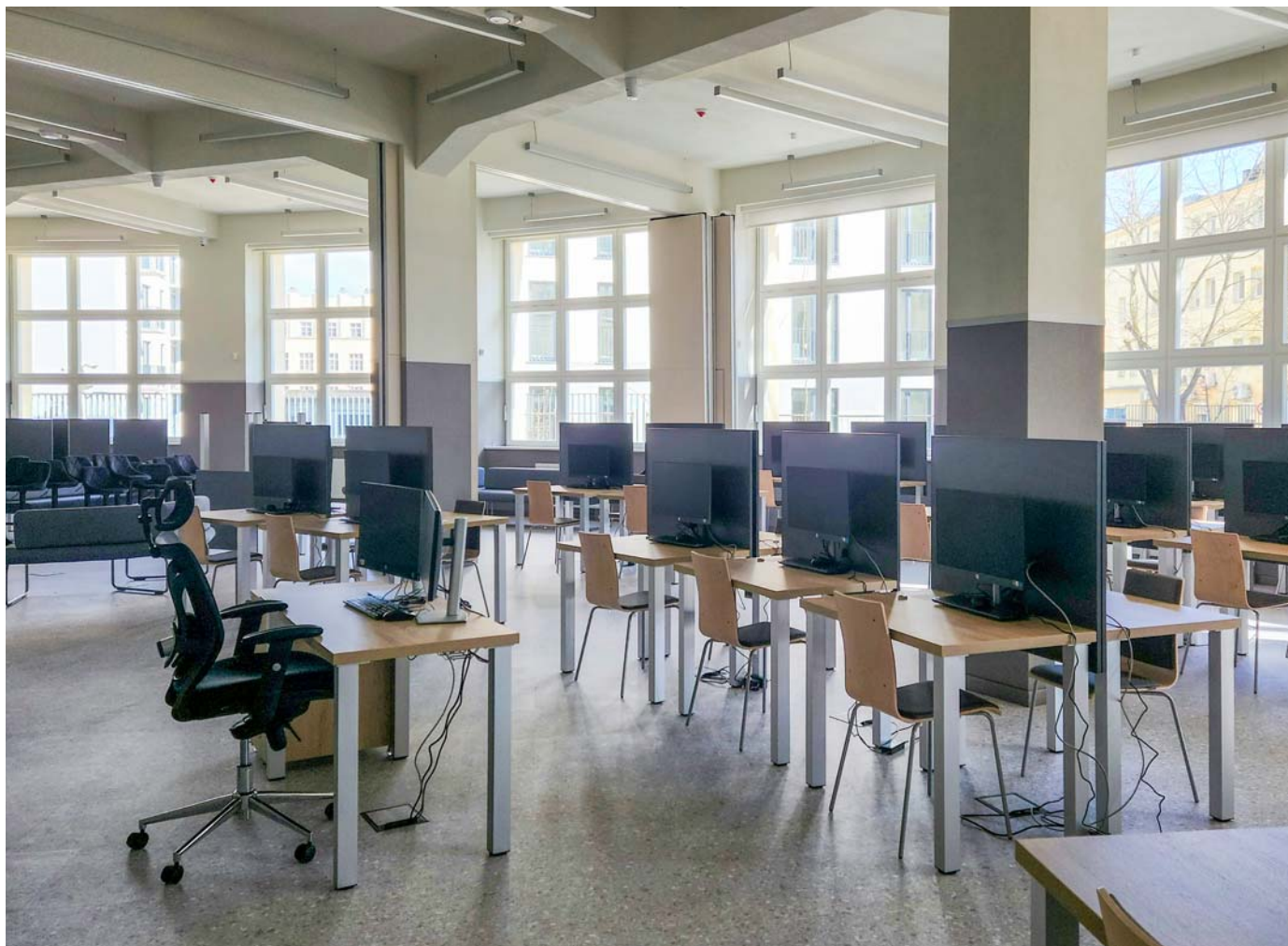
PWK była jednym z najważniejszych przedsięwzięć wystawienniczych w historii Polski, ukazującym dynamikę odrodzonego państwa. Odbywająca się w 1929 roku wystawa miała silny rys modernizacyjny i odegrała kluczową rolę w kształtowaniu przyszłości Poznania oraz całej odrodzonej Polski. PeWuKa była symbolem nowoczesności w zróżnicowanym gospodarstwie i społecznie kraju, prezentując polskie

osiągnięcia w dziedzinach przemysłu, handlu, rolnictwa, opieki społecznej, wychowania fizycznego, sportu, kultury, sztuki i nauki.

W nowej sali zachowano wiele elementów pierwotnego wystroju historycznych sal wystawowych, takich jak lastrykowa posadzka, a także układ konstrukcyjny z łukami, co w pełni odtwarza oryginalny wygląd miejsca. Odnowiona przestrzeń łączy charakterystyczny wygląd pomieszczeń z okresu dwudziestolecia międzywojennego i nowoczesne rozwiązania technologiczne,

(fot. B. Wąsiel)

które w pełni odpowiadają współczesnym wymaganiom. Dzięki temu innowacyjność składa hołd historii, tworząc wnętrze, które łączy przeszłość z przyszłością.

Nowoczesność i funkcjonalność w jednym miejscu

Nowa sala egzaminacyjna to przestrzeń zaprojektowana z myślą o najwyższych standardach akademickich i technologicznych. Główna sala składa się z 216 (212 + 4 rezerwowe) stanowisk egzaminacyjnych, a dzięki modułowej konstrukcji może zostać podzielona na trzy niezależne sale, dostosowane do różnych potrzeb egzaminacyjnych. Co więcej, jedna z sal spełnia najwyższe standardy egzaminowania międzynarodowego – wyposażona jest w system pełnego monitoringu z kamer, a także lustra weneckie umożliwiające dyskretną obserwację uczestników egzaminu.

Dodatkowo sale egzaminacyjne są w pełni przystosowane do potrzeb osób z niestandardowymi wymaganiami – sale te wyposażono w specjalnie dostosowane stanowiska, a dostęp do nich jest wygodny dzięki windzie. Cała przestrzeń została

zaprojektowana z myślą o komforcie zdających – wnętrza są doskonale doświetlone naturalnym światłem i utrzymane w spokojnej, neutralnej kolorystyce, co, mamy nadzieję, przyniesie spokój i dobrą energię studentom zdającym tam egzaminy. Wystrój nowej sali nawiązuje do sal wystawowych Pałacu Sztuki, w którym mieści się Collegium Anatomicum, co dodatkowo podkreśla jej elegancki i harmonijny charakter.

Bezpieczeństwo i uczciwość na najwyższym poziomie

Zastosowanie nowoczesnych technologii zapewnia maksymalne bezpieczeństwo i transparentność procesu egzaminacyjnego. Nowe rozwiązania obejmują m.in. system identyfikacji studentów, który eliminuje ryzyko nieuprawnionego podejścia do egzaminu. Dodatkowo sala wyposażona została w bramkę bezpieczeństwa, która ogranicza możliwość wnoszenia niedozwolonych przedmiotów. Chroni to przed nieuczciwymi praktykami, a także gwarantuje bezpieczeństwo uczestników egzaminu. Takie podejście zapewnia wszystkim zdającym równe szanse.

▲ Zespół Centrum Innowacyjnych Technik Kształcenia. Stoją od lewej: Małgorzata Pankowska, dr Magdalena Pankowska, Mariola Bartosik, Danuta Dąbek, Marta Sypniewska-Komorowska. W dolnym rzędzie od lewej: Jakub Wasielewski, dr Beata Buraczyńska-Andrzejewska, Paweł Milde

Zespół Centrum Innowacyjnych Technik Kształcenia – zaangażowanie, współpraca i wsparcie

Za realizację tego przedsięwzięcia odpowiada zespół CITK – grupa pełnych pasji i zaangażowania ludzi, dla których priorytetem jest wsparcie zarówno pracowników, jak i studentów. Otwarte, życzliwe i gotowe do współdziałania osoby zatrudnione w CITK zawsze starają się znaleźć najlepsze rozwiązania i zapewnić jak najwyższy komfort wszystkim uczestnikom procesu egzaminacyjnego. Misją zespołu CITK jest nie tylko dbałość o uczciwość i rzetelność egzaminów, ale także tworzenie przyjaznej atmosfery, sprzyjającej spokojowi i koncentracji. Członkowie zespołu z chęcią wsłuchują się w potrzeby i sugestie, nieustannie pracując nad doskonaleniem jakości egzaminów oraz wsparciem technicznym, w tym nad rozwijaniem baz pytań egzaminacyjnych opartych na efektach uczenia się. Dodatkowo aktywnie wspierają proces ograniczania liczby pytań na rzecz ich jakości, dbając o to, by egzaminy jak najlepiej odzwierciedlały rzeczywistą wiedzę i umiejętności studentów.

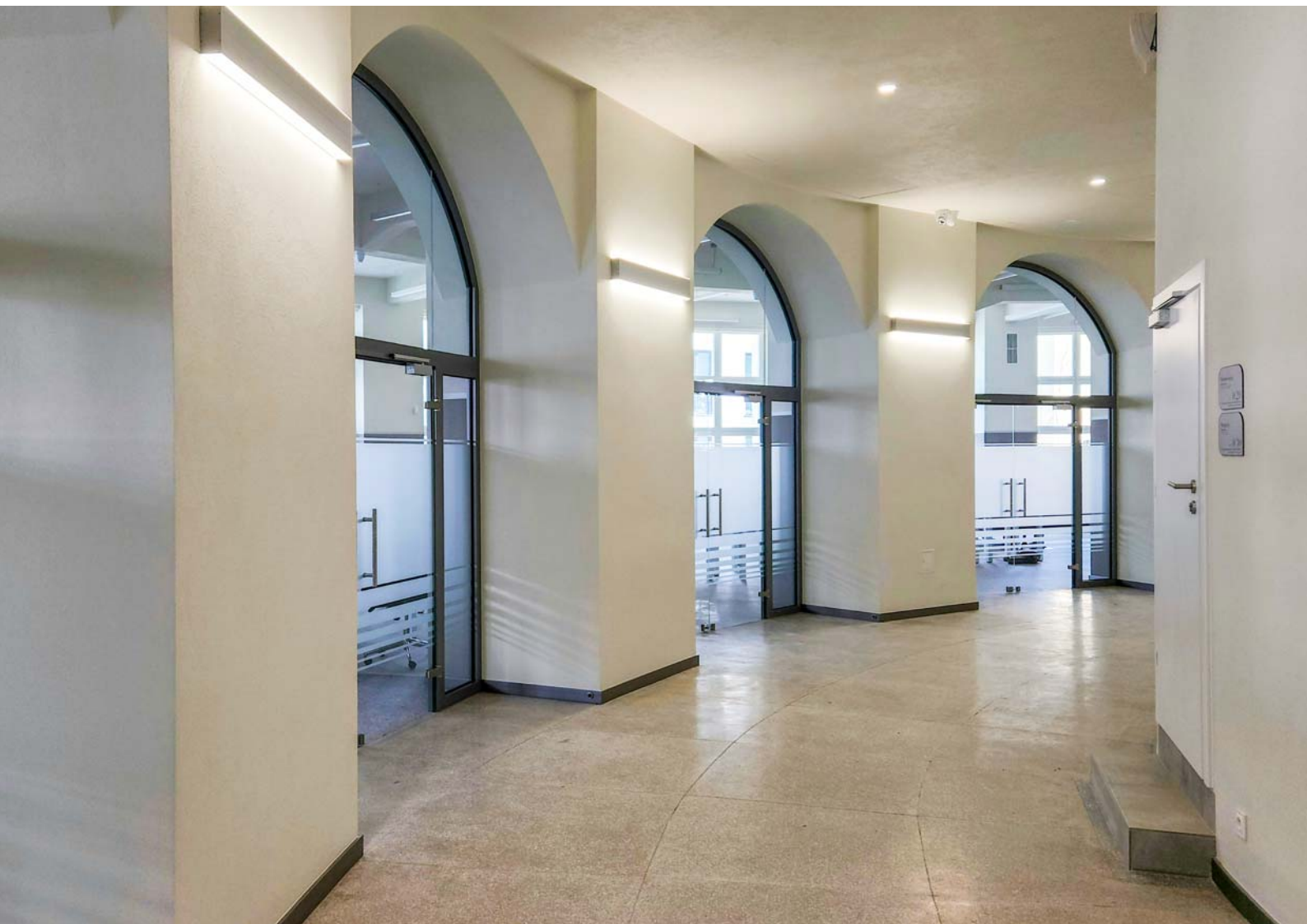
Centrum działa od wczesnych godzin porannych do późnych godzin wieczornych, a w okresie kumulacji egzaminacyjnej przez jednostkę przewija się codziennie ponad 1000 studentów ze wszystkich kierunków

i trybów studiów. Pomimo ogromnej skali działalności i napiętego harmonogramu egzaminów opóźnienia zdarzają się niezwykle rzadko, a to dzięki wzajemnemu zrozumieniu pracowników i studentów oraz doskonałej organizacji, a także zaangażowaniu zespołu.

Współpraca i podziękowania

Sala egzaminacyjna powstała dzięki wielkiemu zaangażowaniu wielu osób i wsparciu władz rektorskich i kanclerskich, a także zespołów merytorycznych z zakresu IT, technicznych, budowlanych oraz BHP. Każdy z tych zespołów wykazał się ogromną pomocą, gotowością do wysłuchania nas i poznania naszych potrzeb oraz przełożenia ich na praktyczne rozwiązania. Dziękujemy wszystkim, którzy uczestniczyli w realizacji tego projektu i przyczynili się do jego sukcesu.

Podsumowując, należy stwierdzić, że uruchomienie nowej, większej sali egzaminacyjnej to krok w przyszłość. Nowo oddana do użytku sala jest przestrzenią łączącą historię z nowoczesnością, tworzy idealne warunki do sprawiedliwego i efektywnego przeprowadzania egzaminów. Jesteśmy przekonani, że nowe rozwiązania nie tylko usprawnią organizację egzaminów, ale także znacząco wpłyną na jakość kształcenia oraz komfort zarówno studentów, jak i kadry akademickiej. ■

PREZENTACJA
JEDNOSKI

CENTRUM INNOWACYJNEJ TECHNOLOGII FARMACEUTYCZNEJ

TEKST: MGR JACEK WAJDA, PROF. MARZENA GAJĘCKA, DR HAB. PAULINA
SKUPIN-MRUGALSKA, PROF. BŁAŻEJ RUBIŚ, DR HAB. TOMASZ KOCZOROWSKI

CENTRUM
INNOWACYJNEJ
TECHNOLOGII
FARMACEUTYCZNEJ

▲ Spektrometr mas z UPLC

Centrum Innowacyjnej Technologii Farmaceutycznej (CITF) to jednostka ogólnouczelniana, formalnie powołana w dniu 1 lutego 2022 roku. Jej budowa oraz zakup części wyposażenia zostały sfinansowane ze środków Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego Działania 1.1. Projekt był realizowany w ramach Konsorcjum UMP z firmami: Biofarm sp. z o.o., Przedsiębiorstwem Farmaceutycznym LEK-AM sp. z o.o., Physiolution GmbH oraz z Uniwersyteckim Centrum Transferu Technologii Medycznych w Poznaniu sp. z o.o.

Realizacja inwestycji w zakresie budowy kompleksu Collegium Pharmaceuticum, którego CITF jest częścią, umożliwiła przeniesienie do jednego miejsca wszystkich jednostek organizacyjnych Wydziału Farmaceutycznego UMP z dotychczasowych 11 lokalizacji w Poznaniu. W ramach projektu powstała infrastruktura badawczo-rozwojowa, stworzona w celu pozyskiwania nowej wiedzy w danej dziedzinie naukowej lub technologicznej. Infrastruktura ta służy do prowadzenia działalności zarówno gospodarczej, jak i niegospodarczej.

▲ Spektrometr mas z UPLC

CITF obejmuje siedem laboratoriów specjalistycznych:

- Laboratorium Analityki i Zaawansowanej Analizy Fizykochemicznej,
- Laboratorium Bioanalityczne,
- Laboratorium Dostępności Farmaceutycznej,
- Laboratorium Fitochemiczne z Pracownią Diagnostyki Skóry,
- Laboratorium Inżynierii Genetycznej i Hodowli Komórkowej,
- Laboratorium Mikrobiologiczne,
- Laboratorium Syntezy i Zaawansowanych Procesów Technologicznych.

W obrębie CITF zlokalizowane jest także laboratorium na wynajem, stanowiące niezależną, wydzieloną przestrzeń laboratoryjną z niezbędnym zapleczem technicznym i socjalnym (aktualnie wykorzystywane przez firmę biofarmaceutyczną BS Biotechna SA). Dodatkowo administracja CITF dysponuje trzema pomieszczeniami biurowymi oraz salą konferencyjną.

Zespół CITF to sześć osób: specjalista naukowo-techniczny mgr inż. Anna Domańska, starszy specjalista naukowo-techniczny mgr inż. Kinga Hyla, samodzielny referent inżynierino-techniczny mgr Małgorzata Idzik, specjalista administracyjny inż. Aleksandra

Nawrot, specjalista naukowo-techniczny dr Agata Ostrowska oraz specjalista ds. administracyjnych mgr Jacek Wajda. Jednostka ma także czteroosobową Radę, w której skład wchodzi: prof. Marzena Gajęcka, prof. Błażej Rubiś, prof. UMP dr hab. Paulina Skupin-Mrugalska oraz dr hab. Tomasz Koczorowski.

Celem działalności CITF jest współpraca z otoczeniem gospodarczym i społecznym, a także umożliwienie realizacji innowacyjnych projektów badawczych naukowcom naszego uniwersytetu, innym jednostkom i firmom bądź konsorcjom tych podmiotów. W CITF świadczone są usługi analityczne i eksperckie oraz wykonywane są prace badawcze dla podmiotów zewnętrznych: przedsiębiorstw, jednostek badawczo-rozwojowych oraz naukowo-badawczych.

Aktualnie CITF UMP w roli konsorcjanta realizuje projekt pt. „Opracowanie innowacyjnego opatrunku hemostatycznego na bazie polimerów biodegradowalnych w ramach konkursu dla przedsiębiorstw na opracowanie lub adaptację wyrobów medycznych, w tym rozwiązań cyfrowych, na potrzeby medycyny ratunkowej, leczenia i rehabilitacji odniesionych obrażeń ze szczególnym uwzględnieniem medycyny pola walki, zdarzeń masowych i katastrof”. Całkowita wartość projektu to 10 890 148 PLN. Funkcję lidera w projekcie pełni Regionalne Centrum Zdrowia sp. z o.o. Celem projektu jest stworzenie skutecznego wyrobu medycznego do hamowania krwawień w warunkach kryzysowych (działania zbrojne, katastrofy naturalne, wypadki masowe), przeznaczanego dla służb ratunkowych. Opatrunek ten będzie zwiększał szanse przeżycia ofiar wypadków, zdarzeń masowych, katastrof oraz personelu wojskowego i ludności cywilnej odnoszących urazy w warunkach konfliktu zbrojnego oraz poprawiał skuteczność leczenia i rehabilitacji obrażeń odniesionych w tych zdarzeniach. Jego szerokie działanie i wykorzystanie zapewnią mu status wyrobu podwójnego zastosowania (dual-use good). Innowacyjny skład opatrunku w formie liofilizatu będzie warunkował nie tylko szybkie działanie hemostatyczne, które może uratować życie, ale również działanie bakteriostatyczne, jak i przyspieszające gojenie się rany (bardzo ważne w kontekście późniejszych etapów – szybkiego dochodzenia do zdrowia, powrotu do normalnego życia i aktywności zawodowej). Innym ważnym dla CITF projektem, realizowanym w okresie od 1 grudnia 2023 do 31 grudnia 2024 roku, był projekt „Oznaczanie substancji odurzających w ściekach miejskich wybranych miast Wielkopolski” pod kierownictwem prof. Jan Matysiaka. Całkowita wartość tego finansowanego ze środków Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego projektu wynosiła 3 445 185 PLN. Jego celem była analiza próbek ścieków miejskich pochodzących z ośmiu wybranych miast usytuowanych

na terenie województwa wielkopolskiego. Pozwoliła ona oszacować rodzaj i poziom konsumpcji substancji odurzających. Aby uzyskać jak najwięcej informacji o problemie narkotykowym w danej populacji oraz przeanalizować krótkoterminowy trend w konsumpcji substancji odurzających w danym mieście, przeprowadzono badania trzech próbek ścieków pobranych z danej oczyszczalni ścieków w trzy dni tygodnia, z odstępem dwudniowym pomiędzy każdym z poborów. Zrealizowany w CITF projekt charakteryzował się silnym oddziaływaniem społecznym. Na podstawie uzyskanych wyników badań oraz w oparciu o przeprowadzone konsultacje zespół badawczy przedstawił rekomendacje podjęcia dalszych działań w zakresie profilaktyki uzależnień od substancji psychoaktywnych. Działania te mają być ukierunkowane na:

- rozwój programu monitoringu zawartości substancji psychoaktywnych w ściekach,
- współpracę z instytucjami publicznymi w zakresie profilaktyki i zwalczania problemu uzależnień od substancji psychoaktywnych,
- zwiększenie świadomości społecznej dotyczącej problemów uzależnień od substancji psychoaktywnych,
- kontynuację inwestycji w rozwój nowoczesnych technologii i badań naukowych.

Dzięki środkom finansowym przeznaczanym na inwestycje i rozwój jednostki jej baza aparaturowa stale się powiększa. Początkowo infrastrukturę badawczą CITF stanowiły urządzenia zakupione w ramach projektu jego budowy. Były to: spektroskop NMR (zdjęcie: Spektroskop NMR z autosamplerm) do badań z wykorzystaniem magnetycznego rezonansu jądrowego próbek w stanie ciekłym oraz spektrometr mas z potrójnym kwadrupolem sprzężony z ultrasprawnym chromatografem cieczowym UPLC. (zdjęcie: Spektrometr mas z UPLC) W kolejnych latach, dzięki wspomnianemu dofinansowaniu zaplecza aparaturowego z budżetu rektora UMP, centrum wzbogaciło się o spektrometr mas ICP-MS firmy Agilent (zdjęcie: Spektrometr mas ICP-MS Agilent oraz HPLC Agilent) ze wzbudzaną indukcyjnie plazmą, umożliwiający badania zanieczyszczenia preparatów farmaceutycznych różnymi metalami. Dodatkowo, w związku z zorganizowanym w 2024 roku konkursem na zakup aparatury, Pracownia Diagnostyki Skóry wzbogaciła się o urządzenia służące do nieinwazyjnego obrazowania skóry i powierzchniowych naczyń krwionośnych metodą ultrasonografii (zdjęcie: USG Dermamed) oraz tworzenia wysokiej jakości fotografii naskórka do celów diagnostycznych. Co więcej, pod koniec 2024 roku, dzięki realizacji projektu dofinansowanego ze środków ABM, do Laboratorium Analitycznego CITF zakupiono spektroskop Ramana firmy Bruker (model Senterra II). (zdjęcie: Spektroskop Ramana)

W ostatnim czasie ogromnym wyzwaniem dla centrum było uzyskanie wszystkich niezbędnych pozwoleń i certyfikatów (w tym zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego na wytwarzanie lub import produktu leczniczego), umożliwiających wykonywanie w Laboratorium Mikrobiologicznym analiz czystości bakteriologicznej i mykologicznej zgodnie ze standardami Dobrej Praktyki Wytwarzania (GMP). Działalność ta wcześniej prowadzona była w Collegium prof. Józefa Chmiela przy ul. Święnickiego 4. Przeniesienie jej do CITF, w którym odpowiednie laboratoria mają wyższą klasę czystości, umożliwiło poszerzenie oferty laboratorium o dodatkowe badania czystości mikrobiologicznej produktów leczniczych.

W roku 2024 w ramach Laboratorium Inżynierii Genetycznej oraz Hodowli Komórkowej powstał Zakład Inżynierii Genetycznej (ZIG), w którym grupa doświadczonych diagnostów i biotechnologów na co dzień prowadzi badania naukowe w zakresie jakościowej i ilościowej identyfikacji kwasów nukleinowych i białek. W obszarze badań zespołu ZIG znajduje się także analiza komórek, w tym ocena ich aktywności metabolicznej, rodzajów śmierci, cyklu komórkowego i transdukcji sygnałów z uwzględnieniem testów funkcjonalnych. Posiadanie statusu GMO pozwala na analizę komórek i mikroorganizmów modyfikowanych genetycznie z uwzględnieniem komórek o wyciszonych lub zaindukowanych genach. Wszystkie oferowane przez ZIG badania wykonywane są bezpośrednio w certyfikowanym laboratorium, którego zaplecze aparaturowe stanowią m.in.: aparat do qPCR, czytniki mikropłytek (kolorymetria, fluorescencja, luminescencja), homogenizatory, w pełni wyposażony pokój hodowli komórkowych (hipoksja, normoksja), mikroskop odwrócony Apotome 3 (Zeiss), (zdjęcie: Mikroskop Zeiss) cytometr przepływowy.

Dzięki stałemu powiększaniu bazy aparaturowej oraz realizacji licznych projektów oferta działalności badawczo-rozwojowej oraz działalności komercyjnej CITF stale się poszerza, co przekłada się na systematyczne zwiększanie przychodów komercyjnych jednostki, które w roku 2022 wyniosły 165 000 PLN, w roku 2023 – 359 000 PLN, natomiast rok 2024 zamknęło przychodem 495 000 PLN. Realizacja kolejnych projektów oraz nawiązywanie współpracy z partnerami zewnętrznymi z pewnością pozwoli na uzyskanie przez centrum jeszcze lepszych wyników finansowych, a także zwiększy krajową i międzynarodową rozpoznawalność CITF oraz zaangażowanych w jego działalność jednostek Wydziału Farmaceutycznego UMP.

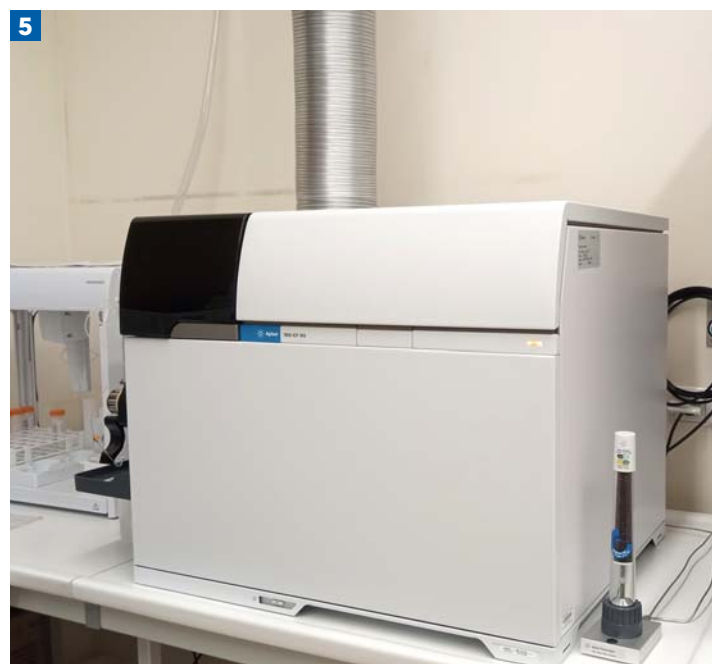
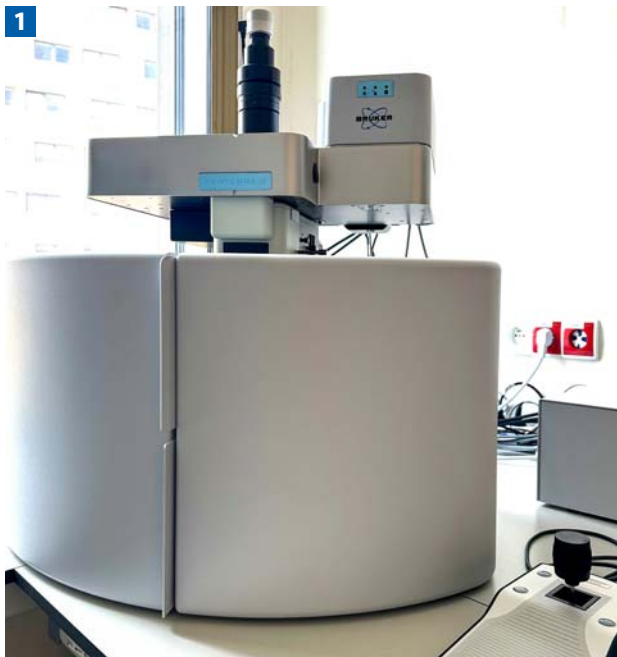
Wszystkich zainteresowanych zapraszamy do zapoznania się z pełną ofertą CITF dostępną na stronie internetowej: <https://citf.pl> oraz do kontaktu z kierownictwem CITF. ■

- 1 Spektroskop Ramana firmy Bruker (model Senterra II)
- 2 USG Dermamed
- 3 Spektrometr mas HPLC Agilent
- 4 Mikroskop odwrócony Zeiss Apotome 3
- 5 Spektrometr mas ICP-MS Agilent

*Przychody komercyjne
CITF w roku 2022 wyniosły
165 000 PLN, w roku 2023 –
359 000 PLN, natomiast
rok 2024 zamknęło
przychodem 495 000 PLN*

🔗 Zobacz: strona internetowa
Centrum Innowacyjnej Technologii
Farmaceutycznej: <https://citf.pl>

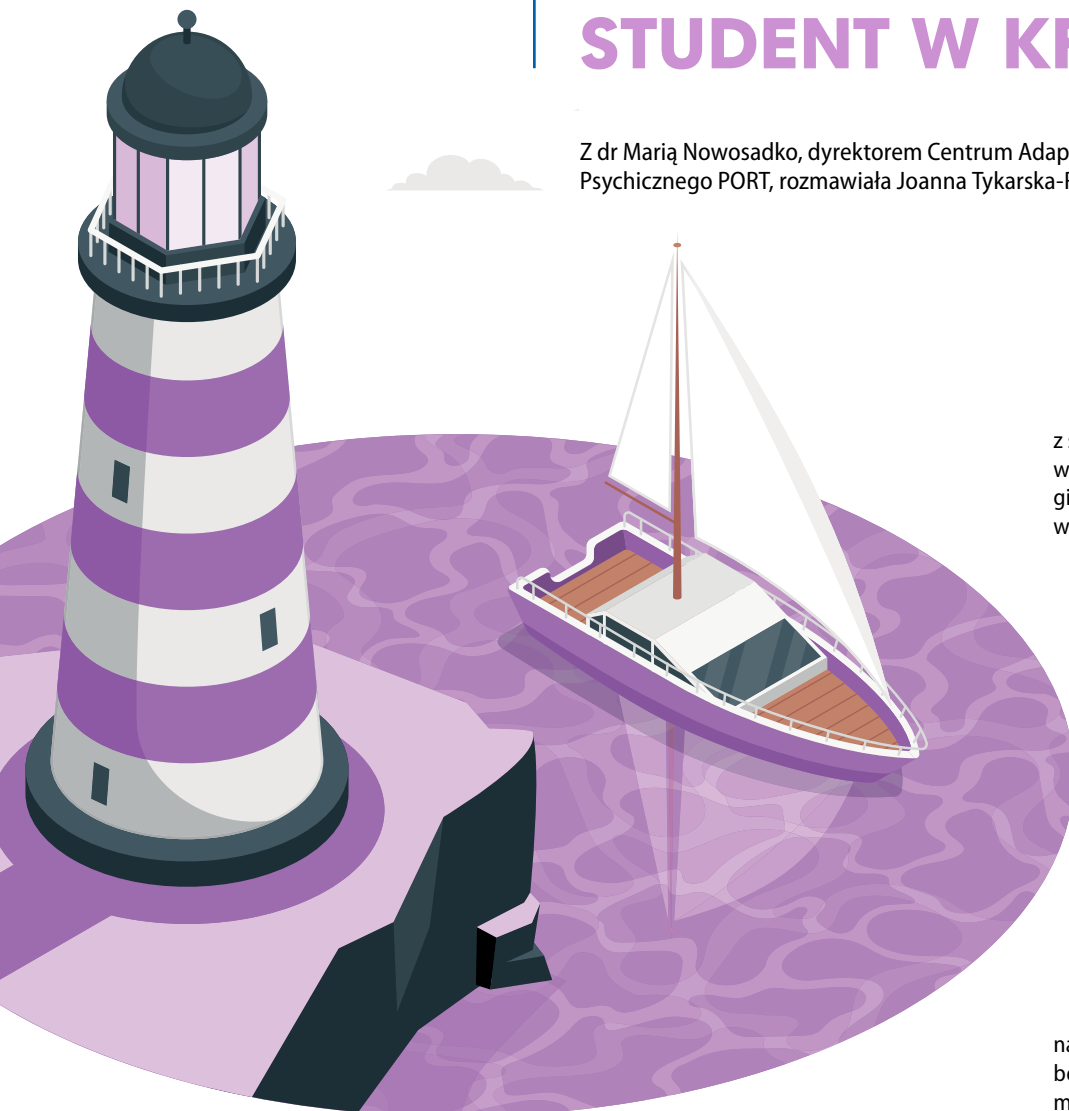

PREZENTACJA
JEDNOSKI

PORT

STUDENT W KRYZYSIE

Z dr Marią Nowosadko, dyrektorem Centrum Adaptacji i Wsparcia Psychicznego PORT, rozmawiała Joanna Tykarska-Radzio.

z szybkim udzieleniem wsparcia studentom w kryzysie. Aby uzyskać pomoc psychologiczną w naszym kraju, trzeba odczekać w długiej kolejce – nawet w gabinetach prywatnych. A przecież niektóre sytuacje wymagają natychmiastowej interwencji. Marzyło nam się miejsce, do którego można przyjść, napisać, zadzwonić i w którym można otrzymać szybką pomoc. Dlatego mamy trzy ścieżki – telefon alarmowy, pocztę elektroniczną (helpme@ump.edu.pl) oraz rejestrację przez formularz na stronie.

» Jakie są główne cele i misja PORT-u?

Głównym celem jest wspieranie studentów w kryzysie. Nie ma znaczenia, jaki to kryzys i z czego wynika. Zależy nam na tym, żeby studenci mogli się czuć u nas bezpiecznie. Stąd nazwa – dla mnie port to miejsce, w którym można przeczekać burzę, uzupełnić zapasy, odpocząć, naprawić uszkodzony żagiel... Może nie ma tam luksusu, ale są zabezpieczone najważniejsze potrzeby, a ludzie są przyjaźni. Chciałabym, żeby nasz PORT był właśnie taki dla studentów. Patrząc szerzej, chcielibyśmy pomóc studentom osiągnąć ich cele pomimo kryzysów, których ci młodzi ludzie doświadczają. Wiemy, że brak wsparcia psychicznego jest jednym z głównych powodów rezygnacji ze studiów, chcielibyśmy temu zapobiegać.

» Jakie konkretne formy pomocy oferuje PORT i z jakimi specjalistami można się skonsultować?

Nasz zespół – na razie trzyosobowy – składa się z psychologów i psychoterapeutów. Oferujemy różne formy pomocy, takie jak interwencja kryzysowa, czyli pomoc w nagłej kryzysowej sytuacji. Są też spotkania indywidualne. Każdy student, który się do nas zgłosi, może skorzystać z konsultacji.

» Jakie były główne powody powstania PORT-u czy też jakie potrzeby studentów naszej uczelni zainspirowały jego utworzenie?

Powodów było kilka. Przede wszystkim już od dawna widzieliśmy, że studenci borykają się z licznymi trudnościami natury psychicznej, które mają wpływ na ich funkcjonowanie w grupie czy w ogóle utrudniają studiowanie. Jako dziekani, prodziekani, niektórzy bardziej zaangażowani nauczyciele, do których studenci przychodzili z problemami, pomagaliśmy trochę po partyzancku. Sytuacja znacząco pogorszyła się po pandemii. Uważam, że nie jest dobrze, kiedy nauczyciele akademicki muszą rozwiązywać problemy psychiczne czy emocjonalne studentów. To mocno obciąża i stwarza pewną podwójność roli – nie jest to dobre ani dla studentów, ani dla pracowników. Ważne jest również to, że potrzebę

utworzenia miejsca, w którym można by otrzymać wsparcie, zgłaszali też sami studenci, a Samorząd Studencki bardzo mocno zabiegał o realizację tego postulatu. Do tej pory na UMP funkcjonowała – i nadal funkcjonuje – Poradnia Zdrowia Psychicznego przy Katedrze Psychologii Klinicznej, jednak z racji tego, że działanie tej poradni regulowane jest zasadami kontraktu z NFZ, z udzielanych w niej świadczeń mogą korzystać nie tylko studenci, co znacznie utrudniało im dostęp do specjalistów. I ostatnim powodem, choć może to nie jest dobre określenie, była decyzja obecnego rektora prof. Zbigniewa Krasieńskiego, który stwierdził, że już czas, aby się zająć tą sprawą, nie czekając na pieniądze z grantów, ale decydując się na poniesienie kosztu przez uczelnię.

PORT to miejsce dla studentów, więc o ich potrzebach myślimy przede wszystkim. To, co nas inspirowało, to problemy

▲ Dr Maria Nowosadko

▲ Terapeuci PORT-u: Róża Góźniczak i Kajetan Barański

Jeśli razem z konsultującym psychologiem/psychoterapeutą uzna, że potrzebuje więcej spotkań, to może z nich skorzystać w formie umownie nazwanej terapią krótkoterminową (10 spotkań). Oferujemy również wsparcie w problemach relacyjnych w grupie, dobór odpowiedniego rodzaju mediacji czy podjęcie interwencji mającej na celu rozwiązanie aktualnego konfliktu. Pracujemy stacjonarnie 5 dni w tygodniu. Kontakt mailowy zapewniamy 7 dni w tygodniu, a telefon alarmowy – 24/7. Aby skorzystać z konsultacji, należy się umówić na spotkanie. Najlepiej przez formularz na stronie albo mailowo. W sytuacji, gdyby na stronie nie było dostępnych terminów, warto pisać – zawsze mamy zarezerwowane godziny interwencyjne.

Również pracownicy – przede wszystkim opiekunowie grup, tutorzy – mogą uzyskać pomoc i wsparcie, kiedy mają trudności z poradzeniem sobie z sytuacją związaną ze studentem. Jesteśmy na to otwarci.

» *Jakie najczęstsze problemy zgłaszają osoby korzystające z PORT-u? Czy jest dużo zgłoszeń?*

Coraz więcej. Zdarzają się tygodnie, kiedy przyjmujemy nawet po 30 osób. Myślę, że informacja o istnieniu tego miejsca bardzo szybko się „rozeszła” wśród studentów. Jeśli chodzi o problemy, to odpowiem bardzo ogólnie, ponieważ nie dotyczy to tylko

naszych studentów, nie chciałabym też stwarzać wrażenia, że analizuję to, z czym przychodzą, i staje się to sprawą publiczną. Bardzo dbamy o dyskrecję. Zależy nam, aby nasi studenci nam ufali. Wiedza, którą się podzielę, pochodzi z badań prowadzonych w ostatnim roku na wielu uczelniach. Pierwszy problem to ogromna presja, a co za tym idzie – zaburzenia lękowe i depresyjne. Zaburzenia odżywiania, ale też problemy z nadużywaniem substancji psychoaktywnych. Zdarzają się też problemy adaptacyjne związane ze zmianą środowiska, z własną orientacją seksualną czy samotnością w „wielkim mieście”. Myśli i próby samobójcze... Problemów jest bardzo dużo. Ale czasem przychodzą osoby, które szukają po prostu porady rozwojowej.

» *Czy są jakieś plany rozwoju PORT-u w najbliższej przyszłości?*

Tak. W najbliższym czasie chcemy proponować studentom warsztaty dotyczące radzenia sobie ze stresem oraz grupę Balinta dla studentów. Pomysłów jest dużo, potrzebujemy jednak trochę czasu na rozwinięcie naszej działalności. Liczymy na to, że uda się nam otrzymać dofinansowanie w ramach grantu, o który aplikował UMP, wówczas będziemy mieli więcej możliwości działań profilaktycznych.

» *Dziękuję za rozmowę i życzę powodzenia i satysfakcji z rezultatów pracy. ■*

WYDARZENIA

Z ogromną radością ogłaszamy zakończenie drugiej zbiórkowej misji Sztabu #7301 WOŚP UMP! Dzięki niesamowitej hojności oraz zaangażowaniu wspaniałych ludzi udało się zebrać znaczną kwotę **111 160,87 PLN**, która zostanie przeznaczona na onkologię i hematologię dziecięcą.

TEKST: ADRIAN KOSTRZEWA

Każda złotówka, każde dobre słowo i każda chwila poświęcone na wsparcie tej inicjatywy miały ogromne znaczenie. Dzięki wspólnemu wysiłkowi mogliśmy stworzyć coś pięknego – pomoc, która realnie zmienia życie najmłodszych pacjentów.

Serdeczne podziękowania kierujemy do wszystkich darczyńców, wolontariuszy oraz osób, które dołożyły swoją cegiełkę do tego sukcesu. Udowodniłyśmy, że razem możemy więcej!

Kulminacją tej niezwykłej akcji było wyjątkowe wydarzenie, które odbyło się 26 stycznia 2025 roku na terenie kampusu UMP. W budynku Collegium Pharmaceuticum przy ul. Rokietniczej 3 uczestnicy mogli skorzystać z bezpłatnych badań profilaktycznych oraz innych atrakcji towarzyszących.

Podczas wydarzenia można było skorzystać z szerokiej gamy badań profilaktycznych przeprowadzanych przez doświadczonych lekarzy specjalistów, lekarzy rezydentów oraz studentów kierunków medycznych. Wstęp na wszystkie konsultacje był bezpłatny i otwarty dla każdego. Chętni mogli skorzystać m.in. z badań ultrasonograficznych. Jeśli chodzi o dzieci, przeprowadzono przesiewowe badania USG jamy brzusznej, miednicy mniejszej, tarczycy, a także USG przeziemiączkowe, jąder, gruczołów piersiowych oraz węzłów chłonnych. Dorosłym zaś zaproponowano USG tarczycy.

W ramach dodatkowych konsultacji i badań:

- udzielano porad stomatologicznych,
- prowadzono konsultacje i badania kosmetyczne,
- prowadzono konsultacje farmaceutyczne,
- udzielano porad dietetycznych,
- badano słuch i wzrok,
- uczono udzielania pierwszej pomocy,
- dokonywano pomiarów glukozy, ciśnienia, kwasu moczowego oraz cholesterolu.

Ponadto wykwalifikowani fizjoterapeuci ocenili postawę ciała, motorykę i rozwój psychoruchowy dzieci. Uczestnikom umożliwiono też zwiedzenie karetki neonatologicznej, zakupionej ze środków zebranych podczas Wielkiego Meczku TVN kontra WOŚP w 2018 roku.

Podczas wydarzenia nie zabrakło wyjątkowych atrakcji! Fundacja na rzecz Osób Niewidomych Labrador – Pies Przewodnik zaprezentowała proces szkolenia psów przewodników. Policja zaś udostępniła do obejrzenia policyjny radiowóz ruchu drogowego, quad oraz bus oddziału prewencji.

Dziękujemy wszystkim, którzy tego dnia byli z nami! Dzięki Wam stworzyliśmy przestrzeń pełną troski, zdrowia i wspólnego dobra. Wasza obecność, zaangażowanie i niesamowita energia zamieniły to wydarzenie w prawdziwe święto profilaktyki i solidarności.

Do zobaczenia za rok! ■

WYDARZENIA

#ZORGANIZOWANI DLA KANDYDATÓW

PODSUMOWANIE DZIAŁAŃ PROMOCYJNYCH

Marzec 2025 roku upłynął pod znakiem intensywnych działań promocyjnych skierowanych do kandydatów na studia. Był to czas, w którym nasza uczelnia nie tylko aktywnie prezentowała swoją ofertę podczas Targów Edukacyjnych w Poznaniu, ale przede wszystkim – jako gospodarz – otworzyła kampus dla niemal 700 zainteresowanych podczas Drzwi Otwartych.

TEKST: MGR DOMINIKA BAZAN

📺 Zobacz na YouTube: relacja z Targów Edukacyjnych w Poznaniu:
<https://youtu.be/fFlpyOeh3bw>

UMP NA TARGACH EDUKACYJNYCH

W dniach 7–9 marca br. wzięliśmy udział w XXIX Targach Edukacyjnych w Poznaniu, które tradycyjnie odbywały się na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich. Naszą uczelnię na wydarzeniu reprezentowali

przedstawiciele władz rektorskich: prorektor ds. promocji i organizacji prof. Justyna Gornowicz-Porowska oraz prorektor ds. studenckich dr hab. Jakub Żurawski.

Na stoisku UMP kandydaci mogli zapoznać się z ofertą dydaktyczną uczelni, uzyskać informacje o zasadach rekrutacji oraz porozmawiać

ze studentami i przedstawicielami organizacji studenckich. Udział w targach był ważną okazją do budowania relacji z przyszłymi studentami i umacniania wizerunku uniwersytetu na mapie Akademickiego Poznania.

DRZWI OTWARTE NA KAMPUSIE UMP – BLISKO 700 GOŚCI

Kulminacją stacjonarnych działań promocyjnych były Drzwi Otwarte zorganizowane 29 marca br. na terenie Centrum Kongresowo-Dydaktycznego. Rektora UMP prof. Zbigniewa Krasieńskiego reprezentował podczas wydarzenia prorektor ds. studenckich dr hab. Jakub Żurawski, który skierował słowa powitania do licznie przybyłych uczestników.

W programie nie zabrakło wygłoszonego przez dr. Krzysztofa Kordela wykładu, który spotkał się z ogromnym zainteresowaniem młodzieży. Wielu gości skorzystało z możliwości odbycia rozmów ze studentami reprezentującymi wszystkie kierunki studiów.

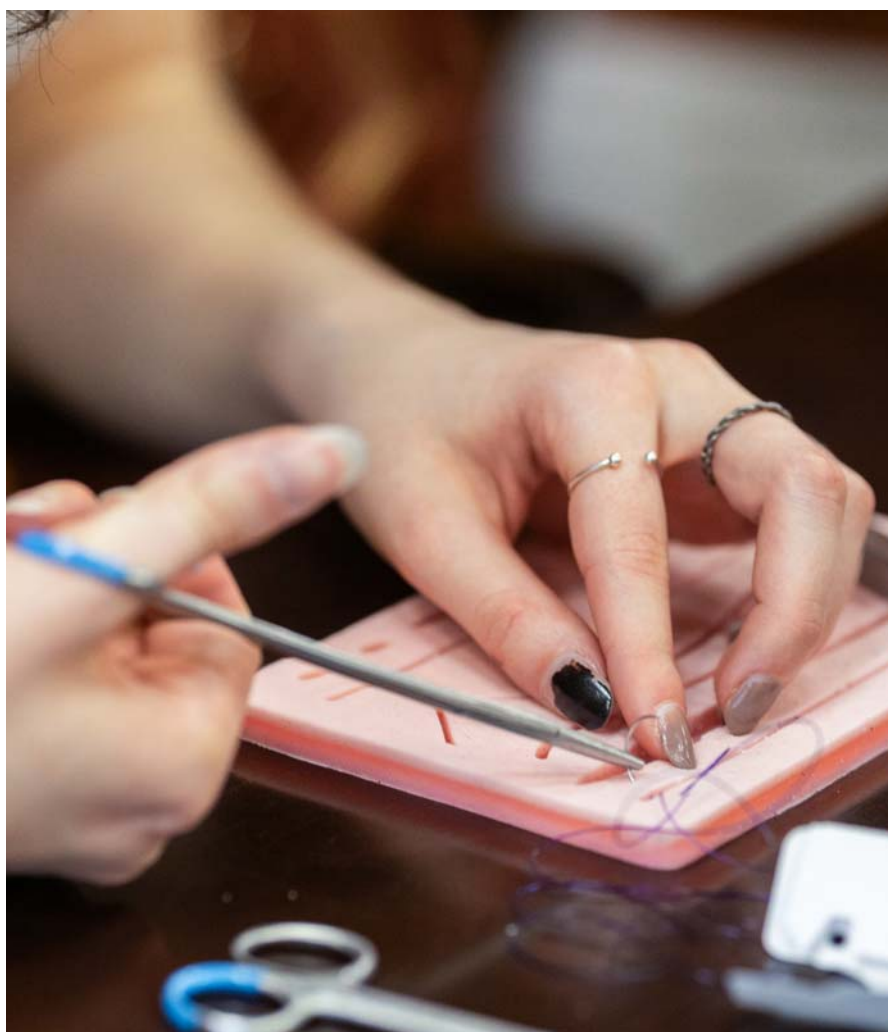
Na uczestników czekały również:

- warsztaty szcicia chirurgicznego i laparoskopii zorganizowane przez IFMSA-Poland, Oddział Poznań,
- pokazy ratownictwa medycznego przygotowane przez studentów kierunku: ratownictwo medyczne,
- strefy informacyjne organizacji studenckich.

Chętnie rozmawiano z przedstawicielami Działu Rekrutacji, Uczelnianego Centrum Obsługi Studentów oraz Centrum Obsługi Domów Studenckich. Pracownicy UMP zatrudnieni w ww. jednostkach udzielali szczegółowych informacji o zasadach rekrutacji, możliwościach wsparcia stypendialnego czy też o ofercie domów studenckich.

CENTRUM PROMOCJI I KOMUNIKACJI Z RADĄ UCZELNIANĄ SAMORZĄDU STUDENCKIEGO

Oba wydarzenia – zarówno obecność na Targach Edukacyjnych, jak i organizacja Drzwi Otwartych na kampusie – były możliwe dzięki zaangażowaniu wielu osób. Szczególne podziękowania należą się Uczelnianej Radzie Samorządu Studenckiego. Okazane przez jej członków wsparcie i gotowość do działania stanowiły nieocenioną wartość w przygotowaniu obu spotkań, na które licznie przybyli kandydaci na studia. Nad całością czuwało Centrum Promocji i Komunikacji, pokazując, że jesteśmy świetnie zorganizowani – z myślą o przyszłych studentach, z pasją do działania i otwartością. ■

WYDARZENIA

ODPOWIEDZIALNOŚĆ W CENTRUM UWAGI

XXVIII POZNAŃSKI FESTIWAL NAUKI I SZTUKI NA UMP

Dnia 8 kwietnia 2025 roku Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu aktywnie włączył się, jak co roku, w to wyjątkowe wydarzenie, goszcząc w przestrzeniach Centrum Kongresowo-Dydaktycznego i Collegium Pharmaceuticum niezwykle licznie przybyłych z Poznania i Wielkopolski uczestników.

TEKST: MGR DOMINIKA BAZAN

Gości festiwalu powitała w imieniu rektora prof. Zbigniewa Krasieńskiego prorektor ds. promocji i organizacji prof. Justyna Górniewicz-Porowska. W swoim przemówieniu zwróciła uwagę na kluczową rolę odpowiedzialności zarówno w nauce, sztuce, jak i w kształtowaniu świadomego społeczeństwa.

Wydarzenie zainaugurowała wyjątkowa wystawa „Synonimy II” autorstwa prof. UAP dr hab. Joanny Marcinkowskiej, prezentująca prace studentów Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Poruszające dzieła – od malarstwa po animację – eksplorowały temat neuroróżnorodności, takich jak spektrum autyzmu,

ADHD czy stany lękowe. Wystawa została zorganizowana dzięki zaangażowaniu prof. UMP dr Mirosławy Cylikowskiej-Nowak, która podkreślała potrzebę dialogu pomiędzy nauką, sztuką i społeczną wrażliwością.

Sercem festiwalu były liczne warsztaty i wykłady, które – dzięki zaangażowaniu pracowników i studentów UMP – stały się przestrzenią nie tylko nauki, ale także inspiracji i budowania świadomości. Te bezpośrednie doświadczenia miały drogową wartość edukacyjną – pozwoliły wejść w świat nauk medycznych, farmaceutycznych i nauk o zdrowiu, doświadczyć ich poprzez działanie, a przy tym zrozumieć, jak istotna jest odpowiedzialność.

Serdecznie dziękujemy wszystkim prelegentom, studentom, którzy swoim zaangażowaniem i pasją przyczynili się do sukcesu tegorocznej edycji festiwalu. Państwa wkład w popularyzację nauki jest nieoceniony. Szczególne wyrazy wdzięczności kierujemy do przedstawicieli Wydziału Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu, którzy kolejny rok z rzędu aktywnie wsparli festiwalowy dzień. Dziękujemy wszystkim uczestnikom za obecność i zapraszamy na kolejną edycję Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki w przyszłym roku!

Udział uczelni w XXVIII Poznańskim Festiwalu Nauki i Sztuki był możliwy dzięki dofinansowaniu ze środków budżetu państwa w ramach programu „Społeczna odpowiedzialność nauki II”. ■

📺 Zobacz na YouTube: relacja z Targów Edukacyjnych w Poznaniu:
<https://youtu.be/fFlpyOeh3bw>

WYDARZENIA

KURS PRZYGOTOWAWCZY DO OLIMPIADY BIOLOGICZNEJ – WSPIERAMY TALENTY!

W marcu br. odbyła się kolejna już edycja intensywnego kursu przygotowującego do etapu centralnego Olimpiady Biologicznej.

TEKST: MGR DOMINIKA BAZAN

➔ Zobacz na YouTube: kurs przygotowawczy do centralnego etapu Olimpiady Biologicznej: <https://youtu.be/P1L31kkA4VY>

Organizację tego przedsięwzięcia – już po raz kolejny – koordynowało Centrum Promocji i Komunikacji przy współpracy z prorektorem ds. nauki prof. Michałem Nowickim, którego w trakcie kursu reprezentował prorektor ds. studenckich dr hab. Jakub Żurawski. Za merytoryczną część wydarzenia odpowiadał dr Paweł Pięta.

W zajęciach, które trwały przez dwa weekendy (22–23 oraz 29–30 marca

2025 roku), uczestniczyło dwanaście osób z całej Polski. Program kursu obejmował praktyczne warsztaty z zakresu biochemii, botaniki, zoologii, bioinformatyki, biostatystyki, enzymologii oraz metodologii badań naukowych.

Serdeczne podziękowania kierujemy do wszystkich prowadzących, którzy z ogromnym zaangażowaniem dzielili się swoją wiedzą i doświadczeniem, tworząc inspirujące środowisko do nauki i rozwoju. ■

WYDARZENIA

KOMUNIKACJA *level up*

TEKST: PROF. UMP DR PATRYCJA MARCINIAK-STĘPAK (KOORDYNATOR PROGRAMU SYMULOWANY PACJENT), DR MARIA NOWOSADKO

Czy uczenie komunikacji z pacjentem jest potrzebne? Obecnie tego pytania się nie zadaje, a jeśli już, to retorycznie. Rozporządzenia Ministra Nauki z 2023 i 2024 roku zobowiązują uczelnie medyczne kształcące przyszłych lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarki, położne i ratowników medycznych do prowadzenia zajęć, dzięki którym studenci osiągną efekty uczenia się z zakresu umiejętności komunikowania z pacjentem, rodziną oraz w obrębie zespołu. Co więcej, zajęcia mają być prowadzone w taki sposób, aby każdy student mógł wykonać czynności, które pozwolą mu osiągnąć te efekty, a nauczyciel miał możliwość obserwowania i udzielania studentowi informacji zwrotnej dotyczącej jego postępowania. Wywołało to duże

poruszenie na wielu – nawet największych – uniwersytetach medycznych w Polsce. Zorganizowanie takich zajęć to nie lada wyzwanie!

Naszą uczelnię ta zmiana w rozporządzeniach zastała w bardzo komfortowej sytuacji. W roku akademickim 2024/2025 kończymy pierwszy, trwający od 6 lat, obowiązkowy cykl szkolenia umiejętności komunikacyjnych dla studentów kierunku lekarskiego w ramach realizowanego przez Katedrę Edukacji Medycznej przedmiotu: profesjonalizm i komunikacja. Studenci medycyny kończący w tym roku studia mieli również możliwość przystąpienia do egzaminów standaryzowanych PRE-OSCE po III roku i OSCE po VI roku studiów. Na egzaminach

oceniane były m.in. prezentowane przez zdających umiejętności skutecznej komunikacji z pacjentem. Podobny egzamin, o randze egzaminu dyplomowego, przeprowadzany jest także na kierunkach: pielęgniarstwo, położnictwo i ratownictwo medyczne – i tutaj znowu jesteśmy o krok przed zmianami określonymi w wydanym przez Ministra Nauki rozporządzeniu, według którego od najbliższego cyklu kształcenia uczelnie medyczne kształcące studentów wymienionych kierunków będą miały obowiązek przeprowadzania egzaminów OSCE.

To, co robimy na naszej uczelni w zakresie nauczania komunikacji z pacjentem, jest niewątpliwie innowacyjne. Udało nam się zaprojektować zajęcia w taki sposób, żeby każdy kolejny rok przynosił więcej wiedzy i doświadczenia, a scenariusze stanowiły coraz większe wyzwanie i budowały szersze kompetencje.

Komunikacji można uczyć w różny sposób – my uczymy przez doświadczenie. Osią naszej koncepcji są symulowani pacjenci (ang. simulated patients, SP), dzięki którym w warunkach kontrolowanych i odtwarzalnych studenci mogą doskonalić umiejętności

z zakresu prawidłowego nawiązywania kontaktu z pacjentem, przekazywania trudnych informacji, pracy w zespole, a na VI roku również komunikowania o błędzie medycznym czy informowania o zgonie. Koncepcja włączenia „fałszywych” pacjentów do procesu kształcenia została zaproponowana przez Howarda S. Barrowsa już w 1964 roku i od tamtego czasu zyskała akceptację środowisk związanych z podnoszeniem jakości świadczeń medycznych oraz bezpieczeństwa pacjentów.

Istotne jest, iż do zadań SP należy nie tylko odtwarzanie określonej wcześniej roli, ale także, na koniec, po zrealizowaniu scenariusza, dzielenie się swoimi odczuciami i obserwacjami ze studentem. Z tego względu przekazywana przez symulowanego pacjenta informacja zwrotna (ang. feedback) ukazuje perspektywę chorego, dodatkowo wzmacniając korzyści wynikające z koncepcji całościowej opieki nad pacjentem (ang. whole-patient care). Zajęcia z udziałem SP, oprócz nauczania umiejętności komunikacyjnych, pozwalają także na doskonalenie badania przedmiotowego oraz na naukę poprawnego sposobu wykonywania niektórych nieinwazyjnych procedur medycznych.

Realizowany na UMP od 2018 roku program Symulowany Pacjent stanowi **największy w skali kraju** projekt włączenia SP do kształcenia studentów różnych kierunków, który pomaga w nabyciu zarówno umiejętności komunikacyjnych z pacjentem i jego rodziną, jak i wybranych umiejętności praktycznych. Zdobyte doświadczenia pozwoliły na **zyskanie pozycji lidera wśród innych uczelni medycznych w Polsce** w zakresie prowadzenia zajęć z SP. Metody nauczania komunikacji, które przez te kilka lat zostały przez nas wypra-

jakości ćwiczeń, na których korzysta się z tego „narzędzia dydaktycznego”.

Bardzo nam zależy na tym, aby nauczanie komunikacji było wystandaryzowane, ponieważ przełoży się to na skuteczność całego procesu kształcenia. Pozornie może wydawać się, że fakt, iż ktoś dobrze się komunikuje, jest wystarczającą kwalifikacją pozwalającą tej osobie nauczać komunikacji studentów. Ale to wcale nie jest tak proste! Jak w każdym sposobie nauczania i tu bardzo ważna jest odpowiednia

cowane, zyskują uznanie naszych kolegów z innych ośrodków akademickich – uczymy już nie tylko studentów, ale także innych nauczycieli, jak uczyć studentów...

Warto też zwrócić uwagę na autorski program procesu rekrutacyjnego kandydatów oraz szkolenia SP w zakresie zasad prawidłowej i skutecznej komunikacji, podstaw umiejętności aktorskich oraz udzielania informacji zwrotnej. Ponadto stworzenie szkoleń dla nauczycieli akademickich, jak również zasad przygotowania scenariusza oraz prowadzenia zajęć jest pomocne w utrzymaniu odpowiedniej

metodyka oraz odnoszenie poruszanych zagadnień do prawdopodobnych sytuacji z codziennej praktyki zawodowej.

Dzięki nabytemu doświadczeniu oraz stałemu doskonaleniu swoich kompetencji, także na szkoleniach organizowanych przez międzynarodowe organizacje zajmujące się komunikacją w opiece zdrowotnej, takie jak np. International Association for Communication in Healthcare (EACH), możemy wspierać innych w zdobywaniu tych umiejętności. Jeśli są Państwo zainteresowani poszerzaniem swoich horyzontów dydaktycznych w tym zakresie, chętnie podzielimy się naszą wiedzą! ■

KONFERENCJE

4TH POLISH ZEBRAFISH SOCIETY MEETING

W dniach 13–14 lutego 2025 roku odbyła się konferencja naukowa 4th Polish Zebrafish Society Meeting, której celem było promowanie danio przegowanego (*Danio rerio*) jako organizmu modelowego w badaniach naukowych, szczególnie w dziedzinie nauk medycznych i farmaceutycznych.

TEKST: LEK. WET. EMILIA CICHA

W organizację wydarzenia z ramienia Polskiego Towarzystwa Zebrafish (PTZ) włączyli się: prof. Przemko Tylżanowski (Uniwersytet Medyczny w Lublinie/KU Leuven, Belgia), prof. UWM dr hab. Piotr Podlasz (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie), dr Marta Migocka-Patrzałek (kierownik Pracowni Danio Przegowanego, Uniwersytet Wrocławski), dr hab. Tomasz Prajsnar (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie), dr Anna Sarosiak (Warszawski Uniwersytet Medyczny). Przedstawicielami lokalnego Komitetu Organizacyjnego i Naukowego byli: lek. wet. Emilia Cicha (kierownik Zwierzętarńi UMP), prof. Edyta Szałek (Katedra i Zakład Farmacji Klinicznej i Biofarmacji UMP), dr hab. Agnieszka Karbownik (Katedra i Zakład Farmacji Klinicznej i Biofarmacji UMP), dr Mateusz de Mezer (Zakład Immunobiologii UMP), dr Michał Szulc (Katedra i Zakład Farmakologii UMP), mgr inż. Helena Wielgus (Zwierzętarńi UMP).

Konferencję rozpoczął uroczystym przywitaniem gości i współorganizatorów prorektor ds. nauki prof. Michał Nowicki. Jako gospodarz wydarzenia krótko opowiedział o początkach działania Zwierzętarńi UMP, podkreślając rolę jej obecnej kierowniczki lek. wet. Emilii Cichej w zainicjowaniu utworzenia pracowni danio przegowanego, przypominając jednocześnie o zasługach poprzedniego kierownika Uczelnianego Centrum Aparaturowego prof. Krzysztofa Książka. Prorektor gorąco zachęcił do wymiany doświadczeń podczas konferencji oraz do poszukiwania nowoczesnych rozwiązań w badaniach naukowych, tym samym zaznaczając potrzebę rozwoju naszej uczelni, a więc i Zwierzętarńi UMP. Konferencję uświetnili swoją obecnością: kanclerz UMP dr Rafał Staszewski, prodziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu dr hab. Marcin Żarowski, prodziekan Wydziału Farmaceutycznego prof. Violetta Krajka-Kuźniak, prodziekan Wydziału Farmaceutycznego prof. Tomasz Osmałek, prodziekan Wydziału Farmaceutycznego prof.

UMP dr hab. Maciej Stawny, kierownik Katedry i Zakładu Farmakologii prof. Przemysław Mikołajczak, kierownik Centrum Medycyny Doświadczalnej prof. Aleksandra Szczepankiewicz. Odwiedzili nas również goście z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu: prodziekan ds. studiów, przewodniczący LKE Poznań dr hab. Paweł Kołodziejcki, członkini KKE prof. UPP dr hab. Lidia Radko, członkini LKE Poznań dr hab. inż. Ewa Pruszyńska-Oszmałek, mgr Małgorzata Tubacka.

Wykład inauguracyjny pt. „Fishing for a disease – zebrafish in biomedical research” wygłosił prof. Przemko Tylżanowski z KU Leuven w Belgii, związany również z Uniwersytetem Medycznym w Lublinie. Wprowadził uczestników w tematykę konferencji, omawiając podobieństwa organizmów danio przegowanego i człowieka. Mając na uwadze profil działalności UMP, przedstawił przykłady badań z zastosowaniem modelu danio, wskazując na przydatność tego modelu m.in. w onkologii, immunoterapii czy chorobach metabolicznych.

Pierwszego dnia konferencji odbyły się dwa dodatkowe wydarzenia: wykład popularyzacyjny skierowany do uczniów szkół ponadpodstawowych oraz spotkanie członków Sekcji Hodowlanej i Dobrostanu PTZ. Wykład pt. „Jak mała rybka pomaga w badaniach naukowych?” wygłosili: dr hab. Magda Dubińska-Magiera oraz dr Marta Migocka-Patrzałek z Uniwersytetu Wrocławskiego. Opowiedziały one o uniwersalności danio przegowanego jako modelu badawczego, przedstawiając jego charakterystykę oraz zaskakujące nieraz podobieństwa do organizmu ludzkiego, zarówno pod kątem genetyki, fizjologii, jak i zachowania. Prelegentki przeprowadziły również tematyczny quiz, w którym zaangażowani słuchacze chętnie wzięli udział. Dyskusja, jaka rozwinęła się podczas spotkania, potwierdziła zaciekanie uczniów niezwykłą rybką,

którą do tej pory kojarzyć mogli z domowych akwariów czy sklepów zoologicznych. Wierzmy, że wzbudzone zainteresowanie przełoży się na wybór dalszych etapów kształcenia wielu z obecnych na wykładzie uczniów. Mamy nadzieję na ponowne spotkanie przyszłych studentów, którzy, być może, zwiążą ścieżki zawodowe z badaniami z użyciem danio przegowanego.

Nieco inny charakter miało spotkanie członków Sekcji Hodowlanej i Dobrostanu PTZ, połączone z wizytą w pracowni danio przegowanego Zwierzętarń UMP. Główną częścią spotkania było połączenie online z Joana Monteiro z portugalskiej Fish Platform w Champalimaud Foundation. W swojej prezentacji pt. „Inside the Champalimaud Fish Platform: zebrafish care & colony management” objasniła działanie systemu chowu i hodowli danio przegowanego w ośrodku, w którym pracuje. Podkreśliła ogromne znaczenie prawidłowego utrzymania zwierząt laboratoryjnych i wpływ ich dobrostanu na wyniki przeprowadzanych z ich udziałem badań naukowych. Omówiła najważniejsze aspekty w zakresie opieki nad Danio rerio, co pozwoliło na przedyskutowanie największych trudności, z jakimi spotykają się osoby zajmujące się utrzymywaniem tego gatunku w warunkach laboratoryjnych. Poruszono m.in. temat odświeżania hodowanych linii czy problemów z nierównomiernym i niekorzystnym rozkładem płci u potomstwa. Prowadząca spotkanie mgr Magdalena Gral,

specjalistka z Międzynarodowego Instytutu Biologii Molekularnej i Komórkowej (IIMCB) w Warszawie, przedstawiła główne założenia projektu dotyczącego określenia składu mikrobiomu danio przegowanego jako ryby laboratoryjnej. Badania zakładają współpracę między ośrodkami na terenie całej Polski w zakresie stworzenia wspólnej bazy prób i wyników analiz, a także określenie norm i stanów niepożądanych – w odniesieniu zarówno do systemów utrzymania danio, jak i do samych ryb. Umożliwiłoby to łatwiejsze wykrywanie niekorzystnych zmian, a tym samym szybsze i skuteczniejsze reagowanie w takich sytuacjach. Odwiedziny w pracowni danio przegowanego Zwierzętarń UMP dały okazję do pogłębionej dyskusji. Uzyskaliśmy wiele cennych wskazówek, pomocnych w dalszym rozwoju naszego ośrodka.

Po formalnościach związanych z rejestracją uczestników odbyło się krótkie zebranie generalne członków PTZ, po czym nastąpiła właściwa część konferencji. Wykład przewodni dr Rity Fior z Champalimaud Foundation w Portugalii wywarł na słuchaczach ogromne wrażenie. Przedstawienie działalności zespołu w laboratorium, którego jest kierowniczką, uświadomiło uczestnikom spotkania, że dzięki niepozornej, małej rybce, jaką jest danio przegowane, otwierają się wielkie możliwości. Temat Zebrafish Avatars, związanych z projektowaniem terapii celowanych dla pacjentów onkologicznych, dobitnie pokazał

potencjał Danio rerio jako modelu do badań w dziedzinach medycznych i farmaceutycznych. Możliwość dobierania trybu leczenia pod konkretną osobę w zaledwie 10 dni nie tylko zwiększa prawdopodobieństwo skuteczności terapii, ale także znacznie przyspiesza kurację, a tym samym skraca czas cierpienia pacjenta oraz zmniejsza wpływ działań niepożądanych, co poprawia komfort życia. Hasło „ZAVATAR” stało się niejako motywem przewodnim, przewijając się zarówno w dyskusjach podczas trwania konferencji, jak i w rozmowach toczonych już po jej zakończeniu.

Po części wykładowej odbyły się wystąpienia ustne obejmujące cztery bloki tematyczne. Wybór najciekawszych do omówienia tematów spośród ponad pięćdziesięciu nadesłanych wcześniej abstraktów nie należał do łatwych ze względu na bardzo wysoki poziom otrzymanych prac. Dwie pierwsze sesje wystąpień ustnych obejmowały onkologię oraz immunologię. Po tak intensywnym dniu uczestnicy z nową dawką informacji i mnóstwem pytań mieli okazję przedyskutować wiele zagadnień podczas wieczornej sesji posterowej z autorami przedstawianych badań. Poza wymianą spostrzeżeń i doświadczeń był to również świetny czas spędzony na nawiązywaniu nowych znajomości, sprzyjający integracji.

Następnego poranka ponownie zebraliśmy się w budynku Centrum Biologii Medycznej

UMP, rozpoczynając dzień od sesji ustnej poświęconej różnym modelom chorobowym, co uzmysłowilo uczestnikom, jak wiele dziedzin można eksplorować dzięki danio pręgowanemu i jak wszechstronny jest to model badawczy. Po przerwie kawowej rozpoczęła się czwarta, ostatnia sesja, dotycząca tematów neurobiologii i behawioru. Wśród referujących znalazły się aż dwie osoby z naszej uczelni, które przeprowadziły badania w pracowni danio pręgowanego Zwierzątarni UMP. Związana z Katedrą i Zakładem Farmakologii UMP mgr Weronika Jarczak przedstawiła wyniki badań behawioralnych pt. „Study of the involvement of selected bioactive substances from *Withania somnifera* in the modulation of behavioral responses and gene expression for specific subunits of the GABAA receptor in *danio rerio* larvae under the influence of ethanol”. Zaraz po niej wystąpił dr Wojciech Langwiński z Kliniki Pneumonologii, Alergologii Dziecięcej i Immunologii Klinicznej UMP, przedstawiając pracę pt. „Short-term exposure to nanoplastic affects nervous system-associated gene expression in the Zebrafish (*Danio rerio*) brain: a pilot study”. Oba referaty wywołały ożywioną dyskusję, podczas której pytaniom nie było końca. Dumni z naszych pionierów w badaniach z wykorzystaniem innowacyjnego, a przy tym bardzo obiecującego modelu, jakim jest danio pręgowane, bardzo dziękujemy za godne reprezentowanie uczelni i gratulujemy świetnych wystąpień.

Zakończenie ostatniej sesji, a tym samym i całego wydarzenia, wiązało się z przyznaniem nagród w dwóch kategoriach konkursu dla doktorantów. Nagrody za wystąpienia ustne otrzymali:

- Małgorzata Potoczna (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Transpharmation Poland sp. z o.o.; „Innovative approach to PTZ-induced seizure analysis in zebrafish”) – I miejsce;
- Mikołaj Mazur (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie; „Clock gene *CRY1* knock-out affects the survival and immune response against viral infection in zebrafish larvae model”) – II miejsce;
- Emilia Seta (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie; „Evaluation of tyrosine kinase inhibitor-associated cardiovascular toxicity”) – III miejsce.

Za zaprezentowane postery jury nagrodziło:

- Katarzynę Kłak-Pomykałę (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie; „The involvement of CXCR4 and Myd88 signaling pathways in the redistribution of neutrophilic granulocytes in zebrafish”) – I miejsce;
- Marię Zawiszę (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie; „Intranasal injection of tilapia lake virus (TiLV) leads to antiviral and inflammatory response in the brain of zebrafish”) – II miejsce;
- Ewę Stefanik (Uniwersytet Wrocławski; „Behavioral analysis of zebrafish (*Danio rerio*) with glycogen phosphorylase knock-out”) – III miejsce.

Warto wspomnieć, że do oceny wliczały się nie tylko innowacyjny charakter badań oraz walory wizualne przedstawienia wyników na plakacie, ale również otwartość i jakość przeprowadzania dyskusji podczas wieczornej sesji posterowej.

Serdecznie gratulujemy laureatom konkursu, jak również ich opiekunom naukowym za wysiłek włożony w realizację przedstawionych badań oraz przygotowanie do wystąpień i dyskusji.

Po ogłoszeniu wyników i rozdaniu nagród nastąpiło oficjalne zakończenie konferencji 4th Polish Zebrafish Society Meeting.

Pragniemy podziękować wszystkim uczestnikom, naszym gościom oraz prezentującym wyniki przeprowadzonych badań za stworzenie wspaniałej atmosfery pełnej fascynujących rozmów, inspiracji i wymiany doświadczeń. Dziękujemy również sponsorom, którzy towarzyszyli uczestnikom przez cały czas konferencji, chętnie prezentując najnowsze rozwiązania technologiczne i wytrwale odpowiadając na każde pytanie zainteresowanych. Wsparcie sponsorów umożliwiło zapewnienie najwyższego komfortu uczestnikom konferencji. Mamy nadzieję, że minione wydarzenie nie tylko utkwi na długo w Waszej pamięci, ale zaowocuje dalszą współpracą w zakresie badań na wyjątkowym modelu, jakim jest danio pręgowane. ■

KONFERENCJE

VI POZNAŃSKI DZIEŃ CHORÓB RZADKICH

„ŻYCIE Z CHOROBAŃ RZADKĄ: OSOBA,
RODZINA, SPOŁECZEŃSTWO”

Z okazji obchodzonego 28 lutego Światowego Dnia Chorób Rzadkich odbyła się w tym dniu br. w Centrum Kongresowo-Dydaktycznym Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Życie z chorobą rzadką: osoba, rodzina i społeczeństwo”. Było to już szóste spotkanie z cyklu: Poznański Dzień Chorób Rzadkich.

TEKST: PROF. UMP DR HAB. JAN DOMARADZKI

Konferencję zorganizowały następujące jednostki: Pracownia Socjologii Zdrowia i Patologii Społecznych przy Katedrze Nauk Społecznych i Humanistycznych UMP oraz Katedra i Zakład Genetyki Medycznej UMP, a także Studenckie Koło Naukowe Genetyki Medycznej UMP.

Celem konferencji było zwiększenie świadomości społecznej i pobudzenie dyskusji nad zintegrowanym podejściem do chorób rzadkich, co wymaga współpracy między specjalistami z zakresu nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk społecznych i humanistycznych.

Wydarzenie zgromadziło czołowych ekspertów z dziedziny genetyki klinicznej, diagnostyki

molekularnej, pediatrii, fizjoterapii, psychologii klinicznej i zdrowia publicznego, a także organizacje pacjentów z zespołami Dravet, Angelmana, delecji 22q11, Williamsa, Marfana, dystrofią mięśniową Duchenne’a i mukowiscydą. Zaproszeni specjaliści zaprezentowali najnowsze doniesienia na temat metod diagnostycznych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych rzadkich chorób neurologicznych, metabolicznych, nefrologicznych i chorób oczu. Mówiono również o wsparciu psychologicznym rodzin, kosztach ekonomicznych związanych z opieką nad osobą z chorobą rzadką oraz społecznych aspektach funkcjonowania rodzin osób z chorobą rzadką.

Podczas otwarcia głos zabrali: reprezentująca marszałka województwa wielkopolskiego

członkini Zarządu Województwa Wielkopolskiego Katarzyna Kretkowska, reprezentująca rektora UMP prof. Zbigniewa Krasieńskiego, prorektor ds. promocji i organizacji prof. Justyną Gornowicz-Porowską oraz przewodniczący Komitetu Naukowego konferencji, kierownik Katedry i Zakładu Genetyki Medycznej UMP prof. Maciej Krawczyński.

Konferencja składała się z czterech sesji: klinicznej, społecznej, pacjenckiej i studenckiej. Wśród poruszanych tematów znalazły się: założenia Planu dla Chorób Rzadkich, trudności diagnostyczne i organizacja kompleksowej opieki nad pacjentami z chorobami neurologicznymi, metabolicznymi, hematologicznymi oraz oczu. Dyskutowano także o potrzebie wsparcia psychologicznego i fizjoterapeutycznego, kosztach ekonomicznych opieki, sytuacji opiekunów rodzinnych oraz znaczeniu organizacji pacjenckich, szczególnie w kontekście badań klinicznych. Omówiono również konkretne jednostki chorobowe, takie jak zespół Dravet, Angelmana, delecji 22q11, Williamsa, Marfana, dystrofia mięśniowa Duchenne'a i mukowiscydoza.

Ważną część stanowiła sesja studencka, w trakcie której przyszli lekarze z Gdańska, Wrocławia, Zabrza i Poznania zaprezentowali szereg ciekawych case studies dotyczących wrodzonej niedokrwistości, duplikacji Xp21.3, niedosłuchu autosomalnego dominującego DFNA6, choroby Gauchera, mutacji w genie RB1, obrzęku limfatycznego-podwójnego rządu rzęs, miopatii wrodzonej typu central core i sarkoidozy serca.

Na znak solidarności ze społecznością osób z chorobami rzadkimi na zakończenie konferencji podświetlono fasadę budynku Centrum Biologii Medycznej na różowo, zielono i niebiesko – są to barwy Światowego Dnia Chorób Rzadkich. Wyrazem jedności ze społecznością osób z chorobami rzadkimi było także to, że uczestnicy dodali te kolorystyczne akcenty do swojego ubrania.

Aktualny i niezmiennie ważny społecznie temat chorób rzadkich, uwzględniający aspekty zarówno medyczne, jak i psychospołeczne, ujęte z perspektywy personelu medycznego, ale także osób dotkniętych chorobą rzadką i ich rodzin, wzbudził duże zainteresowanie uczestników, czego wyrazem była nie tylko wysoka frekwencja, ale także ciekawe dyskusje, które potwierdziły trafny wybór tematyki konferencji.

Patronat honorowy nad wydarzeniem objęli: przewodnicząca Parlamentarnego Zespołu ds. Chorób Rzadkich prof. Alicja Chybicka, pełnomocnik rządu ds. osób niepełnosprawnych Łukasz Krasoń, rzecznik praw pacjenta Bartłomiej Chmielowiec, prezes Krajowego Forum Orphan Stanisław Maćkowiak, marszałek województwa wielkopolskiego Marek Woźniak, prezydent Poznania Jacek Jaśkowiak, rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu prof. Zbigniew Krasieński, konsultant krajowa w dziedzinie genetyki klinicznej prof. Anna Latos-Bieleńska, konsultant krajowa w dziedzinie neurologii dziecięcej prof. Justyna Paprocka, prezes Instytutu Rozwoju Spraw Społecznych Małgorzata Bogusz, prezes Wielkopolskiej Izby Lekarskiej dr Krzysztof Kordel, przewodnicząca Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Poznaniu mgr Magdalena Sobalik oraz przedstawiciele Rady Uczelnianej Samorządu Studenckiego UMP i Studenckiego Towarzystwa Naukowego UMP. ■

ROK
EDUKACJI
ZDROWOTNEJ
I PROFILAKTYKI
2025

KONFERENCJE

FUNDAMENT ZDROWIA POLAKÓW

*skuteczna profilaktyka
nowotworów*

Poznań stał się centrum debaty o przyszłości polskiej onkologii, a szczególnie roli profilaktyki onkologicznej. To właśnie tutaj, w Sali Sesyjnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w dniu 3 kwietnia 2025 roku odbyła się Ogólnopolska Konferencja „Skuteczne metody prewencji nowotworów filarem poprawy zdrowia Polaków” – wydarzenie o wyjątkowym znaczeniu dla środowiska medycznego i zdrowia publicznego w Polsce.

TEKST: MGR DOMINIKA BAZAN, REDAKCJA

Zaproszenie do udziału w konferencji wystosowali wspólnie rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu prof. Zbigniew Krasiński, senator RP i przewodnicząca Komisji Zdrowia Senatu RP dr Beata Małecka-Libera oraz

koordynator Senatu RP ds. onkologii prof. Wojciech Golusiński. Partnerami i honorowymi patronami konferencji, zorganizowanej w ramach ustanowionego przez Senat RP Roku Edukacji Zdrowotnej i Profilaktyki 2025, byli: wojewoda wielkopolski

▲ Od lewej: wojewoda wielkopolski Agata Sobczyk, rektor UMP prof. Zbigniew Krasiński, koordynator Senatu RP ds. onkologii prof. Wojciech Golusiński, senator RP i przewodnicząca Komisji Zdrowia Senatu RP dr Beata Małecka-Libera, członkini Zarządu Województwa Wielkopolskiego Katarzyna Kretkowska, pierwszy zastępca prezydenta Poznania Jędrzej Solarski

Prof. dr hab. Wojciech Golusiński:
„Czeka nas dekada wyjątkowej pracy – w profilaktyce, edukacji i organizacji ochrony zdrowia. Musimy wspólnie odpowiedzieć na rosnące wyzwania zdrowotne naszego społeczeństwa”

Agata Sobczyk, marszałek województwa wielkopolskiego Marek Woźniak oraz prezydent Poznania Jacek Jaśkowiak, co dodatkowo podkreślało rangę wydarzenia. Oficjalne jego rozpoczęcie poprzedziła konferencja prasowa, podczas której m.in. podkreślano pilną potrzebę poszerzenia programów badań przesiewowych.

Konferencja, której moderatorem była znakomita dziennikarka TVN Joanna Kryńska, została podzielona na trzy sesje tematyczne:

- „Nowotwory HPV-zależne” – sesja moderowana przez prof. Wojciecha Golusińskiego, poświęcona zagrożeniom związanym z zakażeniem HPV, który odpowiada m.in. za nowotwory głowy, szyi i narządów płciowych. Omawiano potrzebę intensyfikacji szczepień wśród młodzieży;
- „Aktualnie realizowane programy profilaktyki nowotworów” – sesja prowadzona przez prof. Andrzeja Marszałka, dotycząca skuteczności i ograniczeń obecnych programów wczesnego wykrywania nowotworów, takich jak rak piersi, szyjki macicy czy jelita grubego;
- „Nowe zagrożenia w onkologii” – sesja prowadzona przez dr. Dariusza Godlewskiego, w której poruszano tematy związane z wpływem środowiska, diety i stylu życia na wzrost liczby zachorowań na nowotwory.

**KLUCZOWE WYKŁADY
KONFERENCJI**

- **Wprowadzenie**
prof. dr hab. n. med. Wojciech Golusiński
- **Wyzwania edukacji zdrowotnej i zdrowia publicznego w onkologii**
dr hab. n. o zdr. Ewelina Chawłowska,
dr n. med. Rafał Staszewski
- **Nowotwory głowy i szyi**
prof. dr hab. n. med. Paweł Golusiński
- **Rak szyjki macicy**
dr hab. n. med. Radosław Mądry
- **Rak piersi**
prof. dr hab. n. med. Maria Litwiniuk
- **Nowotwory jelita grubego – skuteczne metody zapobiegania**
dr hab. n. med. Witold Kyrcer
- **Rak płuca – epidemiologia, wczesna diagnostyka**
prof. zw. dr hab. n. med. Rodryg Ramlau
- **Rak gruczołu krokowego (stercza) – wyzwanie onkologii polskiej w XXI wieku**
prof. dr hab. n. med. Piotr Milecki
- **Plan działań profilaktycznych na rok 2025**
dr hab. n. med. Beata Jagielska
- **Nowotwory skóry**
prof. dr hab. n. med. Mariola Pawlaczyk
- **Hematoonkologia – skuteczne metody prewencji nowotworów i poprawy zdrowia Polaków**
prof. dr hab. n. med. Lidia Gil
- **Choroba zakrzepowo-zatorowa – istotny czynnik ryzyka w onkologii**
prof. dr hab. n. med. Zbigniew Krasieński
- **Ścieżka pacjentów onkologicznych w Polsce**
mgr Katarzyna Paczkowska

🔗 Zobacz: nagrania wykładów:
<https://onkologia2025.bok-ump.pl/teksty.php?plik=nagrania.php>

- ◀ Od lewej: Joanna Kryńska,
prof. Wojciech Golusiński,
dr Beata Małecka-Libera
- ▶ Od góry: dr Rafał Staszewski,
prof. Paweł Golusiński,
dr hab. Radosław Mądry

◀ Prelegenci kluczowych wykładów:

- 1 Prof. Maria Litwiniuk
- 2 Dr hab. Witold Kycler
- 3 Prof. zw. Rodryg Ramlau
- 4 Prof. Piotr Milecki
- 5 Prof. Mariola Pawlaczyk
- 6 Prof. Lidia Gil

📖 Pobierz książkę streszczeń:
<https://onkologia2025.bok-ump.pl/teksty.php?plik=streszczenia.php>

Przed rozpoczęciem sesji wykład wprowadzający zatytułowany „Wyzwania edukacji zdrowotnej i zdrowia publicznego w onkologii” przedstawił dr Rafał Staszewski. W każdym z paneli wybrzmiały kwestie profilaktyki – zarówno pierwotnej, wtórnej, jak i promocji zdrowia. Zapadalność na choroby nowotworowe w Polsce jest zbliżona do krajów europejskich. Niestety śmiertelność jest już na zdecydowanie wyższym poziomie, co często związane jest ze zbyt późnym wykryciem nowotworu. Patrząc z perspektywy profilaktyki dane naukowe wskazują, że w ponad 40% można uniknąć zachorowania na nowotwory stosując modyfikację stylu życia. Kluczowe jest też propagowanie działań profilaktycznych zwłaszcza szczepień i badań skriningowych. Polska niestety jest tu w ogonie Europy – dla przykładu odsetek zaszczepionych nastolatków przeciwko HPV wynosi zaledwie 10%, podczas gdy w wielu krajach osiąga on wskaźnik powyżej 85–90%. Podobnie niski jest w naszym kraju odsetek kobiet wykonujących mamografię profilaktyczną (35%) oraz badania w kierunku raka szyjki macicy (11%). Stąd tak ważne są działania integrujące środowisko medyczne, pacjenckie oraz samorządy, by

zarówno promować profilaktykę zdrowotną, jak i dzielić się najlepszymi wzorcami.

Wydarzenie nieprzypadkowo odbyło się właśnie w Poznaniu – mieście, które od lat jest ważnym ośrodkiem rozwoju polskiej onkologii i kształtowania szeregu działań w obszarze profilaktyki. Wszyscy prowadzący poszczególne sesje, jak prelegenci byli zgodni – skuteczna prewencja nowotworów jest nie tylko możliwa, ale wręcz konieczna, jeśli chcemy zmniejszyć umieralność na raka w Polsce. Wiele uwagi poświęcono potrzebie edukacji zdrowotnej społeczeństwa, wzrostu świadomości w zakresie badań przesiewowych oraz kształtowania postaw prozdrowotnych od najmłodszych lat. Eksperti zgodnie podkreślali, że odpowiednia profilaktyka jest tańsza i skuteczniejsza niż leczenie nowotworów w zaawansowanych stadiach.

Organizatorzy wyrazili nadzieję, że konferencja, będąc okazją do wymiany doświadczeń, stanie się impulsem do dalszych działań organizacyjnych w zakresie profilaktyki onkologicznej w Polsce i ważnym krokiem w stronę przyszłości, w której skuteczna profilaktyka nowotworów stanie się fundamentem polityki zdrowotnej Polski. ■

KONFERENCJE

KONGRES EUROPEJSKIEGO TOWARZYSTWA GINEKOLOGII W RYDZE

W dniach 19–22 marca 2025 roku w stolicy Łotwy – Rydze, w której znajduje się ponad 800 secesyjnych budynków, co sprawia, że miasto to jest jednym z największych w Europie skupisk tej wyjątkowej architektury – odbył się 16. Kongres Europejskiego Towarzystwa Ginekologii (European Society of Gynecology, ESG)

TEKST: PROF. BŁAŻEJ MĘCZEKALSKI

Konferencja poświęcona była zagadnieniom dotyczącym współczesnego spojrzenia na problemy naukowe i kliniczne z zakresu położnictwa, ginekologii, endokrynologii ginekologicznej, onkologii ginekologicznej oraz uroginekologii. W kongresie brało udział 952 uczestników, głównie z Europy, ale też z innych kontynentów, w tym przedstawiciele Kliniki Endokrynologii Ginekologicznej Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu: dr Anna Kostrzak, dr Anna Szeliga oraz prof. Błażej Męczekalski.

Polskie Towarzystwo Endokrynologii Ginekologicznej (PTEG) miało zaszczyt zorganizować sesję zatytułowaną „Nowe trendy

w endokrynologii ginekologicznej”. Sesję prowadzili: prof. Andrzej Milewicz oraz prof. Błażej Męczekalski. W czasie tej sesji dr Ewa Rudnicka (Warszawski Uniwersytet Medyczny) omówiła metaboliczne problemy występujące u pacjentek z PCOS. Dr Anna Kostrzak przybliżyła zagadnienie wpływu przewlekłej hiperprolaktynemii na zaburzenia metaboliczne u kobiet. Natomiast dr Anna Szeliga dowodziła w swej prelekcji, że analiza składu masy ciała może stanowić narzędzie diagnostyczne przydatne w endokrynologii. Prof. Rafał Stojko (Śląski Uniwersytet Medyczny) wygłosił wykład na temat edukacyjnego programu w zakresie technik minimalnie inwazyjnych. Sesja cieszyła się bardzo dużym

zainteresowaniem uczestników kongresu, co znalazło wyraz w żywej dyskusji.

Prof. Błażej Męczekalski w sesji plenarnej przedstawił wykład „Rola neurokininy B i kisspeptyny w endokrynologii ginekologicznej”. Sesja ta również spotkała się z ogromnym zainteresowaniem uczestników.

Podczas kongresu odbyły się wybory nowego Zarządu Europejskiego Towarzystwa Ginekologii na kadencję 2025–2029. Jest nam niezmiernie miło poinformować, że prof. Błażej Męczekalski w drodze głosowania został wybrany do ścisłego Zarządu ESG i będzie pełnił funkcję skarbnika w tej nowej kadencji. ■

COMET 2025

W dniach 25–27 czerwca 2025 roku w Poznaniu odbędzie się Międzynarodowa Interdyscyplinarna Konferencja o Komunikacji w Medycynie i Etyce – COMET 2025. Będzie to już 23. edycja tego spotkania, po raz pierwszy organizowanego w Polsce. Jego przygotowaniem zajęły się wspólnie poznańskie uczelnie: Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego oraz Uniwersytet im. Adama Mickiewicza (Wydział Anglistyki oraz Wydział Prawa i Administracji).

TEKST: PROF. UAM DR HAB. JOANNA PAWELCZYK,
PROF. ELŻBIETA PASZYŃSKA, PROF. SZCZEPAN COFTA

COMET (Komunikacja, Medycyna i Etyka) to międzynarodowe stowarzyszenie, które oficjalnie zainaugurowało działalność podczas 5. Konferencji COMET w Lugano (Szwajcaria) w 2007 roku. Towarzystwo stawia sobie za cel nie tylko wzmocnienie i utrzymanie multidyscyplinarnej sieci naukowców i pracowników służby zdrowia, włączając również studentów kierunków medycznych w wymianę doświadczeń, ale też poszukiwania klucza do udanych relacji z pacjentem, formułowanie wyzwań i promocję badań nad interpersonalną komunikacją w opiece zdrowotnej. Uwzględnia ścieżki edukacji przed- i podyplomowej dla przyszłych pracowników służby zdrowia. Zaprasza zatem ekspertów, którzy chcą podzielić się doświadczeniami ze swoich krajów. COMET 2025 kontynuuje interdyscyplinarny dialog między sektorami badań humanistycznych i medycznych skupiających się na trosce o pacjenta.

Mentorem akademickiego przedsięwzięcia konferencyjnego od wielu lat jest prof. Srikant Sarangi (Duński Instytut Nauk Humanistycznych i Medycyny na Uniwersytecie w Aalborgu (Dania) – Danish Institute of Humanities and Medicine (DIHM), Aalborg University (Denmark)). Centrum Badań nad Komunikacją Zdrowotną na Uniwersytecie w Cardiff (Wielka Brytania) – The Health Communication Research Centre (HCRC), Cardiff University (UK) – było początkowo instytucją goszczącą COMET.

Uniwersyteckie współtworzenie konferencji daje możliwość podjęcia tematów granicznych, omawianych przez pochodzących z Ameryki Północnej, Australii i Europy zaproszonych wykładowców plenarnych. Do ich grona należą tegorocznii prelegenci:

- prof. Alison Pilnick (Manchester Metropolitan University, UK): „Understanding the ‘failure’ of patient-centered care”,

- prof. Lars-Christer Hydén (Linköping University, Sweden): „Social interaction and communication involving people living with dementia”,
- prof. Jessica Nina Lester (Indiana University, Bloomington, USA): „Reflective interventionist conversation analysis: Connecting research and practice in clinician – patient interactional studies”,
- prof. Szczepan Cofta (Uniwersytet Medyczny w Poznaniu): „Challenges in the management of chronically ill patients, with particular emphasis on pulmonary conditions”.

W ramach konferencji zaplanowano warsztaty Masterclass Pre-COMET, które odbędą się 24 czerwca, a poprowadzi je prof. Srikant Sarangi (szczegóły na stronie).

Zagadnienia dotyczące współczesnych wyzwań komunikacyjnych w medycynie podjęli się przygotować m.in. następujący naukowcy z Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu: prof. Katarzyna Wieczorowska-Tobis, prof. Katarzyna Derwich, prof. Agnieszka Słopeń, prof. Dorota Jenerowicz, prof. Monika Urbaniak, prof. Beata Czarnecka, prof. Agnieszka Neumann-Podczaska, prof. Marzena Wyganowska, dr hab. Katarzyna Błochowiak, dr hab. Zuzanna Ślebioda, dr hab. Ewelina Wierzejewska, dr hab. Marta Karaźniewicz-Łada, prof. UMP dr hab. Łukasz Gąsiorowski, prof. Sławomir Michalak, prof. Franciszek Głównka, dr hab. Tomasz Urbanowicz, prof. Elżbieta Paszyńska.

Konferencja daje niepowtarzalną okazję udziału w wykładach, sesjach panelowych i dyskursie badaczy zaangażowanych w ten profil poszukiwań naukowych na uniwersytetach z całego świata. Serdecznie zachęcamy wszystkich lekarzy, lekarzy dentystów, pracowników służby zdrowia i studentów do uczestnictwa w konferencji COMET 2025. ■

➔ Zobacz stronę internetową konferencji COMET 2025:

<https://comet2025.web.amu.edu.pl>

KONFERENCJE

KONGRES „ZDROWIE EUROPY” *priorytety zdrowotne w centrum uwagi*

TEKST: REDAKCJA

W dniach 26–27 czerwca 2025 roku w Poznaniu odbędzie się, organizowany przez UMP, Kongres Priorytetów Zdrowotnych „Zdrowie Europy”. Patronat nad tym zjazdem objął Minister do spraw Unii Europejskiej podczas prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej w 2025 roku. Wydarzenie stanowi podsumowanie działań

w obszarze bezpieczeństwa zdrowotnego w czasie polskiej prezydencji. Gościem specjalnym będzie wiceprzewodnicząca Parlamentu Europejskiego dr Ewa Kopacz. Podczas kongresu eksperci wspólnie omówią kluczowe potrzeby zdrowotne w UE i Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem profilaktyki oraz promocji zdrowia. ■

Patronat polskiej prezydencji w Radzie UE
Patronage of the Polish presidency of the Council of the EU
Patronage de la présidence polonaise du Conseil de l'UE

WYKŁADY

PROFESOR BENNETT T. AMAECHI

zaproszenie na wykład

Na pojawiające się dosyć często pytanie, gdzie tętni nauka w stomatologii, można odpowiedzieć, że w dwóch przestrzeniach, mianowicie w rozwiązaniach technologicznych i nieinwazyjnych kierunkach bezpieczniejszej dla zdrowia ogólnego człowieka, a zarazem skuteczniejszej ochrony zębów.

TEKST: PROF. ELŻBIETA PASZYŃSKA

▲ Prof. Bennett T. Amaechi

Klinika Stomatologii Zintegrowanej ma zaszczyt zaprosić na publiczny dyskurs w formie wykładu otwartego z prof. Bennettem T. Amaechim (BDS, MSc, PhD, MFDS RCPS (Glasg), FADI, Professor of Cariology, Professor of Dentistry in the Department of Comprehensive Dentistry of the University of Texas Health Science Center at San Antonio, USA). Spotkanie odbędzie się 28 maja br. o godz. 15.30 w sali wykładowej A Centrum Kongresowo-Wykładowego UMP.

Dzisiejsze przyspieszenie technologiczne w dziedzinie medycyny to również cyfryzacja stomatologii w zakresie diagnostyki, materiałoznawstwa i wykonawstwa uzupełnień protetycznych. Wyznaczenie tych trajektorii ma posłużyć poszukiwaniu optymalnych rozwiązań dla pacjenta w trakcie leczenia stomatologicznego. Prezentacja algorytmów postępowania i poznanie doświadczeń

prof. Amaechiego dadzą unikatową możliwość uaktualnienia wiedzy i wzrostu kompetencji w modelowaniu umiejętności zgodnych z nurtem minimalnie inwazyjnej stomatologii i cyfrowej transformacji.

W drugiej części wykładu zostaną przedstawione dane na temat globalnego problemu w ochronie zdrowia, jakim jest próchnica zębów. Według raportu Światowej Organizacji Zdrowia z roku 2022 próchnica zębów stanowi nadal wyzwanie, a choroba dotyka miliony osób na całym świecie. Mimo że w XX wieku stosowanie produktów zawierających fluor, w połączeniu z poprawą diety i właściwą higieną jamy ustnej, stanowiło trzon profilaktyki przeciwpróchnicowej, to w XXI wieku ukazało się wiele publikacji podważających bezpieczeństwo stosowania fluoru na takich samych zasadach, jak w ubiegłym stuleciu. W XXI wieku szukamy nowych sposobów remineralizacji szkliwa. Strategie skupiają się obecnie na środkach biomimetycznych, naśladujących strukturę zębów i w ten sposób chroniących zęby przed rozpadem. Związki te oparte są na wapniowo-fosforanowej formule, jak np. syntetyczny hydroksyapatyt, $\text{Ca}_5(\text{PO}_4)_3(\text{OH})$. Ten bioniczny składnik inspirowany jest naturalnymi kryształami szkliwa, a stale rosnąca liczba badań *in vitro*, *in situ* i *in vivo* potwierdziła jego znamienne skuteczną skuteczność w profilaktyce przeciwpróchnicowej. W przeciwieństwie do fluoru hydroksyapatyt charakteryzuje się doskonałą biokompatybilnością i bezpieczeństwem w przypadku niezamierzonego połykania, nawet u niemowląt i małych dzieci.

Powyższe zagadnienia zostaną ujęte w wykładzie i przedstawione w przystępny sposób, tak by swoisty „state of art” mógł zarówno zostać wykorzystany w każdej praktyce stomatologicznej, nie tylko akademickiej, jak i utrwalic się w świadomości pacjenta. ■

Z ŻYCIA SZPITALI KLINICZNYCH

TEKST: DOMINIKA ULIŃSKA

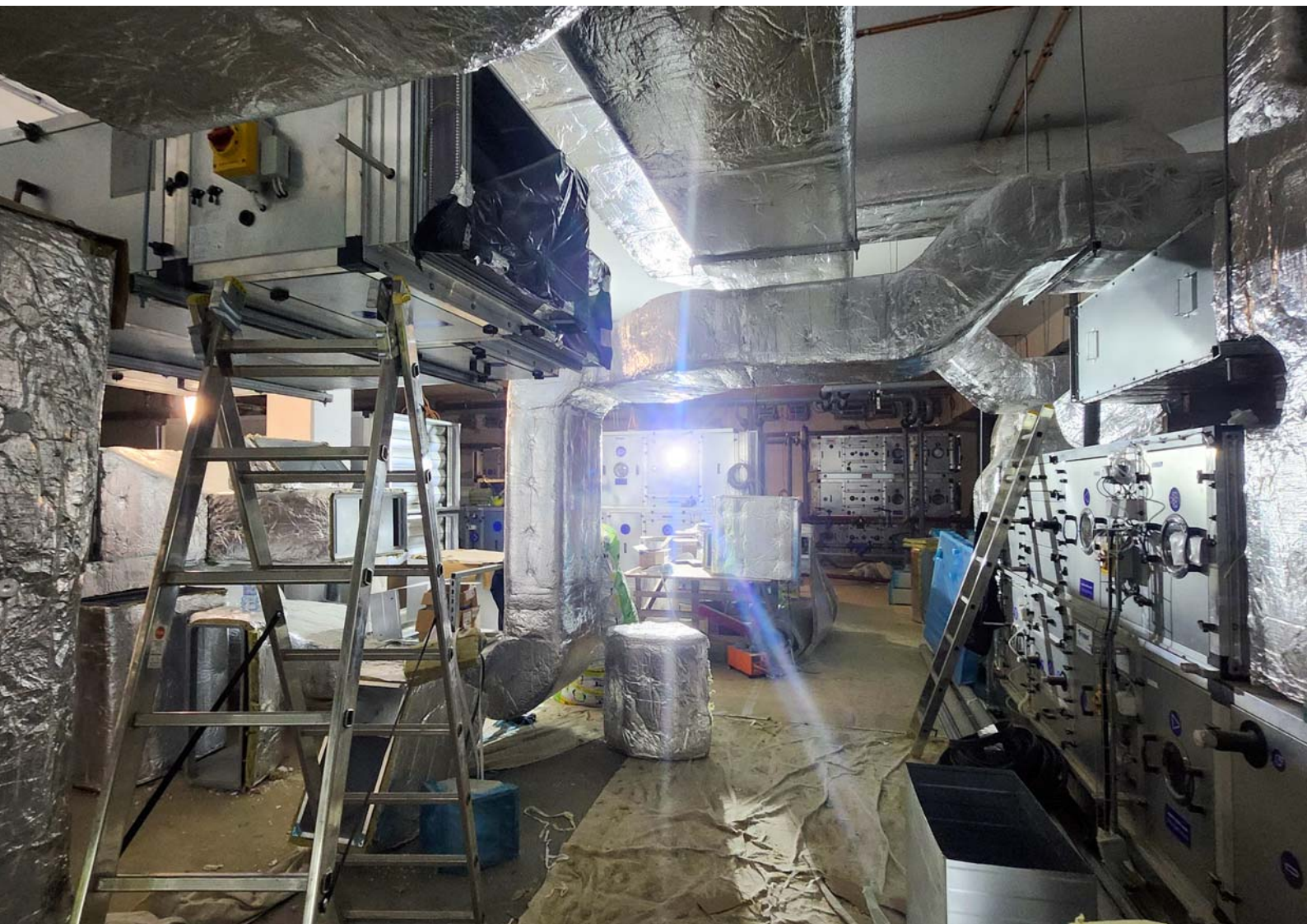
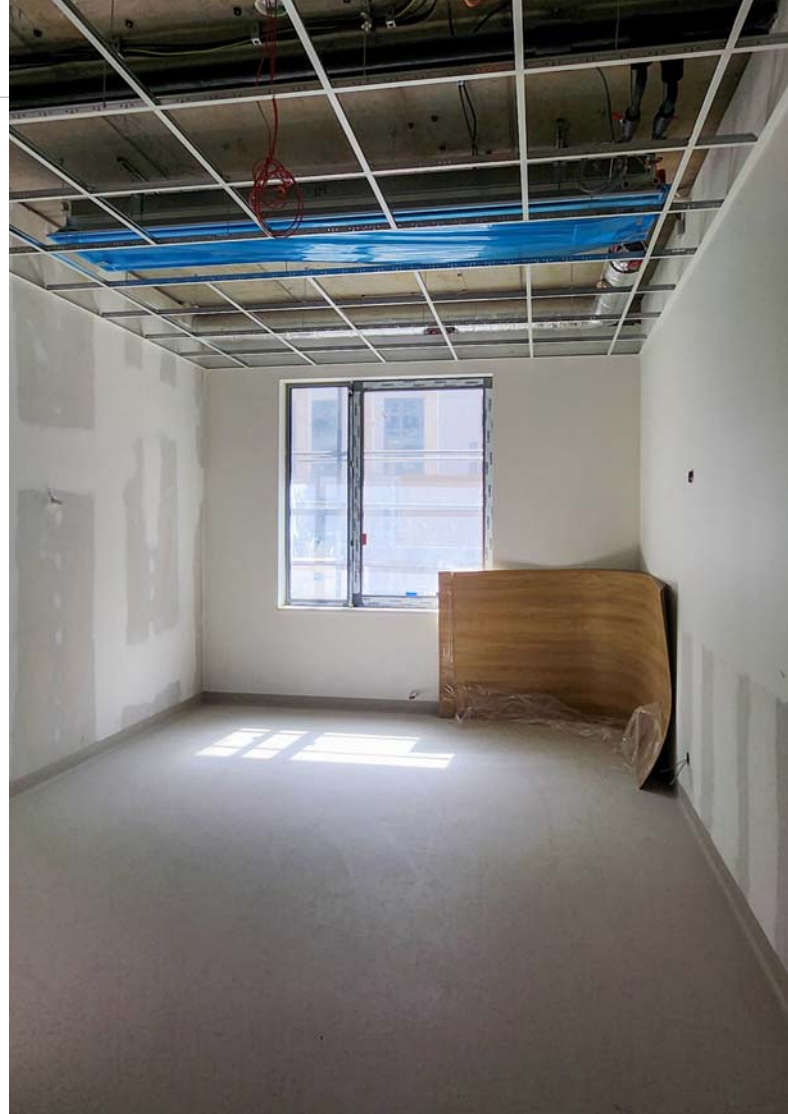
W Centralnym Zintegrowanym Szpitalu Klinicznym (CZSK) prace przy budowie Modułów 3, 4 i 5 wraz z pawilonem wejściowym idą pełną parą. W pierwszym kwartale 2025 roku w całym obiekcie intensywnie prowadzono roboty wykończeniowe. Zakończono już prace związane z izolacjami na wszystkich dachach, a dobiegają końca działania związane z montażem ścian gipso-wo-kartonowych. Równolegle trwa szpachlowanie i malowanie pomieszczeń. W łączniku między budynkami wykonywane są posadzki jastrychowe, a w dalszej części obiektu rozpoczęto wyrównywanie i wygładzanie posadzek za pomocą wylewki samopoziomującej. Prowadzony jest również montaż wykładzin PCV – zarówno podłogowych, jak i ściennych, szczególnie w sanitariatach.

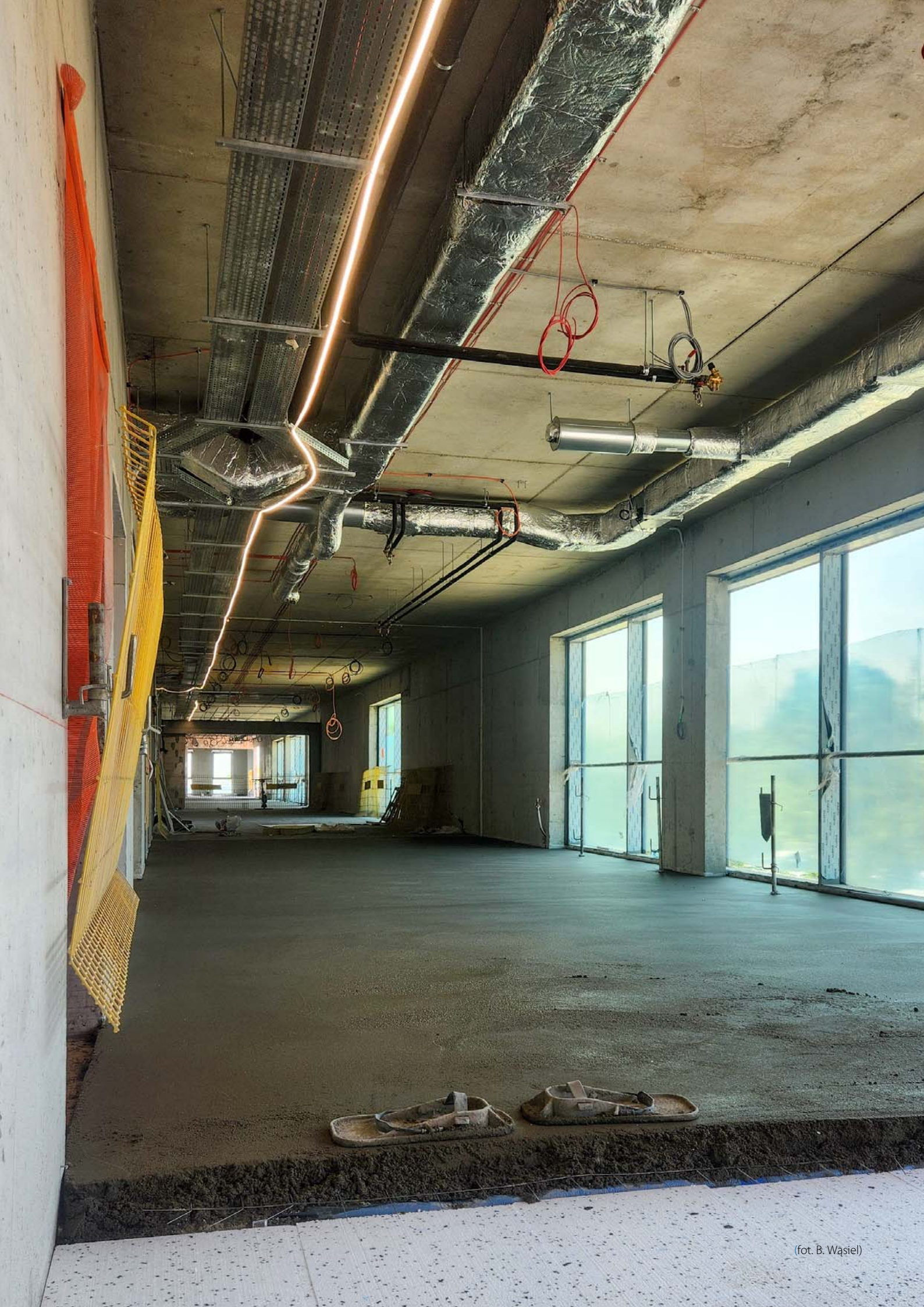
W pomieszczeniach przyszłej apteki wykonano posadzki żywiczne. W salach

operacyjnych ściany zostały obłożone warstwą ołowiu, co zapewni odpowiednią ochronę przed promieniowaniem. Trwają montaż dźwigów windowych, rozpoczęto także prace związane z wykonaniem sufitów podwieszanych oraz montaż drzwi stalowych w całym obiekcie.

W kanałach kablowych pod budynkiem ułożono już okablowanie, a na wszystkich poziomach prowadzone są intensywne prace instalacyjne – w pomieszczeniach rozwieszane są kable elektryczne i teletechniczne. Na dachu trwa montaż paneli fotowoltaicznych. Równolegle prowadzone są prace nad instalacjami wodnymi, kanalizacyjnymi, ciepła technologicznego, wentylacji, wody lodowej, gazów medycznych oraz poczty pneumatycznej. Zaawansowany jest również montaż elewacji obiektu, a na terenie inwestycji rozpoczęto już prace drogowe. ■

◀ Budowa pawilonu wejściowego przy ul. Grunwaldzkiej (fot. B. Wąsiel)

Z ŻYCIA SZPITALI
KLINICZNYCH

UNIWERSYTECKI SZPITAL KLINICZNY W POZNANIU

TEKST: DR HAB. WOJCIECH GAWĘCKI, KAROLINA MOSZYŃSKA,
STANISŁAW SZCZEPANIAK, DR BARTOSZ ŻUCHOWSKI, EWA ŻUROWSKA

Francuski robot otolaryngiczny w Klinice Otolaryngologii

Klinika Otolaryngologii Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu pod kierownictwem dr. hab. Jacka Banaszewskiego po raz kolejny wprowadza nowoczesne standardy w operacjach otologicznych. W dniach 11–21 marca 2025 roku przeprowadzono serię zabiegów w udziale nowoczesnego francuskiego robota do operacji usznych RobOtol®. Robot ten gościł już w klinice poznańskiej przez kilka dni w 2022 roku i wykonano wówczas z jego

wsparciem serię implantacji ślimakowych – pierwszych tego typu zabiegów w Polsce. Zespół otologiczny kliniki zaplanował serię implantacji ślimakowych z udziałem robota – tym razem nie tylko z zastosowaniem elektrod perimodiolarnych, ale także elektrod prostych. Operacje przeprowadzone zostały przez doświadczonych otolaryngów: dr. hab. Wojciecha Gawęckiego (kierownika projektu) oraz dr. Andrzeja Balcerowiaka u pacjentów z trudnymi warunkami anatomicznymi w obrębie ucha środkowego i wewnętrznego oraz u chorych

z zachowanym resztkowym słuchem. Ponadto po raz pierwszy w Poznaniu zaplanowano także inne zabiegi uszu ze wsparciem robota, takie jak operacje perlaka, operacje przyzwójka czy rekonstrukcje błony bębenkowej.

Zastosowanie robota podczas implantacji ślimakowych pozwala na bardzo powolne, delikatne i precyzyjne wprowadzenie matrycy elektrod urządzenia do ślimaka. U pacjentów z trudnymi warunkami anatomicznymi ułatwia to ten kluczowy etap

a łącznie wszczepiono tu już ponad 2,5 tysiąca urządzeń. Implanty ślimakowe wszczepiane są w klinice od 1994 roku. Operacje te wykonywane są zarówno u dorosłych, jak i u dzieci z głębokim niedosłuchem odbiorczym lub głuchotą, dla których stosowanie aparatów słuchowych jest niewystarczające. Ponadto w klinice każdego tygodnia wykonuje się liczne inne operacje uszne – zabiegi usunięcia perlaka, zabiegi rekonstrukcyjne błony bębenkowej i kosteczek słuchowych, operacje otosklerozy czy operacje nowotworów ucha.

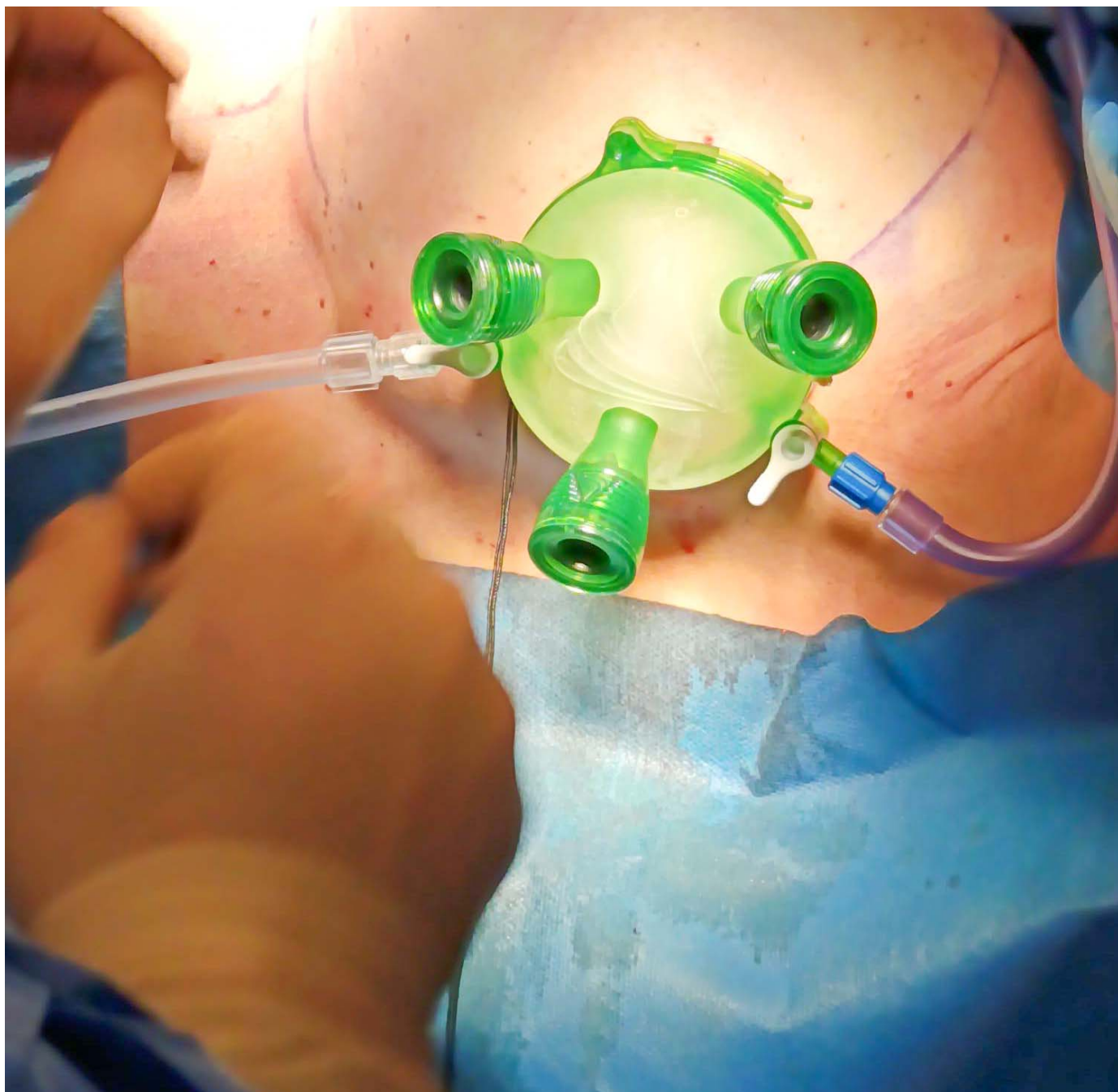

zabiegu, a u chorych z zachowanym resztkowym słuchem znacznie zmniejsza ryzyko jego utraty. Z kolei podczas innych operacji usznych robot utrzymuje w polu operacyjnym endoskop, stanowiąc w czasie tych wymagających ogromnej precyzji zabiegów „dodatkową rękę” chirurga – stabilną, bardzo pewną, a kiedy potrzeba – zupełnie nieruchomą. Uniwersytecki Szpital Kliniczny w Poznaniu należy do wiodących ośrodków w kraju wszczepiających różne implanty słuchowe – przede wszystkim implanty ślimakowe i implanty na przewodnictwo kostne,

Cieszymy się, że możemy dzielić się tymi wyjątkowymi wydarzeniami i podkreślić znaczenie technologii w poprawie jakości życia.

Endoskopowa mastektomia

W dniu 7 lutego 2025 roku zespół Oddziału Chirurgii Onkologicznej wykonał pierwszą w naszym województwie endoskopową mastektomię. Do samego zabiegu przygotowywali się już od pewnego czasu dr Mateusz Wichtowski oraz dr

Łukasz Urbański. Odwiedzili oni w Łodzi prof. Piotra Plutę, jednego z pionierów tej techniki w Polsce, a dr Paulina Gibowska-Maruniak ukończyła kurs kadawerowy.

Sam zabieg trwał około 2 godzin. Z 4-centymetrowego nacięcia wykonana została mastektomia podskórna i jednocześnie rekonstrukcja implantem, dodatkowo z tego samego cięcia pobrane zostały węzły wartownicze.

Technika endoskopowej mastektomii jest bardzo obiecująca i pozwala w sposób jeszcze mniej inwazyjny wykonać ten zabieg. Wiąże się z szybszym powrotem pacjentów do pełnej sprawności. Zabiegi te wykonuje na świecie coraz więcej ośrodków, są także miejsca, gdzie wykonuje się ten zabieg w asyście robota – dla nas to potencjalnie kolejny krok.

Wystawa Redemptoris Missio

Do 10 kwietnia odwiedzający Uniwersytecki Szpital Kliniczny przy ul. Przybyszewskiego 49 mają okazję oglądać wystawę zdjęć przekazaną przez Fundację Redemptoris Missio. Wyeksponowane zdjęcia to fotorelacja z pracy lekarzy biorących udział w projekcie modernizacji Centrum Leczenia Dzieci Niedozżywionych i Edukacji Żywnościowej w mieście Vélingara w Senegalu. Zachęcamy wszystkich do poświęcenia chwili uwagi temu szlachetnemu przedsięwzięciu ratującemu życie setek dzieci. Wystawę można znaleźć w holu przy Klinice Dermatologii (wejście C). W drugiej połowie kwietnia ekspozycja zmieni lokalizację i na 2 tygodnie trafi do Collegium Pharmaceuticum.

▲ Zabieg w technice endoskopowej mastektomii

► Fragment wystawy Redemptoris Missio w holu przy Klinice Dermatologii

Leczenie szpitalne trwa nawet trzy miesiące. Po tym czasie dziecko wraca do domu, ale nadal pozostaje pod kontrolą lekarską.

Projekt współfinansowany w ramach polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP.

Radenitoria Missio
Fundacja Pomocy Humanitarnej

80 milionów
dla

Dofinansowanie w wysokości 80000000 PLN przyznane Uniwersyteckiemu Szpitalowi Klinicznemu w Poznaniu na rozwój i modernizację infrastruktury medycznej w obszarze onkologii

Przedsięwzięcie Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego (USK) w Poznaniu, noszące nazwę „Rozwój i zwiększenie dostępności do świadczeń w zakresie onkologii poprzez wymianę aparatury, doposażenie oddziałów i innych jednostek organizacyjnych Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu”, uzyskało pozytywną rekomendację do dofinansowania z Krajowego Programu Odbudowy (KPO). W ramach przedsięwzięcia planowana do realizacji jest inwestycja o łącznej wartości 88 706 494,95 PLN brutto, z czego kwota dofinansowania wynosi 80 000 000,00 PLN. Celem przedsięwzięcia jest poprawa jakości opieki medycznej oraz zwiększenie dostępności do wysokospecjalistycznej opieki onkologicznej poprzez realizację nw. zadań.

Główne działania inwestycyjne

- Zakup nowej aparatury medycznej oraz wymiana urządzeń w celu zoptymalizowania działalności chirurgicznej w zakresie onkologii w ramach Centralnego Bloku Operacyjnego oraz Bloku Operacyjnego Oddziałów Chirurgicznych i Okulistyki.
- Doposażenie w sprzęt niezbędny dla działalności radiologicznej i wymiana przestarzałych urządzeń – zwiększenie dostępności do diagnostyki obrazowej, w tym realizowanej w ramach ambulatoryjnej opieki specjalistycznej (AOS).
- Doposażenie w nową aparaturę medyczną oddziałów, pracowni i poradni AOS realizujących świadczenia z zakresu onkologii, w tym Zakładu Medycyny Nuklearnej.
- Zakup aparatury medycznej w celu usprawnienia działalności patomorfologicznej – nowa aparatura, która umożliwi realizację większej liczby badań.
- Zakup aparatury medycznej dla laboratoriów, w tym wymiana przestarzałej aparatury.
- Zakup aparatury medycznej dla pracowni endoskopowych – modernizacja oraz doposażenie w sprzęt.
- Zakup łóżek szpitalnych i aparatury medycznej dla Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Terapii.
- Zakup rozwiązań informatycznych, w tym niematerialnych i prawnych, wspierających działalność szpitala.
- Zakup mebli niemedycejskich i wyposażenia stref dla pacjentów – poprawa komfortu pacjentów w przestrzeniach wspólnych.

Onkologia jako wzrastający problem zdrowotny

Inwestycja stanowi odpowiedź na prognozy demograficzne oraz przewidywane problemy zdrowotne wskazane w Mapach potrzeb zdrowotnych. W Polsce, podobnie jak w innych krajach Unii Europejskiej, zachodzą zmiany demograficzne, które mają wpływ na organizację i funkcjonowanie opieki zdrowotnej. Zgodnie z przywołanymi dokumentami opracowanymi przez Ministerstwo Zdrowia choroby nowotworowe będą jednym z największych wyzwań dla zdrowia i życia Polaków. W 2024 roku aż 42% hospitalizacji w USK w Poznaniu dotyczyło pacjentów onkologicznych.

Grupa docelowa

Grupą docelową, która zostanie objęta wsparciem, będą osoby korzystające z opieki medycznej realizowanej przez USK w Poznaniu, opiekunowie i rodziny chorych, a także kadra medyczna i studenci Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Realizacja przedsięwzięcia będzie miała olbrzymie znaczenie dla ostatecznego odbiorcy świadczeń zdrowotnych – pacjenta, który dzięki sprawnemu i odpornemu systemowi ochrony zdrowia uzyska dostęp do wysokiej jakości usług zdrowotnych w zakresie onkologii na każdym poziomie opieki realizowanej przez USK w Poznaniu.

Efekty realizacji projektu

- Wymiana aparatury medycznej w kluczowych dla działalności zarówno szpitala, jak i AOS pracowniach odpowiedzialnych za realizację badań obrazowych i doposażenie tych jednostek w sprzęt.
- Wzmocnienie potencjału zabiegowego z zakresu chirurgii onkologicznej poprzez wymianę aparatury medycznej i doposażenie w nowoczesne urządzenia umożliwiające wdrożenie nowych procedur medycznych.
- Doposażenie pracowni i poradni realizujących badania diagnostyczne.
- Wymiana łóżek szpitalnych, zakup dodatkowych foteli do chemioterapii, czepków przeciwko wypadaniu włosów.
- Dostosowanie zaplecza infrastruktury do potrzeb osób z niepełnosprawnościami.
- Rozwój działalności w zakresie medycyny nuklearnej.
- Poprawa działalności laboratoryjnej, rozwój badań genetycznych i diagnostyki molekularnej dzięki doposażeniu w nowoczesną aparaturę umożliwiającą szybką i precyzyjną diagnozę pobranego materiału. ■

(fot. fanjianhua on freepik)

Z ŻYCIA SZPITALI
KLINICZNYCH

GINEKOLOGICZNO- -POŁOŻNICZY SZPITAL KLINICZNY IM. HELIODORA ŚWIĘCICKIEGO

TEKST: MAŁGORZATA KOLCZYŃSKA

Ważny krok w diagnozowaniu endometriozy

W Ginekologiczno-Położniczym Szpitalu Klinicznym UMP rozpoczął się nabór pacjentek do badania własnego Agencji Badań Medycznych pn. „Badanie porównawcze oceniające zastosowanie nieinwazyjnego testu EndoRNA w rozpoznaniu endometriozy względem laparoskopii”. Poznański ośrodek – szpital na Polnej – jako pierwszy

weryfikuje test. Pierwsze pacjentki zostały przyjęte w dniu 22 lutego 2025 roku. W całej Polsce w pięciu placówkach zostanie przebadanych 500 kobiet, a 170 spośród nich w GPSK UMP.

Endometrioza to schorzenie, które dotyka od 6 do 10% kobiet w wieku 15–49 lat. Najczęściej jest rozpoznawana u kobiet w wieku od 25 do 35 lat. Nie znamy jej przyczyn, trudno ją leczyć, często jest źle diagnozowana. Prawie milion Polek

▲ Na zdjęciu m.in. prof. Jan Mazela (pierwszy z lewej) i mgr Barbara Piskula przy inkubatorze transportowym wykorzystywanym w karetku neonatologicznej

boryka się z endometriozą, a z szacunków wynika, że niezdiagnozowana endometrioza może dotyczyć nawet 3 mln kobiet.

Badanie ma na celu porównanie obecnego na rynku medycznym testu EndoRNA opracowanego przez naukowców z Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z wynikiem laparoskopii, żeby stwierdzić, czy test rzeczywiście jest w pełni wiarygodny. Dla pacjentek i lekarza oznacza to pewność postawienia prawidłowej diagnozy.

Test EndoRNA jest testem małoinwazyjnym. W pobranej przez kanał szyjki macicy niewielkiej próbce błony śluzowej macicy analizuje się stężenie wybranego białka (FUT4). Opublikowane dane z badań przeprowadzonych przez naukowców z WUM na grupie 77 kobiet wskazują, iż test ten z bardzo dużym prawdopodobieństwem odróżnia kobiety z endometriozą od kobiet bez schorzenia.

Głównym badaczem w Ginekologiczno-Położniczym Szpitalu Klinicznym UMP jest prof. Małgorzata Kędzia, specjalistka z zakresu ginekologii i położnictwa oraz perinatologii, autorka ponad 100 publikacji naukowych, z których mniej więcej połowa dotyczy endometriozy. Walidację testu w skali kraju koordynuje kierownik Kliniki Rozrodczości i Katedry Medycyny Perinatalnej UMP prof. Ewa Wender-Ożegowska.

33. finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy – gramy razem z WOŚP

Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy od wielu ma szczególne miejsce w szpitalu na Polnej. To dzięki hojnemu wsparciu Fundacji WOŚP oddziały szpitalne są co roku wyposażane w najnowocześniejsze urządzenia diagnostyczne. Od roku 2022 Oddział Neonatologiczny II kierowany przez prof. Tomasza Szczapę nosi zaszczytne imię Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

Rokrocznie jesteśmy obecni podczas Finałów WOŚP, a w 2025 roku staliśmy się częścią sztabu WOŚP UMP. Cel był szczytny: graliśmy dla onkologii i hematologii dziecięcej. Nie zabrakło silnej obsady z Oddziału Neonatologicznego I GPSK UMP pod kierownictwem prof. Jana Mazeli, który wraz z zastępczynią oddziałową Oddziału Neonatologicznego I mgr Barbarą Piskulą demonstrowali inkubator transportowy wykorzystywany w karetku neonatologicznej, która przewozi naszych najmniejszych pacjentów. Przez cały czas na odwiedzających siedzibę sztabu WOŚP UMP czekało wiele medycznych atrakcji, z których mieszkańcy Poznania licznie korzystali.

Szpital na Polnej gra z Fundacją WOŚP do końca świata i jeden dzień dłużej!

▲ Na zdjęciu od lewej: dyrektor GPSK dr Maciej Sobkowski, pani Magdalena i pan Krzysztof ze swym synem Teo – pierwszym dzieckiem urodzonym w tym roku w Poznaniu

Pierwsze dziecko urodzone w Poznaniu w 2025 roku

W Poznaniu na początku roku kalendarzowego właśnie ta informacja staje się zwykle jedną z ważniejszych, na którą czekają świeżo upieczeni rodzice. Choć traktowany trochę z przymrużeniem oka, ranking szpitali wskazujący placówkę, w której w danym roku urodziło się pierwsze dziecko w Poznaniu, wzbudza ogromne emocje. W tym roku to nasz szpital – Ginekologiczno-Położniczy Szpital Kliniczny UMP – stanął na najwyższym stopniu podium.

To u nas, na Polnej, najchętniej w Poznaniu i Wielkopolsce wybieranej „porodowce”, 1 stycznia 2025 roku o godzinie 0:46 urodziło się pierwsze dziecko w Poznaniu. Mały Teo ważył 3310 gramów. Chłopczyk jest wielką radością dla swoich rodziców i najbliższych. Szczęśliwi rodzice – pani Magdalena i pan Krzysztof – zanim wyruszyli z dzieckiem do domu, odebrali gratulacje i kwiaty z rąk dyrektora GPSK dr. Macieja Sobkowskiego.

Dzień kobiet na Polnej

Polna jest kobietą, nie trzeba o tym nikogo przekonywać. To tu personel medyczny dba codziennie o zdrowie kobiet, ale i najmniejszych pacjentów na oddziałach neonatologicznych. Tym razem jednak skupiliśmy się na płci pięknej i z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet, czyli w dniu 8 marca, właśnie dla nich zorganizowaliśmy szereg zdrowotnych atrakcji.

Wiemy, jak ważna jest profilaktyka, a zdrowie to najcenniejszy prezent, dlatego kolejny raz zaprosiliśmy kobiety z Poznania i okolic na badania profilaktyczne oraz konsultacje z dietetykiem. W tym dniu w poradni na Polnej proponowaliśmy:

- konsultacje ginekologiczne dla kobiet od 18. roku życia w poradni przyszpitalnej z badaniem cytologicznym,
- dla kobiet w wieku 45–74 lat badanie mammograficzne (w ramach programu profilaktycznego),
- spotkanie z dietetykiem z Działu Żywienia naszego szpitala.

Dodatkowo nasi partnerzy wydarzenia – przedstawiciele Wielkopolskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ oraz Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Poznaniu – prezentowali na specjalnych stoiskach bardzo ciekawe materiały na temat zdrowia i dobrostanu psychicznego, a także profilaktyki wielu chorób, w tym zakaźnych. Można też było uzyskać wiele cennych informacji o menopauzie oraz o tym, jak dbać o zdrowie psychiczne i fizyczne w tym szczególnym okresie życia.

Spotkanie cieszyło się zainteresowaniem kobiet, które podczas wizyty podkreślały, że bardzo się cieszą, że mogły skorzystać nie tylko z porady u ginekologa, ale także z licznych atrakcji, które czekały na nie w poradni na Polnej. ■

Z ŻYCIA SZPITALI
KLINICZNYCH

ORTOPEDYCZNO- -REHABILITACYJNY SZPITAL KLINICZNY IM. WIKTORA DEGI

TEKST: PROF. ŁUKASZ KUBASZEWSKI, DR HAB. ŁUKASZ ŁAPAJ,
LEK. TOMASZ PURAT, JOANNA TYKARSKA-RADZIO

Zabiegi endoskopowe kręgosłupa w znieczuleniu miejscowym

Od przeszło trzech lat na Oddziale Ortopedii i Chirurgii Kręgosłupa Dorosłych naszego szpitala wykonywane są zabiegi endoskopowe techniką UBE (unilateral biportal endoscopy) u chorych z zaawansowanymi zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa, a w szczególności z ciasnotą kanału kręgowego, inaczej stenozą. Od bieżącego roku rozpoczęto wykonywanie zabiegów endoskopowych odbarczenia stenozy kanału kręgowego w znieczuleniu przewodowym bez konieczności znieczulenia ogólnego i intubacji.

Ciasnota kanału kręgowego najczęściej dotyczy osób w wieku podeszłym, u których występują schorzenia współistniejące. Zwiększają one ryzyko wystąpienia powikłań w okresie okołoperacyjnym lub wręcz uniemożliwiają wykonanie zabiegu w obrębie kręgosłupa, ponieważ zabiegi te wymagają znieczulenia ogólnego. Jednak zastosowanie endoskopowej techniki dwuportalowej UBE pozwala na wykonanie pełnego odbarczenia struktur nerwowych bez konieczności zastosowania śrub stabilizujących kręgosłup, a dodatkowo nie ma potrzeby wykonania pełnego znieczulenia z intubacją.

Współcześnie na świecie obserwujemy wzrost liczby operacji kręgosłupa przeprowadzanych

w znieczuleniu regionalnym (awake spinal surgery). Znajdują tutaj zastosowanie blokady centralne, znieczulenie nasiękowe i blokady powięziowe w połączeniu z sedacją dożylną. „Znieczulenie regionalne to mniejsze obciążenie w porównaniu ze znieczuleniem ogólnym, szybsza regeneracja i krótszy czas hospitalizacji, a także zmniejszenie bólu pooperacyjnego i większe zadowolenie pacjenta” – mówi operator prof. UMP dr hab. Łukasz Kubaszewski. Chorzy w wieku 78–86 lat zabieg oraz rehabilitację przeszli bez problemów. Ten typ znieczulenia jest

problemem starzejącego się społeczeństwa. Ucisk na struktury nerwowe kanału kręgowego powoduje, poza bólem, istotne upośledzenie możliwości poruszania się i samodzielności osób bez istotnej dysfunkcji narządu ruchu, dotychczas samodzielnych. Powoduje to frustrację zarówno chorego, jak i jego rodziny. Na całym świecie dzięki technice endoskopowej zabiegi w obrębie kręgosłupa są wykonywane coraz częściej w znieczuleniu miejscowym. „Problematyka zabiegów endoskopowych w znieczuleniu miejscowym będzie omawiana między innymi

możliwy dzięki doświadczeniu ośrodka w technice endoskopowej, ponieważ czas zabiegu powinien być w miarę krótki ze względu na ułożenie pacjenta podczas zabiegu. Jednak pierwsze nasze obserwacje wyników leczenia oraz opinie chorych są bardzo pozytywne. Pozwala to na zaproponowanie optymalnego leczenia bez względu na wiek, który nierzadko jest podstawą do dyskwalifikacji z leczenia operacyjnego. Prof. Kubaszewski zaznacza, że objawy choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa stają się coraz bardziej zauważalnym

na Kongresie Endoskopii Kręgosłupa w Nicei, gdzie przedstawimy doświadczenia naszego ośrodka” – mówi prof. Kubaszewski. Tego typu stopniowe modyfikacje leczenia pozwalają na zmianę postrzegania chirurgii kręgosłupa, jaką jeszcze znaliśmy przed 10–20 laty.

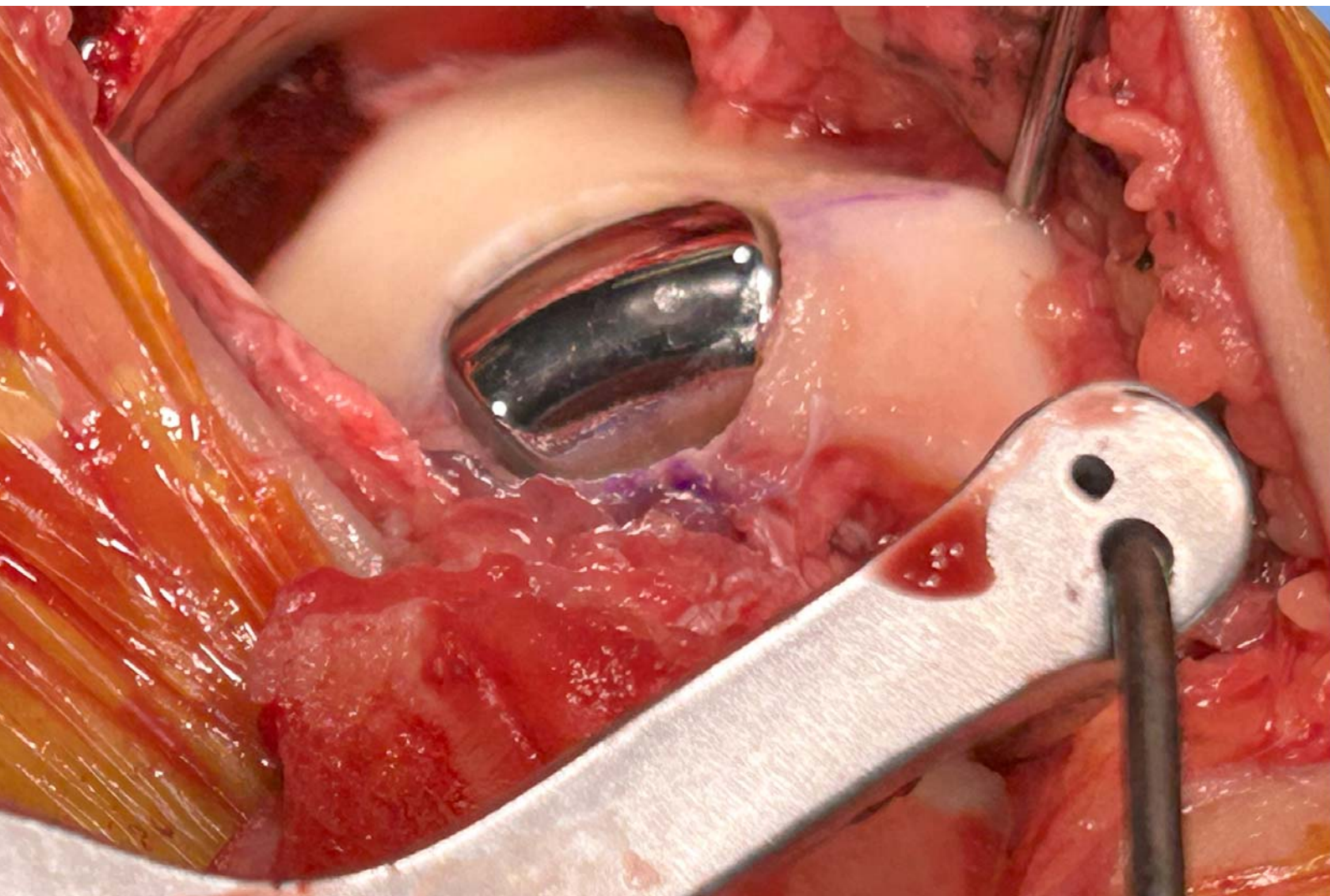
Wprowadzenie technik endoskopowych spowodowało zwiększenie liczby operacji w tym zakresie w ostatnich dwóch latach, choć ze względu na liczbę osób oczekujących należy stwierdzić, że problem narasta. Rozwój technik endoskopowych pozwala

na skrócenie pobytu chorego w szpitalu. Jednocześnie zmniejszenie kosztów zabiegu pozwala na leczenie większej liczby chorych. „Znieczulenie miejscowe w zabiegach endoskopowych techniką UBE w obrębie kręgosłupa lędźwiowego oferuje wiele korzyści, w tym mniejsze ryzyko powikłań, szybszą regenerację, zmniejszenie bólu pooperacyjnego oraz korzyści ekonomiczne” – podkreśla kierownik Kliniki Ortopedii Kręgosłupa Dorosłych naszego szpitala dr hab. Mikołaj Dąbrowski. – „Poznański ośrodek ortopedyczny może pochwalić się

Innowacyjna operacja – wszczepienie spersonalizowanego miniimplantu stawu skokowego

W Klinice Ortopedii Ogólnej, Onkologicznej i Traumatologii w Ortopedyczno-Rehabilitacyjnym Szpitalu Klinicznym im. Degi w Poznaniu przeprowadzono nowatorski zabieg wszczepienia spersonalizowanego miniimplantu do stawu skokowego.

Wykorzystanie precyzyjnie dopasowanych implantów pozwala pacjentom uniknąć

długą tradycją leczenia schorzeń kręgosłupa, ale także tym, że znaczna część zabiegów wykonywana jest technikami endoskopowymi. Dla chorych z przeciwwskazaniami do znieczulenia ogólnego jest to istotna alternatywa, która pozwala na przeprowadzenie minimalnie inwazyjnych procedur z zachowaniem wysokiego poziomu komfortu i bezpieczeństwa. W miarę rozwoju technik endoskopowych i metod znieczulenia znieczulenie miejscowe prawdopodobnie będzie odgrywać coraz większą rolę w nowoczesnej chirurgii kręgosłupa”. **Ł.K., T.P.**

inwazyjnych procedur, takich jak całkowita endoprotezoplastyka, i znacząco skraca czas rekonwalescencji. Dzięki nowoczesnej inżynierii biomedycznej implanty custom-made otwierają nowe możliwości leczenia nawet w trudnych przypadkach ortopedycznych. Operacja miała miejsce 19 lutego i została przeprowadzona przez dr hab. Łukasza Łapaję. To pierwsza tego typu procedura w Poznaniu i jedna z pierwszych w Polsce, otwierająca nowe możliwości leczenia pacjentów z jałową martwicą błoczka kości skokowej.

Nowoczesne zastosowanie spersonalizowanego implantu

Pacjentką, której wszczepiono nowoczesny miniimplant, była 62-letnia mieszkanka Wielkopolski, cierpiąca na zaawansowaną jałową martwicę bloczka kości skokowej. W celu precyzyjnej rekonstrukcji uszkodzonego fragmentu stawu zastosowano nowoczesną metodę, polegającą na wszczepieniu implantu dostosowanego indywidualnie do anatomii pacjenta.

Jałowa martwica bloczka kości skokowej to poważne schorzenie, które rozwija się na skutek niedostatecznego ukrwienia tkanki kostnej. W efekcie prowadzi do obumarcia fragmentu kości w obrębie stawu, co powoduje silny ból oraz stopniowe zapadanie się martwiczonego obszaru. Brak leczenia skutkuje postępującymi zmianami zwyrodnieniowymi i nieodwracalnym uszkodzeniem stawu.

Dotychczas pacjenci z zaawansowanymi zmianami byli kierowani na endoprotezoplastykę całkowitą stawu, co jest skomplikowaną i rozległą operacją, wymagającą długiej rehabilitacji. Alternatywną metodą było nawiercanie ogniska martwiczego, jednak ta technika charakteryzowała się niską skutecznością.

Miniimplanty typu Episurf powstają na podstawie obrazu tomografii komputerowej i projektowane są z dokładnością do 0,1 mm przy użyciu algorytmów sztucznej inteligencji. W porównaniu do wcześniejszych rozwiązań, które zakładały stosowanie implantów o standaryzowanych kształtach, nowa technologia umożliwia pełne dopasowanie do indywidualnej budowy stawu pacjenta. Dr hab. Łukasz Łapaj porównuje to rozwiązanie do plomb stomatologicznych – precyzyjnie wypełniających ubytki bez konieczności usuwania całej struktury.

Jak przebiega zabieg?

Procedura implantacji przebiega w kilku etapach:

- Na podstawie tomografii komputerowej tworzy się cyfrowy model uszkodzonego fragmentu bloczka kości skokowej.
- Wykorzystując zaawansowane algorytmy, projektuje się implant o idealnie dopasowanym kształcie.
- Specjalistyczne narzędzia chirurgiczne są opracowywane równolegle, by umożliwić precyzyjne umieszczenie implantu.
- Implant wszczepiany jest z dokładnością do 0,2 mm poniżej sąsiadującej chrząstki, co zapewnia jego optymalne funkcjonowanie.

Efekty i przyszłość nowej metody

Zastosowanie miniimplantów pozwala pacjentom uniknąć całkowitej endoprotezoplastyki, zachowując własną strukturę stawu i ułatwiając uzyskanie naturalnej funkcji stawu.

Tego rodzaju implanty mogą być wykorzystywane w leczeniu innych schorzeń stawowych, takich jak:

- uszkodzenia pourazowe chrząstki – np. po złamaniach śródstawowych, które prowadzą do utraty fragmentu chrząstki i kości,
- zmiany zwyrodnieniowe na wczesnym etapie – u pacjentów, którzy jeszcze nie kwalifikują się do endoprotezy, ale mają miejscowe ubytki,
- martwice aseptyczne innych stawów – np. w obrębie kolana (kłykcie kości udowej),
- powikłania po wcześniejszych operacjach stawów – kiedy standardowe metody leczenia nie przyniosły oczekiwanych rezultatów.

Poznańska klinika jest jednym z pierwszych ośrodków w Polsce oferujących takie zabiegi. Do tej pory implanty stosowano głównie w stawie kolanowym, jednak pierwsza operacja w obrębie stawu skokowego otwiera nowe możliwości leczenia dla pacjentów cierpiących na podobne schorzenia.

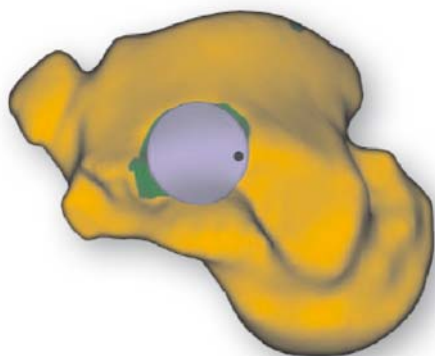
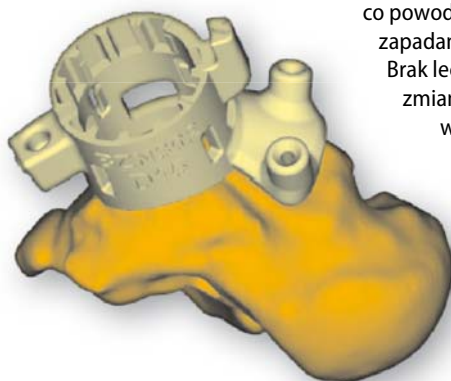
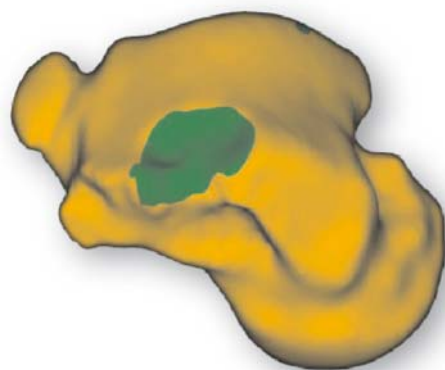
Jak podkreśla dr hab. Łapaj, tego typu implanty nie są rozwiązaniem na całe życie, ale stanowią znaczną poprawę komfortu pacjentów, pozwalającą odroczyć konieczność bardziej inwazyjnych operacji. To krok w stronę nowoczesnej ortopedii, gdzie precyzja, personalizacja i minimalna inwazyjność mają kluczowe znaczenie dla zdrowia i sprawności pacjentów. **Ł.Ł.**

Rozbudowa Szpitala im. Wiktora Degi – nowoczesna przestrzeń dla małych pacjentów coraz bliżej

Rozbudowa Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. prof. Wiktora Degi w Poznaniu przebiega zgodnie z planem. To wyjątkowo ważna inwestycja – pierwsza tak duża od 1968 roku – która nie tylko odpowiada na rosnące potrzeby pacjentów, ale także otwiera nowy rozdział w historii szpitala.

Nowy budynek, zaprojektowany z myślą o najwyższych standardach, zachwycą swoją nowoczesną formą. Duże przeszklenia i zielone tarasy będą sprzyjać regeneracji i rekonwalescencji – szczególnie najmłodszych pacjentów. To przestrzeń, w której leczenie będzie przebiegać w warunkach nie tylko bezpiecznych, ale i przyjaznych, komfortowych oraz pełnych światła.

W nowym skrzydle swoją działalność rozpoczyna dwa nowoczesne oddziały: Oddział

Urazowo-Ortopedyczny Dziecięcy I oraz Oddział Urazowo-Ortopedyczny Dziecięcy II – wyspecjalizowane odpowiednio w leczeniu urazów i schorzeń ortopedycznych oraz w ortopedii kręgosłupa dziecięcego. Oprócz nich do budynku przeniesione zostaną także pracownie diagnostyczne, poradnie specjalistyczne, apteka szpitalna i laboratorium.

Ostatecznie przyjęta koncepcja zagospodarowania nowego budynku przedstawia się następująco:

- Poziom -1: Centralne Laboratorium, Apteka Szpitalna wraz z magazynami aptecznymi, Dział Produkcji i Zaopatrzenia Ortopedycznego, Centralna Sterylizatornia;
- Poziom 0: Centralne Laboratorium – punkt pobrań, Poradnie Szpitalne – 5 gabinetów lekarskich, 4 gabinety kwalifikacyjne, 2 gabinety Gipsowni, Poradnia Pielukacyjna, 2 gabinety Pracowni RTG, Pracownia USG, Pracownia EMG i ENG, Pracownia Leczenia Bólu, Punkt Zaopatrzenia Ortopedycznego;
- Poziom 1: Blok Operacyjny z 7 specjalistycznymi salami operacyjnymi, sala wybudzeń z 10 łózkami, Oddział Intensywnej Opieki Medycznej i Pooperacyjnej Ortopedycznej z 2 łózkami dla dzieci i 2 łózkami dla dorosłych;

- Poziom 2: Oddział Ortopedyczny Dziecięcy z 25 łózkami, taras widokowy z zielenią dla pacjentów i ich opiekunów;
- Poziom 3: Oddział Ortopedyczny Dziecięcy z 25 łózkami.

Na każdej kondygnacji przewidziano zaplecza socjalne. Na piętrach, gdzie zlokalizowane są strefy ogólnodostępne, zaprojektowano toalety przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością.

Kondygnacje 0 oraz +1 zostały funkcjonalnie połączone z sąsiadującym, już istniejącym budynkiem za pomocą łącznika. W jego obrębie zaplanowano rampy o maksymalnym nachyleniu 6%, umożliwiające komfortowe pokonanie różnicy poziomów pomiędzy obiektami. Zgodnie z przyjętą koncepcją architektoniczną, w ramach inwestycji powstanie również nowy parking dla pacjentów Szpitala, mieszczący około 80 miejsc, z uwzględnieniem udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami.

Warto podkreślić, że inwestycja ma charakter ponadregionalny – aż 20–30% pacjentów szpitala pochodzi spoza Wielkopolski. Dlatego rozbudowa nie tylko odpowiada na potrzeby lokalne, ale również wzmacnia pozycję Szpitala Degi jako wiodącego ośrodka ortopedii dziecięcej w Polsce.

Zakończenie całej inwestycji planowane jest na 2026 rok. **J.T.R.**

W 1984 roku Roger S. Ulrich opublikował w czasopiśmie „Science” wyniki badania, w którym porównał rekonwalescencję pacjentów po operacji w zależności od widoku z okna. Wykazał, że osoby przebywające w salach z widokiem na naturę szybciej wracały do zdrowia, potrzebowały mniej leków przeciwbólowych i miały lepsze samopoczucie niż pacjenci patrzący na ścianę. Było to jedno z pierwszych badań, które naukowo udowodniło, że kontakt z naturą może przyspieszyć proces zdrowienia.

▲ Dzięcioł duży (*Dendrocopos major*)

Wiosna budzi się w szpitalnym parku!

Wiosna zawitała do parku Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego, a wraz z nią – cała paleta barw, dźwięków i zapachów. To wyjątkowe miejsce nie tylko dla pacjentów i ich bliskich, ale także dla skrzydlatych mieszkańców, którzy chętnie korzystają z jego uroków. Dzięki tablicy informacyjnej można lepiej poznać ptasie życie wśród zieleni – spotkamy tu m.in. dostojnego kosa, radosną bogatkę, barwną jemioluszkę, a także nieuchwytnego dzięcioła zielonego. Przy odrobinie szczęścia można wypatrzeć dzięcioła dużego, którego udało się „przyłapać” i uwiecznić na zdjęciu.

Przyszpitalny park to nie tylko enklawa spokoju, ale także przestrzeń rekreacyjno-edukacyjna. Spacerując jego alejkami, można dostrzec, jak przyroda budzi się do życia – pierwsze pąki na drzewach, delikatne listki... Śpiew ptaków staje się coraz donośniejszy, a ich ruchliwość zdradza, że i one cieszą się z nadejścia cieplejszych dni. To miejsce, w którym można się

zatrzymać, oderwać od codziennych trosk i po prostu nacieszyć pięknem otaczającego świata. A przede wszystkim zapomnieć o chorobie.

To właśnie tu najmłodszy pacjent ma swoją wyjątkową przestrzeń – „warzywniak”. Wiosenna akcja sadzenia roślin w donicach nie tylko uczy dzieci troski o przyrodę, ale też daje im radość z obserwowania, jak z małego nasionka wyrasta coś pięknego i wartościowego. Wspólne sadzenie roślin to także świetna okazja do rozmów, dzielenia się wiedzą i kształtowania wrażliwości na naturę.

Warto też wspomnieć o majestatycznych platanach, które są nie tylko ozdobą parku, ale i jego historycznym skarbem. Nad tymi niezwykłymi drzewami czuwa konserwator zabytków, aby mogły cieszyć kolejne pokolenia pacjentów i odwiedzających. To one są świadkami wielu zmian i wydarzeń, które miały miejsce w historii szpitala i jego otoczenia.

Spacer po parku i kontakt z naturą to prawdziwa terapia dla ciała i duszy! **J.T.R. ■**

KSZTAŁCENIE PODYPŁOMOWE

strefa **PO DYPLOMIE**

W tym cyklu przedstawiamy aktualne wydarzenia, nabory i zapowiedzi nowych kierunków studiów w obszarze kształcenia podyplomowego i specjalizacyjnego.

TEKST: DR MONIKA KARASIEWICZ, DR HAB. EWELINA CHAŁŁOWSKA,
DR RAFAŁ STASZEWSKI

▲ Przemówienie prezesa Instytutu Praw Pacjenta i Edukacji Zdrowotnej ks. dr. Arkadiusza Nowaka z Uniwersytetu Zielonogórskiego

Ruszamy z edukacją dla zdrowia

Trzysemestralne Studia Podyplomowe dla Nauczycieli w zakresie Edukacji Zdrowotnej

W drugi weekend kwietnia br. jako druga uczelnia w kraju zainaugurowaliśmy Studia Podyplomowe dla Nauczycieli w zakresie Edukacji Zdrowotnej (SP-NEZ; pierwsza edycja). Nasz uniwersytet znalazł się w gronie 11 polskich uczelni, którym Ministerstwo

Edukacji Narodowej powierzyło realizację tego projektu. Oferta edukacyjna skierowana do nauczycieli powstała w zespole: prodziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu dr hab. Ewelina Chałłowska, kanclerz UMP dr Rafał Staszewski, dr Monika Karasiewicz, dyrektor Centrum Studiów Podyplomowych i Kształcenia Ustawicznego (CSP) mgr Anna Lewczuk, zastępca dyrektora CSP dr Sylwia Kropińska oraz mgr Agnieszka Kubiak. W inauguracji SP-NEZ wzięły udział reprezentantki władz uczelni: prorektor ds. promocji i organizacji

▲ Podczas inauguracji przemawiały reprezentantki władz uczelni (od lewej): dyrektor Uniwersyteckiego Centrum Kształcenia prof. Małgorzata Kotwicka, prorektor ds. dydaktyki prof. Dorota Zozulińska-Ziółkiewicz oraz prorektor ds. promocji i organizacji prof. Justyna Gornowicz-Porowska

prof. Justyna Gornowicz-Porowska, prorektor ds. dydaktyki prof. Dorota Zozulińska-Ziółkiewicz, dyrektor Uniwersyteckiego Centrum Kształcenia prof. Małgorzata Kotwicka, dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu prof. Ewa Baum. Wśród zaproszonych gości byli: prezes Instytutu Praw Pacjenta i Edukacji Zdrowotnej ks. dr Arkadiusz Nowak z Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz dyrektor Wydziału Organizacyjno-Administracyjnego Kuratorium Oświaty w Poznaniu mgr Marcin Skręty.

Informacja o ofercie edukacyjnej UMP została przesłana do szkół na terenie województwa wielkopolskiego przez Kuratorium Oświaty w Poznaniu i spotkała się z bardzo dużym zainteresowaniem. Studia podyplomowe są finansowane z budżetu MEN, co daje możliwość bezpłatnego podnoszenia kwalifikacji 50 aktywnym zawodowo nauczycielom szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Studia będą trwały trzy semestry, a ich program i plan są zgodne z nową podstawą programową kształcenia ogólnego przedmiotu: edukacja zdrowotna. Zapewniają więc niezbędne przygotowanie do realizacji tych zajęć w populacji dzieci i młodzieży.

Edukacja zdrowotna jako nieobowiązkowy przedmiot zastąpi od roku szkolnego 2025/2026 dotychczasowe lekcje wychowania do życia w rodzinie. Głównym celem nowo wprowadzanego przedmiotu jest kształtowanie u uczniów kompetencji związanych z całonocną dbałością o zdrowie oraz budowanie potencjału zdrowotnego własnego i otoczenia. Wymagania szczegółowe dotyczące wiedzy i umiejętności ujęte zostały w 11 działach tematycznych: wartości i postawy, zdrowie fizyczne, aktywność fizyczna, odżywianie, zdrowie psychiczne, zdrowie społeczne, dojrzewanie (tylko w szkołach podstawowych), zdrowie seksualne, zdrowie środowiskowe, Internet i profilaktyka uzależnień, system ochrony zdrowia (tylko w szkołach ponadpodstawowych).

Szkoła jest jednym z ważniejszych środowisk kształtujących wiedzę o zdrowiu, umiejętności jej wykorzystywania i postawę prozdrowotną ucznia. Wydaje się, że ze względu na aktualne wyzwania w zdrowiu publicznym wspieranie potencjału szkoły w budowaniu alfabetizmu zdrowotnego młodych pokoleń jest dla nas – profesjonalistów

medycznych i rodziców – kluczowe. Wiemy, że wykształcenie zdrowych nawyków to zadanie nie tylko dla medycyny – pierwszymi edukatorami zdrowotnymi są rodzice i opiekunowie, ale znaczącą rolę może odgrywać system edukacji.

Mamy nadzieję, że stworzone z myślą o nauczycielach studia podyplomowe w zakresie edukacji zdrowotnej przyczynią się do rozwoju zawodowego i osobistego uczestników, a przede wszystkim przełożą się na wysokie zainteresowanie edukacją zdrowotną, profilaktyką i promocją zdrowia wśród uczniów i ich rodziców.

Zajęcia na SP-NEZ poprowadzi ambitna, aktywna zawodowo kadra doświadczonych nauczycieli akademickich,

zajmująca się edukacją zdrowotną w sposób interdyscyplinarny. Więcej informacji o studiach znajduje się na stronie: <https://podyplomowe.ump.edu.pl/pl/kierunki/studia-podyplomowe-dla-nauczycieli-w-zakresie-edukacji-zdrowotnej>.

Więcej informacji o studiach:
<https://podyplomowe.ump.edu.pl/pl/kierunki/studia-podyplomowe-dla-nauczycieli-w-zakresie-edukacji-zdrowotnej>

Ministerstwo
Edukacji Narodowej

Sfinansowano ze środków
Ministerstwa Edukacji Narodowej
zgodnie z umową nr MEN/2025/DKO/263

NAUCZANIE W JĘZYKU ANGIELSKIM

strefa PUMS

TEKST: GRZEGORZ CHEWUSZ, RENATA DECOWSKA

Aplikacje na rezydentury w USA – Match Week 2025

W dniach 17–21 marca odbył się w Stanach Zjednoczonych tzw. Match Week, czyli tydzień, w którym ogłaszane są wyniki naboru stażystów do pracy w amerykańskich szpitalach. O swoich ofertach dowiedzieli się także studenci i absolwenci kierunku lekarskiego w języku angielskim na UMP: 100% naszych obecnych studentów ostatniego roku, którzy ubiegali się o rezydenturę lekarską w tym kraju, otrzymało oferty pracy. Wliczając również absolwentów z poprzednich lat, łącznie 77% tegorocznych aplikantów z UMP z powodzeniem ubiegało się o te stanowiska. Jest to wynik znacznie powyżej średniej dla absolwentów szkół medycznych spoza USA wynoszącej 61%.

Lekarze i przyszli lekarze z naszej uczelni zostali przyjęci na stanowiska w 15 stanach USA, z czego najliczniej w stanach: Nowy Jork (3), Pensylwania (3) i Michigan (2).

Wybrane specjalizacje lekarskie to: medycyna wewnętrzna, medycyna rodzinna, neurologia, pediatria, ginekologia i anestezjologia.

Wszystkim studentom i absolwentom serdecznie gratulujemy i życzymy powodzenia oraz spełnienia zawodowego w przyszłej karierze! Z ciekawością czekamy również na szczegółowe wyniki naboru stażystów do innych krajów, m.in. Anglii, Irlandii czy Kanady.

Pożegnanie Ewy Stodolnej

W lutym pracę w Centrum Nauczania w Języku Angielskim zakończyła Ewa Stodolna, która przeszła na zasłużoną emeryturę po niemal 32 latach zatrudnienia na uczelni. Pani Ewa rozpoczęła pracę na UMP w 1993 roku, w początkach istnienia Wydziału Lekarskiego II. Najpierw w sekcji kształcenia podyplomowego, następnie w Dziekanacie obsługującym studentów stomatologii w języku polskim, a od roku 2001 – również

▲ Ewa Stodolna

studentów studiów w języku angielskim w ramach Oddziału Kształcenia w Języku Angielskim.

Pracując w dawnym Collegium Wrzoska przy ul. Dąbrowskiego, w Collegium Stomatologicum przy ul. Bukowskiej, a później już w siedzibie CNJA przy ul. Jackowskiego, Ewa Stodolna wspierała setki, jeśli nie tysiące, studentów i absolwentów w ich drodze do edukacji i kariery w ochronie zdrowia.

Zespół CNJA składa serdeczne podziękowania za lata wspólnej pracy i życzy zdrowej, spokojnej i szczęśliwej emerytury!

Współpraca stypendialna z Fundacją Kościuszkowską

W lutym bieżącego roku władze naszej uczelni, we współpracy z Fundacją Kościuszkowską w Nowym Jorku, zainicjowały fundusz stypendialny oparty na darowiznach, wspierający studentów ze Stanów Zjednoczonych zainteresowanych studiami medycznymi w Poznaniu. Celem inicjatywy jest zwiększenie dostępu do wysokiej jakości edukacji medycznej w języku angielskim oraz wzmocnienie więzi akademickich między Polską a Stanami Zjednoczonymi. Dzięki wsparciu darczyńców przyszli studenci medycyny będą mogli rozwijać swoje umiejętności i realizować marzenia o karierze lekarskiej.

Osoby zainteresowane przekazaniem datków na ten cel mogą to zrobić za pośrednictwem strony internetowej fundacji pod adresem <https://thekf.org/#/donate>.

➔ Zobacz stronę Fundacji Kościuszkowskiej: <https://thekf.org/#/donate>

theKF

What we do About us Newsroom For M

Become a Member/Re

DONATE

Helping is easy!
Please, make a tax-deductible donation today!

You can also call us and make a credit card donation over the phone by calling 212-734-2130.

Where you wish to donate?

Poznan University of Medical Sciences

☒ I'd like to help cover processing fees on my donation.

CONTINUE

Szkoła Letnia PUMS dla osób zainteresowanych studiami medycznymi

Trwa nabór do trzeciej edycji Szkoły Letniej PUMS, organizowanej przez Centrum Nauczania w Języku Angielskim. Wydarzenie odbędzie się w lipcu, będzie prowadzone w języku angielskim, a jest skierowane do pełnoletnich osób z całego świata, którzy interesują się medycyną oraz stomatologią.

Program obejmuje zarówno wykłady teoretyczne, jak i praktyczne warsztaty prowadzone przez doświadczonych wykładowców UMP. Uczestnicy będą mieli okazję zdobyć wiedzę w nowoczesnych laboratoriach i klinikach uczelnianych, poznać innowacyjne metody diagnostyki i leczenia. Będą mogli spróbować swoich sił m.in. w syciu chirurgicznym czy obsłudze aparatów do USG. Przybyłe osoby zamieszkają w akademikach na terenie kampusu.

Szkoła Letnia PUMS to nie tylko intensywna nauka, ale także okazja do poznania polskiej kultury i nawiązania międzynarodowych znajomości. W programie przewidziano również wycieczki po Poznaniu oraz wydarzenia integracyjne, które pozwolą uczestnikom lepiej poczuć atmosferę miasta i społeczności akademickiej.

Więcej informacji i zapisy dostępne są na stronie: <https://pums.ump.edu.pl/admissions/summer-program.html>.

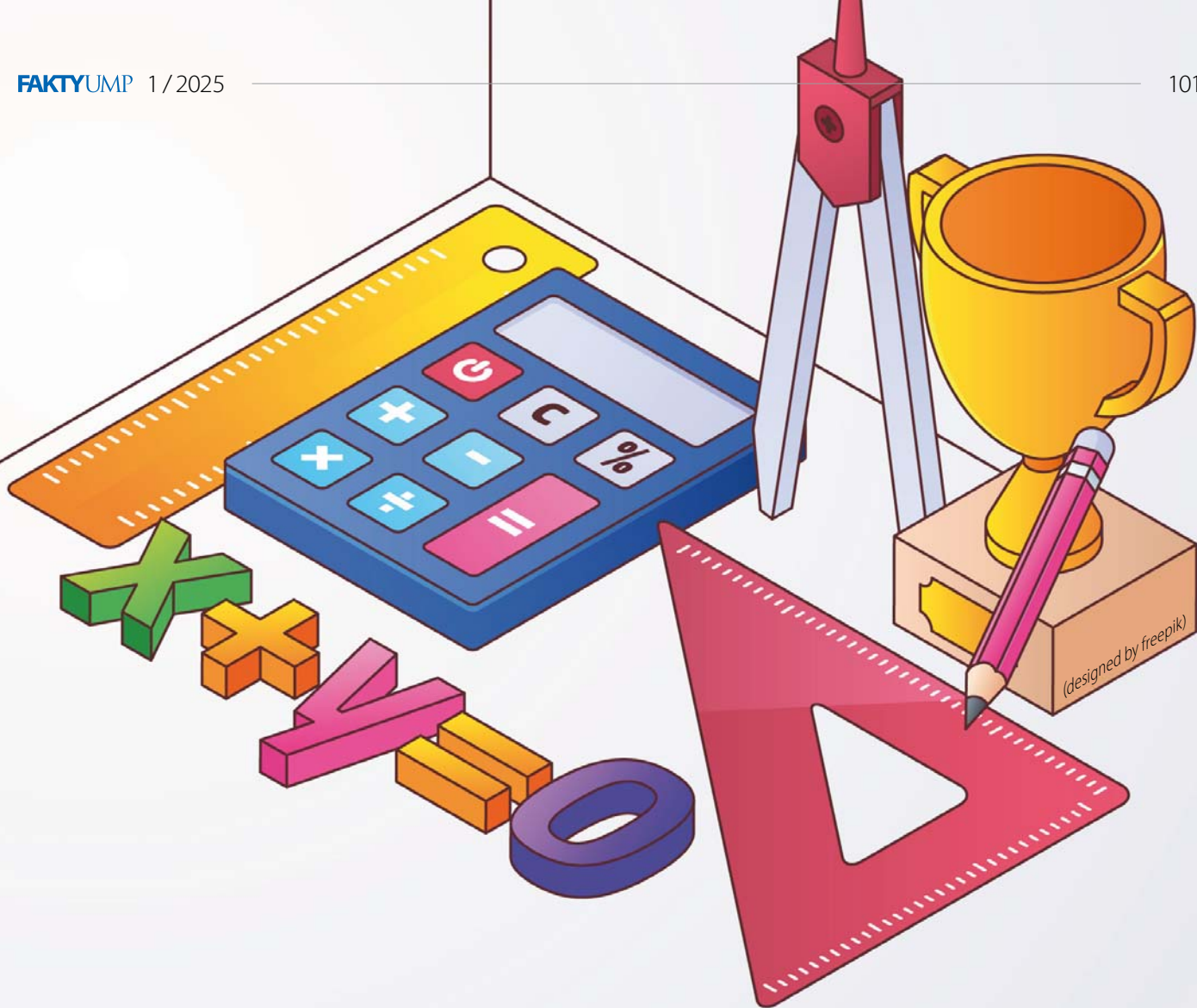
🔗 Zobacz stronę Szkoły Letniej PUMS:
<https://pums.ump.edu.pl/admissions/summer-program.html>

Wydarzenia promocyjne

W ramach promocji zagranicznej kierunków anglojęzycznych zespół CNJA wziął w tym kwartale udział w następujących wydarzeniach:

- webinar informacyjny dla uczniów liceum International School of Kraków – 17 stycznia 2025 roku,
- webinar informacyjny dla kandydatów zagranicznych we współpracy z firmą Medlink – 24 lutego 2025 roku,
- webinar informacyjny dla kandydatów z Norwegii we współpracy z firmą Nordisk Inntakskontor i organizacją ANSA – 20 marca 2025 roku.

Przedstawicielka Centrum Nauczania w Języku Angielskim na terenie Ameryki Północnej Renata Decowska aktywnie uczestniczyła w licznych targach edukacyjnych w Stanach Zjednoczonych, zarówno na Wschodnim, jak i Zachodnim Wybrzeżu. Wzięła udział w międzynarodowych i medycznych targach akademickich organizowanych m.in. w Nowym Jorku (Columbia University, New York University, Benjamin N. Cardozo High School, Rye Country Day School), Bostonie (Catholic Memorial), Los Angeles (University of California Los Angeles, La Cañada High School), San Diego (University of California San Diego, La Jolla Country Day) oraz w San Francisco (Henry M. Gunn High School w Palo Alto). Podczas tych targów Renata Decowska miała również możliwość nawiązania kontaktu ze szkolnymi doradcami zawodowymi, co pozwoliło na szersze dotarcie do studentów zainteresowanych studiami za granicą oraz programami medycznymi oferowanymi przez naszą uczelnię. ■

Zapraszamy do współpracy z Centrum E-Learningu w zakresie wprowadzenia do kursów e-learningowych narzędzi takich jak fiszki, interaktywne wideo czy chmura słów. Jesteśmy dla Państwa, aby pomóc w pełni wykorzystać możliwości nowoczesnej edukacji!

*e-mail: cel@ump.edu.pl
tel.: 61 845 27 63*

UCZYĆ LEPIEJ

Technologie aktywizujące studentów w edukacji asynchronicznej

Zmieniamy powtarzanie w skuteczne zapamiętywanie (fiszki), oglądanie w aktywne nauczanie (interaktywne wideo) oraz myślenie w barwne tworzenie (chmury słów)

TEKST: ELWIRA LITASZEWSKA, KLAUDIA KIERSNOWSKA, PAULINA DZIARDZIEL
CENTRUM E-LEARNINGU

Jednym z narzędzi wspierających fundamenty edukacji asynchronicznej jest narzędzie H5P, które znacząco zwiększa motywację i zaangażowanie użytkowników kursów. Dzięki niemu tworzenie interaktywnych treści, takich jak quizy, fiszki czy

interaktywne wideo, wzbogaca materiały e-learningowe, czyniąc naukę bardziej angażującą i efektywną. Specjaliści Centrum E-Learningu we współpracy z nauczycielami opracowują interaktywne materiały, które nie tylko podkreślają najważniejsze

zagadnienia, lecz także – a może przede wszystkim – angażują studentów poprzez różnorodne aktywności. Technologia H5P umożliwia tworzenie dynamicznych i interaktywnych materiałów edukacyjnych.

Fiszki (H5P) – zmieniamy powtarzanie w skuteczne zapamiętywanie

Fiszki to interaktywne karty edukacyjne, które mogą zawierać pytania, hasła oraz obrazy na pierwszej stronie. Po odwróceniu karty studenci odkrywają odpowiedzi, co czyni naukę bardziej angażującą i interaktywną.

Dlaczego warto korzystać z fiszek?

- **Efektywność:** Fiszki są bardzo dobrym rozwiązaniem do nauki i powtórki kluczowych zwrotów i terminów. Regularne przeglądanie fiszek pomaga utrwalić wiedzę i przygotować się do egzaminów.
- **Interaktywność:** Dzięki możliwości dodawania obrazków fiszki stają się bardziej atrakcyjne wizualnie, co zwiększa zaangażowanie użytkowników.
- **Wsparcie edukacyjne:** Fiszki stanowią istotne wsparcie w procesie nauki, pomagając w systematycznym przyswajaniu materiału.

Jak korzystać z fiszek?

- **Tworzenie:** Na pierwszej stronie karty należy umieścić pytanie, hasło oraz obrazek, który pomoże studentom w zapamiętaniu informacji.
- **Przeglądanie:** Studenci mogą regularnie przeglądać fiszki, aby utrwalić wiedzę i przygotować się do egzaminów.

Przykład: **1** **2**

Interaktywne wideo (H5P) – zmieniamy oglądanie w aktywne nauczanie

Interaktywne wideo to narzędzie, które pozwala na tworzenie angażujących materiałów wideo z elementami interaktywnymi. Dzięki temu można wzbogacić przygotowane do tej pory w studiu nagrania materiały o quizy, zadania prawda/fałsz oraz komentarze, które pojawiają się w określonych momentach filmu, aby zwrócić uwagę uczniów na trudniejsze zagadnienia.

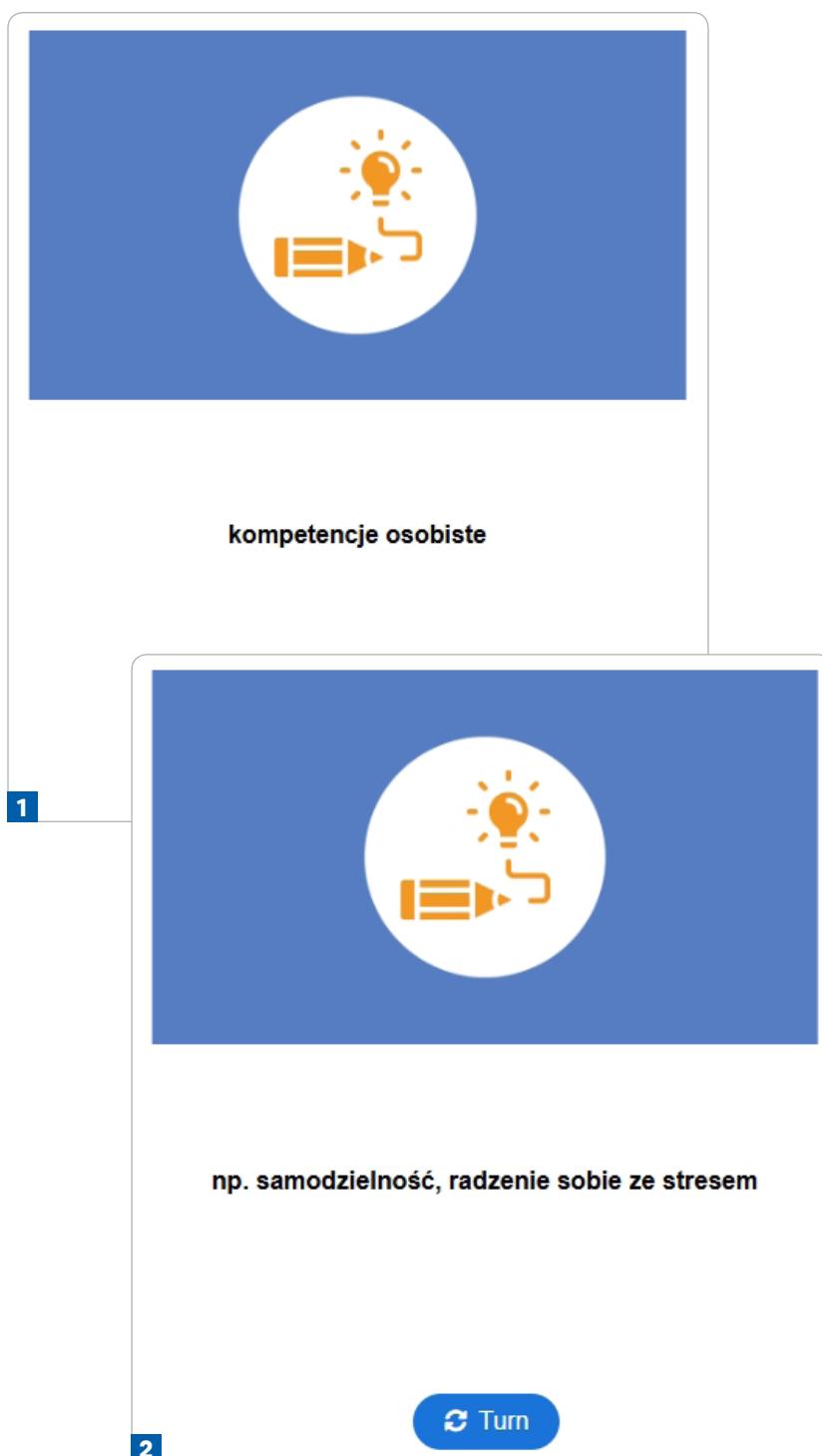
Dlaczego warto korzystać z interaktywnych materiałów wideo?

Zaangażowanie: Interaktywne elementy sprawiają, że studenci są bardziej zaangażowani w omawiane w nagraniu zagadnienie, a postawa ta zwiększa efektywność nauki.

- **Różnorodność:** Możliwość dodawania quizów, zadań prawda/fałsz oraz komentarzy sprawia, że zajęcia są bardziej różnorodne i interesujące.
- **Skuteczność:** Interaktywne wideo może pomóc w lepszym zrozumieniu i zapamiętaniu trudniejszych zagadnień dzięki aktywnemu uczestnictwu.

Jak korzystać z interaktywnych materiałów wideo?

- **Tworzenie:** Dzięki dodawaniu w odpowiednich momentach nagrania interaktywnych elementów, takich jak quizy, zadania prawda/fałsz oraz komentarze, studenci mogą lepiej zrozumieć materiał.
- **Informowanie:** Użytkownicy są informowani o interaktywności materiału wideo już po wejściu w zadanie na platformie LMS, co przygotowuje ich do aktywnego uczestnictwa. Zadania są uruchamiane za pomocą kursora.

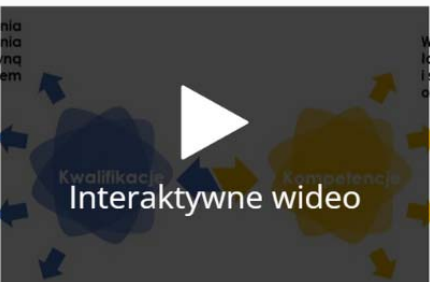

Kwalifikacje i kompetencje-podsumowanie

Uprawnienia do wykonywania danego zawodu, posługiwanie się określoną maszyną lub programem

Mają postać zero-jedynkową (brak lub obecność odpowiednich uprawnień)

Np. Odebranie dyplomu ukończenia studiów II stopnia na kierunku biologia

Wyróżnia daną osobę łatwością sprawną i skuteczną realizacją określonych zadań

Mogą być mierzone za pomocą odpowiedniej skali, która pokazuje stopień ich rozwoju

Np. Komunikatywność, rozwiązywanie problemów, delegowanie zadań

Interaktywne wideo

3

- **Analiza:** Monitorowanie postępu studentów i dostosowywanie interaktywnych elementów wideo wspiera proces nauki.

Przykład: **3 4 5 6**

Chmura słów (WordCloud) – zmieniamy myślenie w barwne tworzenie

Narzędzie chmury słów to doskonały sposób na szybkie zwizualizowanie najważniejszych zagadnień z kursu. Chmura słów nie tylko stanowi dodatkową aktywność dla studentów, ale również może pełnić funkcję narzędzia ewaluacyjnego dla nauczyciela, kiedy zastosujemy odpowiedni rodzaj polecenia.

Dlaczego warto korzystać z chmury słów?

- **Wizualizacja:** Chmura słów pozwala na graficzne przedstawienie najważniejszych terminów, co ułatwia ich zapamiętanie.
- **Aktywność:** Użytkownicy mogą aktywnie uczestniczyć w tworzeniu chmury słów, co zwiększa ich zaangażowanie w naukę.
- **Ewaluacja:** Nauczyciel, analizując najczęściej wpisywane słowa w odpowiedzi na przemyślane polecenie, może ocenić, czy kluczowe treści kursu zostały skutecznie przyswojone przez studentów.

Jak korzystać z chmury słów?

- **Tworzenie:** Każdy student wprowadza w pole tekstowe słowo kluczowe, które najbardziej zapamiętał z kursu (np. ze względu na ciekawe przedstawienie, trudność zagadnienia, zainteresowania poznawcze czy też związane z przyszłym zawodem).
- **Wizualizacja:** Chmura słów przedstawia te słowa w formie graficznej, przy czym słowa najczęściej występujące są wyświetlane w większym rozmiarze.
- **Pobieranie:** Powstałą grafikę można pobrać, co pozwala studentom na podsumowanie kursu oraz refleksję nad tym, czy słowa wpisane przez inne osoby z grupy są im równie dobrze znane.
- **Ewaluacja:** Dla nauczyciela grafika może stanowić doskonałe narzędzie ewaluacyjne, umożliwiające ocenę tego, czy kluczowe treści kursu zostały zapamiętane przez studentów.

Przykład: **7**

Sprawdź czy pamiętasz?

WYWIAD BEHAVIORALNY Model STAR

Wymień elementy modelu STAR

S

T

A

R

Dopasuj kafelki elementów STAR

4

Przeciagnij słowa w odpowiednie miejsca

S -

T -

A -

R -

SYTUACJA

DZIAŁANIA

CEL

REZULTAT

Sprawdź

5

Twoje wyniki

✖ Błędy: 2
✔ Postęp: 4/4

2/4

6

Nadesłane słowa20

Submit

Chmura słów ▾

szatański efekt halo

błąd ślepej plamki efekt potwierdzenia

anielski efekt halo efekt czystej ekspozycji syndrom apollo

7

PASJE PRACOWNIKÓW

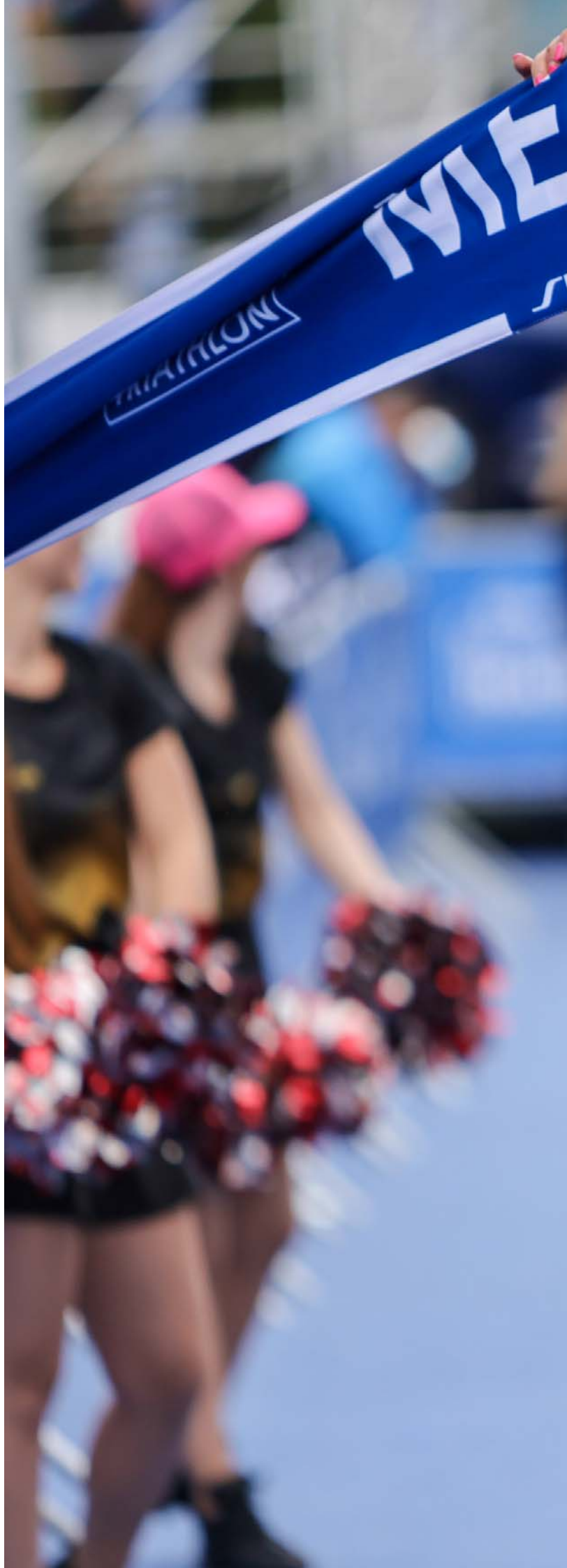
żelazny człowiek

O swojej sportowej pasji pisze adiunkt w Zakładzie Histologii i Embriologii Instytutu Biostrukturalnych Podstaw Nauk Medycznych naszego uniwersytetu dr hab. Karolina Wojtowicz.

TEKST: DR HAB. KAROLINA WOJTOWICZ

Jest rok 1977. W Honolulu, na Hawajach, odbywa się bankiet, podczas którego są wręczane nagrody po biegu Oahu Perimeter Relay. Wśród sportowców wywiązuje się sprzeczka o to, kto jest najbardziej wytrzymałym sportowcem: kolarz, biegacz, a może pływak...? Nie trzeba długo czekać na odpowiedź, ponieważ już rok później sportowcy postanawiają zorganizować wyścig łączący wszystkie te trzy dyscypliny sportu. I tak właśnie rodzi się współczesny triathlon Ironman.

W pierwszym roku w zawodach wzięło udział jedynie 15 mężczyzn. Był to wyścig obejmujący pływanie na dystans 2,4 mili (3,8 km), wyścig kolarski na 112 mil (180 km) oraz maraton o długości 26,2 mili (42,2 km). Z roku na rok zawody zaczął kierownik mgr Jacek Wajda zęły przyciągać coraz więcej zapalonych sportowców, którzy chcieli zmierzyć się z morderczym wyzwaniem fizycznym i psychicznym, ponieważ taką właśnie opinię zdobył ten wyścig. Dziś na Hawajach odbywają się jedynie mistrzostwa świata na pełnym dystansie Ironman. Żeby móc tam wystartować, należy wcześniej zdobyć tzw. slot na innych zawodach organizowanych przez federację Ironman. Mimo ekstremalnie trudnych warunków klimatycznych panujących na Hawajach chętnych do podjęcia tego ogromnego wysiłku nie brakuje. W pewnym momencie Hawaje zaczęły być już tak przepełnione w trakcie trwania mistrzostw świata, że organizatorzy postanowili rozdzielić rywalizację kobiet i mężczyzn. Dlatego też od 2023 roku zawody odbywają się w dwóch lokalizacjach, w Konie i w Nicei.

Ważnym momentem dla triathlonu było włączenie go do igrzysk olimpijskich w Sydney w 2000 roku. Jednak dystans, jaki mieli pokonać sportowcy, został drastycznie skrócony. I tak format olimpijski objął: pływanie na 1,5 km, jazdę na rowerze na 40 km i bieg na 10 km. Powód tego był bardzo prosty: wyścig na dystansie Ironman trwałby zdecydowanie za długo, ponieważ najlepsi zawodowi triathloniści ociągają czas około 8 godzin, podczas gdy na dystansie olimpijskim są to niecałe 2 godziny.

W Polsce pierwszy triathlon rozegrano 14 lipca 1984 roku w podpoznańskim Kiekrzu na dystansach: 1,5 km pływania, 50 km kolarstwa oraz 20 km biegu. Po kilku latach przerwy dziś można wrócić na trasy poznańskiego Ironmana. Ale triathlon nie kończy się na Ironman Group. Aktualnie istnieje wiele innych organizacji specjalizujących się w rozgrywaniu zawodów triathlonowych. Na szczególnie wyróżnienie zasługuje cykl imprez organizowanych przez Challenge Family. W 2002 roku Herbert Walchshöfer, który współpracował wcześniej z marką Ironman, zaprzagnął zorganizować swój własny event triathlonowy z prawdziwego zdarzenia. Tak narodziły się zawody Challenge Roth, początkowo organizowane w małym niemieckim miasteczku Roth. Wyjątkowa atmosfera tu panująca szybko jednak rozniosła się po całej Europie.

Roth jest dla mnie szczególnie ważnym miejscem. To właśnie je wybrałam na swój debiut na pełnym dystansie Ironmana. „Wybrałam” to jednak za dużo powiedziane, miałam szczęście, że udało mi się tam dostać! Do Roth obowiązują zapisy, a sloty wyprzedają się w 40 sekund! Dlatego udział w tej imprezie, razem z około 3500 innymi zawodnikami, można traktować jako wielki zaszczyt.

Ale jak to się wszystko u mnie zaczęło? Od zawsze miałam zamiłowanie do sportu. W czasach szkolnych jeździłam głównie na zawody lekkoatletyczne. Biegałam na 400 m, skakałam w dal i wżwyż. Czasami zdarzały się zawody w piłce ręcznej lub w kosza, ale sporty drużynowe nie były moją mocną stroną. Zawsze wolałam czuć, że wszystko leży tylko w moich rękach, że pracuję na własny sukces. Później przyszły studia i sport przestał być dla mnie tak ważny, ale to trwało tylko chwilę! Szybko wróciłam do formy, głównie za sprawą crossfitu i biegów górskich. Zauroczyłam się wyjątkową atmosferą panującą na górskich festiwalach biegowych. Ludzie na tego typu zawodach są sobie szczególnie życzliwi, nie czuć tak silnej rywalizacji jak w biegach ulicznych, a na dodatek widoki są o niebo lepsze!

W pewnym momencie przestało mi to wystarczać, chciałam spróbować tego triathlonu, którym tak bardzo ekscytowało się kilku moich znajomych. Tylko jak to

zrobić...? Biegać potrafię, jeździć rowerem też, ale co z tym pływaniem? W tamtym czasie pływałam tylko tzw. żabką dyrektorską, a myśl o zanurzeniu głowy pod wodę powodowała u mnie napady paniki. Nie wspominając już o tym, że na zawodach etap pływacki odbywa się na otwartych wodach, w tłumie innych płynących zawodników. Dlatego to od tego musiałam zacząć. Niestety, ledwo zaczęłam brać indywidualne lekcje z instruktorem na basenie, wybuchła pandemia. Na basen nie zawsze udawało się wejść, latem musiałam wskoczyć na głęboką wodę. Dosłownie, bo szybko przeszłam do pływania w jeziorze. Dzisiaj pływałam wszystkimi stylami, ale przyznaję, że to była solidna inwestycja czasu i pieniędzy, warta swojej ceny.

Drugim, ale nieco mniej trudnym etapem było przyzwyczajanie się do roweru szosowego, a później triathlonowego. Treningi w otwartym ruchu samochodowym – o zgrozo! Dalej, przyzwyczajanie do charakterystycznej pochylonej pozycji na rowerze czasowym, gdzie przedramiona oparte są cały czas na lemondce zamontowanej do kierownicy. Początki były ciężkie, ale dziś etap rowerowy jest moim ulubionym. I okazuje się, że widać to również na zawodach. Zwykle jadę w czołówce najszybszych kobiet i mijam na trasie niejednego mężczyznę 😊.

W 2021 roku postanowiłam wystartować w pierwszych swoich zawodach triathlonowych, na dystansie 1/8 Ironmana. W tamtym czasie była to idealna długość dla takiej osoby jak ja, dopiero rozpoczynającej swoją przygodę z triathlonem. Musiałam przeplłynąć 475 m, na rowerze pokonać 22,5 km i przebiec 5,25 km. Jakie było moje zaskoczenie, gdy okazało się, że zajęłam drugie miejsce w swojej kategorii wiekowej! Ale niestety nie stałam tego dnia na podium – o wygranej dowiedziałam się już po ceremonii wręczenia nagród. Nie przyszło mi do głowy, żeby wcześniej sprawdzić, jakie wyniki osiągnęłam na swoim debiucie. Impreza ta nie była bardzo prestiżowa, ale myślę, że kluczowa do zmotywowania mnie do dalszych treningów. Pokazała mi, że to tylko początek, że mogę więcej i szybciej, i że może jeszcze nie raz stanę na podium.

Wyznaczyłam sobie cel. W 2022 roku debiutuję na dystansie 1/4 IM, w 2023 roku jest to dystans 1/2 IM, a w 2024 roku osiągam upragniony cel – pełny dystans IM. I na tym nie kończę! Nadal trenuję, 6 dni w tygodniu, a w niektóre dni realizuję dwa treningi. Czasami nie jest to takie proste. Treningi – już nawet do 1/2 IM, a do pełnego dystansu szczególnie – bywają bardzo trudne i długie. Nie zawsze ma się na nie czas, wtedy trzeba kalkulować: czy wstanę wcześniej i potrenuję przed pracą, a może zrobię to wieczorem? Tylko czy będę miała jeszcze na to siły? Tego typu rozterki

to codzienność, ale kluczem jest dobre planowanie dnia. Wszystko musi być tak zaplanowane, aby realizować to, co do mnie należy zawodowo, wypełniać obowiązki domowe i rozwijać swoją pasję. Żaden element nie może uciec. Jednak muszę szczególnie mocno podkreślić, że mimo wysiłku, jaki wkładam w pracę nad swoją formą, to uwielbiam to, co robię! Emocje, które towarzyszą przed zawodami, i adrenalina na starcie są mocno uzależniające. Ale takiego uzależnienia życzę każdemu!

Ze sportem jest trochę tak jak z pracą naukową, są lepsze i gorsze momenty, ale najważniejsze, by wciąż robić swoje. Systematyczność to klucz do sukcesu. Wiedza, którą posiadam, często mi pomaga, szczególnie przy suplementacji i w zrozumieniu metabolizmu w trakcie wysiłku. Nauczyłam się czytać sygnały wysyłane przez mój organizm i odpowiednio planować żywienie w dniach poprzedzających start. Niestety, chyba nadal za mało czasu poświęcam na regenerację. Nad tym aktualnie pracuję, staram się 😊.

Myślę, że mój przykład pokazuje, że każdy może więcej, niż mu się na początku wydaje.

Wystarczy trochę samozaparcia, a satysfakcja z pokonywania własnych granic zrekompensuje trud włożony w treningi i pot wylany w ich trakcie. Najważniejsze to zaplanować wszystko, biorąc pod uwagę własne możliwości. Czasami, szczególnie na początku, pomoc trenera może być niezbędna. Ja również z niej korzystam.

(fot. Tomasz Sz wajkowski)

Jaki jest mój cel na ten rok? Dosyć szalony 😊. Już w czerwcu wystartuję w triathlonie górskim Harda Suka. Nazwa ta nawiązuje do mitycznych legend o krwiożerczej bestii i, jak pisze sam organizator, „triathlon Harda Suka łączy podobnie jak mityczna bestia, a zawodnicy przeżywają prawdziwe piekło na trasie”. Do pokonania będę miała 5 km pływania w jeziorze, gdzie temperatura wody rzadko przekracza 15°C, 225 km jazdy rowerem przez góry oraz 55 km biegu po szlakach Tatrzańskiego Parku Narodowego. Wśród niemal setki uczestników znajdzie się 8 kobiet, w tym ja – trzymajcie kciuki!

Na pytanie, co bym wybrała: naukowe odkrycie czy wygrana w Ironmanie, nie umiałabym jednoznacznie odpowiedzieć. To zależy... 😊 ■

ZAPROSZENIE
NA WYKŁAD

STRES, DEPRESJA I CHOROBA ALZHEIMERA

*biomarkery obwodowe
w dobie medycyny
spersonalizowanej*

Centrum Medycyny Doświadczalnej Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu oraz Miasto Poznań zapraszają na wykład otwarty pt. „Novel diagnostic tools based on blood in the new era of precision medicine”, który wygłosi dr Ioannis Sotiropoulos. Wykład, prowadzony w języku angielskim, odbędzie się 6 maja 2025 roku (wtorek) o godz. 12:00 w sali 1010 (parter) Uniwersyteckiego Centrum Biologii Medycznej, ul. Rokietnicka 8, Poznań.

TEKST: PROF. ALEKSANDRA SZCZEPANKIEWICZ, KOSMA SAKRAJDA

Dr Ioannis Sotiropoulos jest liderem grupy badawczej oraz dyrektorem Laboratory of Brain Exosomes and Pathology – ExoBrain (Laboratorium Egzosomów Mózgowych i Patologii – ExoBrain) w Instytucie Biosciences & Applications Narodowego Centrum Badań Naukowych „Demokritos” w Atenach (Grecja). Ukończył studia biologiczne na Wydziale Biologii Uniwersytetu Patras (Grecja). W 2006 roku uzyskał stopień naukowy doktora na Uniwersytecie w Heidelbergu oraz w Instytucie Psychiatrii Maxa Plancka (Niemcy). Swoją warsztat badawczy rozwijał w prestiżowych międzynarodowych instytucjach, takich jak: University College London (Wielka Brytania), Columbia University (USA), Instytut Nauki o Mózgu RIKEN (Japonia), Centrum Plastyczności Synaptycznej MRC (Wielka Brytania) czy Wydział Medyczny Uniwersytetu w Minho (Portugalia).

Praca naukowa kierowanego przez dr. Sotiropoulosa zespołu koncentruje się na poznaniu roli czynników ryzyka (m.in. przewlekłego stresu, różnic płciowych czy chronicznego bólu) w rozwoju choroby Alzheimer, ze szczególnym uwzględnieniem związków między tą chorobą a depresją, a także na zrozumieniu mechanizmów leżących u podstaw choroby Alzheimer oraz na poszukiwaniu nowych biomarkerów choroby, celów terapeutycznych i substancji leczniczych.

Dr Sotiropoulos jest również członkiem towarzystw naukowych oraz grup eksperckich, m.in.: Hellenic Initiative Against Alzheimer's Disease (HIAAD), European College of Neuropsychopharmacology (ECNP) czy Mediterranean Neuroscience Society (MNS). Za swoje osiągnięcia dr Ioannis Sotiropoulos otrzymał szereg nagród, w tym: Hirnliga Alzheimer Award, ECNP Fellowship Award, Janssen Innovation Prize czy Alzheimer Association Award for Best Mentor in Neuroscience. ■

STOPNIE NAUKOWE

DOKTORATY

Stopień naukowy **doktora** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki medyczne** otrzymały, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk Medycznych, następujące osoby:

- **lek. Monika ADAMSKA.** Rozprawa doktorska: „Ocena wyników leczenia oraz profilu zmian genetycznych występujących u pacjentów z nowotworami mieloidalnymi oraz ostrym i białaczkami szpikowymi” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Lidia Gil, promotor pomocniczy: dr n. med. Marta Barańska
- **lek. Daniel BOROŃ.** Rozprawa doktorska: „Zastosowanie nowoczesnych metod ultrasonograficznych i biochemicznych w diagnostyce ograniczenia wzrastania płodu u pacjentek w ciąży powikłanej cukrzycą” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Ewa Wender-Ożegowska, promotor pomocniczy: dr hab. Jakub Kornacki
- **lek. Kamil FALTIN.** Rozprawa doktorska: „Przebieg pandemii COVID-19 u dzieci” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Magdalena Figlerowicz
- **lek. Justyna FLOTYŃSKA.** Rozprawa doktorska: „Znaczenie aktywności fizycznej w inicjowaniu i podtrzymaniu częściowej klinicznej remisji u osób z nowo rozpoznaną cukrzycą typu 1”. Promotor: dr hab. Aleksandra Uruska, promotor pomocniczy: dr n. med. Dariusz Naskręt
- **lek. Radu Gheorghe Petru GALIS.** Rozprawa doktorska: „Analyses of risk factors that can be modified for improved neonatal outcome – Analiza czynników ryzyka niepożądanych zdarzeń, które mogą wpłynąć na poprawę opieki neonatologicznej”. Promotor: prof. UMP dr hab. Boris

Kramer, promotor pomocniczy: prof. dr hab. Jan Mazela

- **mgr Małgorzata MIRR.** Rozprawa doktorska: „Analiza wpływu insulinoporności na stężenie wybranych parametrów biochemicznych i hormonalnych u pacjentów z otyłością”. Promotor: prof. dr hab. Maciej Owecki
- **lek. Aleksandra MROZIKIEWICZ.** Rozprawa doktorska: „Częstość występowania wybranych wariantów polimorficznych genów szlaku angiogenezy oraz ocena ich łożyskowej ekspresji w grupie kobiet po zastosowaniu technik wspomaganego rozrodu” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Piotr Jędrzejczak
- **lek. Michał OLEJARZ.** Rozprawa doktorska: „Ocena częstości występowania oraz znaczenia klinicznego podwyższonego stężenia przeciwciał IgG4 u pacjentów z chorobą Gravesa i Basedowa” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Ewelina Szczepanek-Parulska
- **lek. Szymon SALAMAGA.** Rozprawa doktorska: „Wyniki leczenia zmian w odcinku udowo-podkolanowym z wykorzystaniem stentu Supera”. Promotor: prof. dr hab. Zbigniew Kasiński

Stopień naukowy **doktora** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki farmaceutyczne** otrzymała, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk Farmaceutycznych:

- **mgr farm. Beata PLEWKA.** Rozprawa doktorska: „Standaryzacja procesu dydaktycznego i ocena jej wpływu na przygotowanie przyszłych farmaceutów do roli edukatora pacjenta” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Tomasz Osmałek, promotor pomocniczy: dr hab. Magdalena Waszyk-Nowaczyk

Stopień naukowy **doktora** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki o zdrowiu** otrzymały, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk o Zdrowiu, następujące osoby:

- **mgr Aniceta Ada MIKULSKA-SAUER-MANN.** Rozprawa doktorska: „Ocena parametrów biochemicznych i antropometrycznych oraz sposobu żywienia osób z niedoczynnością tarczycy w przebiegu przewlekłego autoimmunizacyjnego zapalenia tarczycy” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Franciszek Główna
- **mgr Joanna ŻÓŁKIEWSKA.** Rozprawa doktorska: „Poczucie spójności i koherencji rodziców dzieci opuszczających oddział neonatologiczny w perspektywie całościowego wsparcia informacyjnego”. Promotor: prof. dr hab. Jan Mazela, promotor: prof. dr hab. Agnieszka Słopień

HABILITACJE

Stopień naukowy **doktora habilitowanego** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki medyczne** otrzymały, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk Medycznych, następujące osoby:

- **dr n. med. Jakub GŁOWACKI.** Tytuł osiągnięcia naukowego: Wpływ modyfikacji techniki operacyjnej na wytrzymałość zespołów blokowanych kątowno
- **dr n. med. Magdalena JAŁOWSKA.** Tytuł osiągnięcia naukowego: „Badania kliniczno-pracowniane w szluzówkowo-skrótnych autoimmunizacyjnych chorobach pęcherzowych, zwłaszcza w pęcherzycy”
- **dr n. med. Jakub PAZDROWSKI.** Tytuł osiągnięcia naukowego: „Aspekty skórne nowotworów głowy i szyi: patogenezę, skuteczność i powikłania terapii” ■

OSTATNIO WYDANE

- „Wybrane zagadnienia z farmakologii ogólnej. Postacie leków – Recepta – Zasady zapisywania leków – Dawkowanie – Wykazy leków. Kompendium dla studentów kierunków medycznych” (wyd. on-line) autorstwa Przemysława Mikołajczaka, Katarzyny Manikowskiej, Ireny Okulicz-Kozaryn, Michała Szulca, Danuty Cenajek-Musiak
- „Biologia molekularna z elementami diagnostyki molekularnej” pod redakcją Błażeja Rubisa

WYDAWNICTWO NAUKOWE
UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO
IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO
W POZNANIU

wydawnictwo.ump.edu.pl

Sklep UMP z książkami i gadżetami:
wydawnictwo.ump.edu.pl

nadchodzące **konferencje** ×

W CENTRUM KONGRESOWO-DYDAKTYCZNYM UMP

Medycyna Stylu Życia dla Długowieczności. Blue Zones inspiracje

Termin: 23–24.05.2025

Strona: <https://lm4longevity.ump.edu.pl>

Health Literacy Development with Ophelia Masterclass

Termin: 01–02.07.2025

Strona: www.ophelia2025.bok-ump.pl

IX Sympozjum Biofizyka a Medycyna

Termin: 25–26.09.2025

Strona: <https://biofizykaamedycyna.ump.edu.pl>

VII Konferencja Autyzm w Domu i w Szkole

Termin: 21.10.2025

Strona: <https://autyzm-spektrum.pl/edukacja>

KONTAKT

Sekcja Organizacji Wydarzeń
Centrum Promocji i Komunikacji
konferencje@ump.edu.pl

